

10-4

ஸ்ரீ சிவாய நம:.

சுவா நுபூதிரஸாயனம்.

இஃது

திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த கோடகநல்லூர்
திவ்யதேஜோமயானந்தஸ்வரூபிகளான
சுந்தரஸ்வாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

திருநெல்வேலி

அகிலாண்டகோடிபிரமாண்டநாயகியாகிய
ஸ்ரீகாந்திமதியம்பாள் சந்நதித்தெருவில்
ம - ன - ன - ஸ்ரீ
சதாசிவத்திருவாடியார்ரவர்கள்
கேட்டுக்கொண்டபடி

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம்

ஸ்ரீ-பிரஹதம்பாள் விலாச அச்சுக்கடத்தில்
மாநேஜர். ஈ. குண்டிராயரவர்கள்
உத்திரவின்படி
ஏட். அரங்கசாமிநாயகரவர்களால்
பதிக்கப்பட்டது

1866.

PRICE SIX ANNAS.

(சாற்றுக்கவிகள்.)

இஃது,

திருநெல்வேலி சிவபக்தசிவோமணியாகிய
புராணிகர் - சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய
விருத்தம்.

தெண்டிணாவளாகத்திறமுறைநாவார்.....*

தில்லைவாழந்தணர்முதலாந்.....*

தொண்டோரறுபான்முவர்களுடனே.....*

சுந்தரஸ்வாமியைச்சேர்த்து.....*

எண்டகுமறுபாளுவராயியம்ப.....*

லேற்றமுள்ளோர்கடவைனே.....*

வண்டமிழதனாற்பத்திப்பிரக.....*

ரண்முதல்வழுத்தினன்மகிழ்ந்தே.....*

இவை,

புதுக்கோட்டைசமஸ்தானம்

அருணாசலம்பிள்ளைகுமாரன்

சுவளிக்கடை - நாராயணபிள்ளைபாடிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

நன்னன்குவேதமாறங்கமுடனறுபத்து...*

நான்காங்கலைக்யானமும்... ..*

நவில்கின்றவேதாந்தசித்தாந்தநூற்கண்முத

னாவிதக்கலைகளுந்.....*

தன்னாலுணர்ந்து மன்னெறிவழாதொழுகி

சாரடியராம்புனீரைத்.....[யுஞ்

தன்மயமதாக்கிக்கலந்தாருமுயர்நான...*

சாகரன்குணபூதரன்.....*

மன்னாதி யந்தம்நடுவிலலாதவோர்வஸ்து...
 வளரும்வைவராகிடசித்தன்.....
 மாய்சையாகியவுலக வாழ்வனைத்தையும்வெ
 மாராஜயோகநித்தன்.....[ஈற
 என்னையகன்விப்பிரச்சுந்தரச்சாமி.....
 பென்றவதரித்தபரமன்.....
 இனியவுற்பத்திபரகரணமுதலியாவருமெ...
 ளிதிவண்ணவருளினுணை.....

இதுவுமது.

சீர்மருவும்வேதாந்தசாரத்தையொன்றாய்த்...
 திரட்டியென்போலிவிவாசீ.....
 சிநியவர்களுந்தெரிந்தயரும்நன்னெதியுடன்...
 சின்மபானந்தமேவ.....
 வர்மருவுதமிழிணைப்பத்திபரகரணமுத...
 லெண்மூன்றுபிரகரணமா.....
 பிகைத்தசுந்தரஸ்வாமிகட்கிணையதாபம்...
 நியாவனையுமொழியலாமோ.....
 பேர்மருவுமறைபவர்குலத்ததித்தரனருட்...
 பெற்றினியதமிழிணைபு.....
 பெருநூற்கள்பலநவின்றரியவற்புதமகிமை...
 பெருகுமடியவர்களுளும்.....
 பார்மருவிவாதுபுரிபேதகமதங்களைப்...
 பதீப்படுத்தியென்றும்.....
 பரமமேபெரிதென்றுபதமுற்றருளசம்...
 பந்தர்த்தமையன்றிமாதோ.....

சுந்தரசுவாமிகளின் முக்கிபமாணக்கநில்டுருவராதி
 ய-செங்கைமாதர் - வேதாசலமுதலியாரவர்களால்

இயற்றாதின்ற விருத்தப்பாவின்ம.

சுத்தமென்னுணைந்தச்சுயப்புவோர்வடிவாய்வந்த
 வித்தகச்சுந்தோசர்விளம்பியஸ்வாநுபுதி....[ஈ
 தந்தவங்கடந்தமோன - தருமரகாடனத்தைச்சீவ
 முத்தராவரும்யாருமுணர்ந்திடப்பினிதராவார்...
 அலகிலாப்புசுத்தொண்டோங்கு மரும்பரப்பிர

மந்தானே-உலகிலாதவன்போன்மாந்தருளவிருள
 கற்றியுண்மை-சொல்வருஞ்சுந்தோசர்ஸ்வாநுபுதி
 யைமென்னுணைக்கலைவலாருணருமாறு சுழறினர்
 கருணையாலே.....(உ)

சுந்தரஸ்வாநுபுதி சுசரஸையத்தைமேவப்-பந்
 தயுடணைகடர்க்கும் பாவனையுவிதம்போக்கும்-அ
 ந்தமில்பேரானந்த வருட்பரஞ்சோதிதாஸ்ய - சந்
 ததமிலகைவக்குஞ் சாக்ஷிதானுக்குமன்றே....(ங)

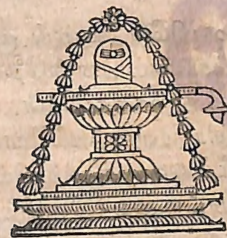
தண்ணத்தாணுணர்த்தியின்பந் தருங்குருகவா
 நுபுதிக்க-சென்னத்தானிணைவேறுண்டு வெழின்மி
 குரஸாயனத்தை-பன்னத்தான்மரபில்வந்த வருட்
 பெருஞ்சுந்தோசர்- பன்னத்தான்வடிவங்கொண்ட
 பரிசிதென்றுணைக்கலாமே.....(ச)

தண்டலீவீசும்பொய்ணகத் தனிக்குகாடை நல்
 லுர்தனினில்-சண்டவர்க்கொண்டேற்றும் காமர்
 பூசரர்குலத்தில்-அண்டர்நாயகனே பிந்தவருட்சுந்
 தோசனாக்-கொண்டனன்குருவாய்க்கோலக் கொ
 தில்நூலுணைக்கத்தானே.....(ரு)

ஆதிசூருசுக்ஷணமூர்த்தி-நாரணர்-பிரமன்-வசிஷ்டர்-சக்தி-பராசரர்-வியாசர்-சுகர்-கவுடபாதர்-கோவிந்தபொடித்திரர்-சங்கராசாரியர்-பத்மபாதர்-ஹஸ்தாமலகர்-தோடகர்-வார்த்திகக்காரர்-வித்தியாசன்யர்-அப்பயதிக்கூடர்-நீலகண்டதிக்கூடர்-அனந்தநாராயணசாஸ்திரிகள்-சங்கராஸ்திரிகள்-எட்டுருசுவரபட்டாரகர்-எட்டுஹம்ஸர்-இராமசுப்பிரமண்யபெளண்டிகர்-சிவசுப்பிரமண்யர்-இராமசந்திரசாஸ்திரிகள்-விசுவேசுவரன்-சுந்தரயத்திரிகள்.*

இவர்களுக்கு உண்மையை யப்போட்சிப்பித்தவுடன் பரிபூரணமாய்விட்ட விசுவேசுவரானுக்கு க்ருபுத்திரர்களான சோமசுந்தரசாஸ்திரிகளால் சந்தவ்விருத்திபரிசோதனெல்லாச ரஹஸ்யார்த்தமான ஸஹஜஸ்திதி அருள்செய்யப்பட்டது. இவர்களது பூர்வாச்சிரமத்தில் மாதாமகான சுந்தரோசுவரசாஸ்திரிகளால் ஸ்ரீ-சக்கரபாஷ்யாதியருள்செய்யப்பட்டது. இந்தவிஷயத்தில், அப்போகூடசாக்கூடத்தார்த்தத்தந்தமஹான்களாகிய விசுவேசுவரனதுகருணையால் ஆப்தகாமனாயிருந்திடினும்தான் இவர்கள் பேரிஷவர்களதுகருணைக்கிப விசேஷத்தை இருவர்களின் நாமநிபந்தனாபமாக இந்தச்சாஸ்திரத்தின்காட்டப்பட்டது. ஸதாகிவப்பிரமத்தின் ஸமாதியிலருள்செய்யப்பட்ட கிரீஷ்ணராயரவர்கள் இவர்களது ஆப்தசகா, இனியுமவர்களது கருணை இவர்களிடமிருந்து வதிகமென்பதைத்தருவித்தலாம்.*

கடவுள்வணக்கம்.

ஆதிமக்யாந்தமின்றியகண்டபூரணமாய்ஞானச் சொதியாய்த்துரியபூமிதுகளறுநிலத்தின்மேவும்*
கோதிலாசைதன்யத்தின்ருளிர்மலர்பதங்கள்போற்றி, ஊதியச்சுவாநுபூதிரசாயனமுணாக்கின்றேனே

குருவணக்கம்.

அருணிகறந்தபரசிவமே மூன்றுருவானுற்போல்
தடியேனுப்பய்.....[வந்
பரவியபார்ஷியமுணாத்தசுந்தரசாஸ்திரிகளையும்.*
பரிவாய்ஞானம்.....*
தருமுயர்விஸ்வேஸ்வரனையுஞ்சகச்சமாதிநிலை.*
சாற்றியாண்ட.....*
குருசோமசுந்தரசாஸ்திரிகளையும் பணிந்துநெஞ்சு
கொண்டுபாழ்வாம்.....[சுட]

அவைவயடக்கம்.

பந்தமுத்தியறிந்தருள்பக்தர்முன்.....*
அந்தமில்ஸ்வாநுபூதிரசாயனம்.....*

முந்தையன்மொழிவென்னெனல் முசிகம்...
எந்தலே கமுக்காண்டென்றேகல்போல்

இந்நூற்கதிகாரிகள்.

தாரணியிற்சாஸ்திரங்களைந்தக்கோடி.....
தனித்தனியேபார்த்துணர்ச்சுத்தியில்லார்க்கு.....
கோரணியாய்த்திரட்டிவைத்தேனந்நூற்கேற்றம்...
வுத்தமராரொணினவஸ்தைதொருமுன்றிக்கும்...
பேரணியாயிருந்தத்தக்கரணவாகைப் .....
பித்தேறமுத்திரக்கூம்பேதையான.....
உளரணியாமலம்நிறந்தவுடலைமெய்யென்.....
றுமுலுவார்க்காகாவாமுறுதிதானே.....

விருத்திநிருணயம்.

ஒருகடந்திருசிபமாய்த்தோன்ற அக்கடத்தில்
விருத்திகளச்சோதிக்கும் விபரம், கடம் வெகு
பூயினிளோணுக்களானதா அவ்விதரோணுக்களே
ஒன்றாகடி கடமாய்த்தோன்றவேண்டுமானால்அவ்
விதரோணுக்கள் ஜலசம்பந்தத்தடல் கூடவேண்டு
ம். ஜலசம்பந்தத்தாலும் நெகிழ்தல் ரோணுவைச்
சார அவ்விதரோணுவும் நெகிழ்தலுடையதாகும்.
இறுகாமல்க்கடமாகத்தக்கதல் - இறுகுதல் அக்கி
ரிபன்றியிருக்கடான அக்கினி அசுவன்றியில் ஜ
லத்தைவற்றச்செய்யாது அவ்வித அசையு இடம
ன்றிப்பவிபாது இவ்விதமாகிற் கடத்தை பிருதி
வியினரோணுவாய்ப்பார்த்தவுடன் அதற்குச்சோர்
க்கையாய் விளங்கியபடி ரூபமானஜரோணுக்க

ள அனுபவபெலத்தாலறிந்து அதில்நெகிழ்தலை
யிறுதுவிச்சுமவல்லமையான சோஷணசக்தியுடைய
தகனரூப அக்கினியினரோணுக்களை அனுபவி
த்து அவ்வக்கினரோணுக்களின் தகனவியாபாரந
பசலனத்தை வாயினரோணுக்களாகவறிந்து அவ்வித
ரோணுக்களின் சலனதாமாய் ஆகாயத்தையும்னு
பவயுத்திவல்லமைகளால் விஷயசரிக்க பஞ்சபூத
ங்களின் ஸமுதாயமானகடம் கடாரமாயும் அவ்
வாகாரத்திலுள்ளடங்கிப ஆகாரமும் நான்குபஞ்ச
பூதங்களினரோணுக்களும் அந்தந்தக்குணங்களோ
டும் வேறுவேறுகத்தோன்றும், அப்படித்தோன்
றிய பூதங்களை அனுபவபெலத்தால் நிருணயித்து
அவைகளில்வகைக்கைந்தவீதம்உள்ள பூதப்பிரிவு
இருபத்தைதனதையுமறிய அப்பூதங்களாகவேவிளங்
கும் இதற்குவரலாறு, திருசிபமாய் ஆகாயந்தோ
ன்ற அத்திருசிபாகாயந்திருக்காப்பிற்க அப்பார்
வையில்விளங்கிய ஆகாயம்பார்வையோடுங்கூட எ
ண்ணத்திடலடங்க அவ்வெண்ணம் லயித்துநிற்க அ
வ்வாகாயமெண்ணத்தின் சூனியமாத்திரமாய்நிற்க
சூனியமான ஆகாயம் சூனியத்தன்மையோடும் நி
ர்விஷயத்தன்மையை அடைய ஸமமாய்விடும். ஸ
மஞ்சரத்தன்மையுடையதால்சு கித்திடலடங்கிச் சுத்
தாய்விளங்கும். விவர்த்திக்குக்காலத்திலு மப்படி
யேருமமாய் உற்பவிக்குமானதால்படியே மற்
றநான்குபூதங்களுமொடுக்கி உற்பவிக்கும் அக்கா
ரணகபாவத்தை அக்காரியங்களிலிருப்பதால் உள்

எபடி அறிபவோண்டும் இப்படி அறிய பிருதிவிகி
த்தாப்பார்வையிலிவளக்க அதின்சேர்க்கையின்
பொருட்டு நெகிழ்தலானஜலம் பிரயோசனமில்
லாமல் நிராதாமாய்ப்பவித்து சின்மாத்திரமாய்
சேஷிக்கும். அப்படியே மற்றமூன்றம் தன், தன்
குணக்களோடுக்காரணமான சித்பூகங்களாய்ச்சே
ஷிக்க க்கடமுஞ் சித்தாகவேவிளங்கிடும், அந்தசி
தாசாரகடத்தல்தக்கதப நியாயமாய்ப்பூதாம்சம்
(உரு) வகையாயும் சப்தாதிமாத்திரா (எரு) பேத
மாயுமதிசூக்ஷமமாய் விருத்தியில் விளங்கும். அப்
படியே ஒருவிஷயவிருத்தியில் (n) விருத்தியடங்கி
நிற்பதபோற் பிரணவப்பிரகரணத்திற்சொல்லிய
(கூகூ) விருத்தியிலுமதிசூக்குமமாய் (n-n) விருத்
தியிருக்கின்றது. அதெப்படியெனின்? விருத்தி
யென்றால்நந்தக்கரணத்தின் நெளிவானதால்அந்தக்
கரணம் பஞ்சபூகங்களின் நெளிவாகையாலாகக்க
ப்பட்டுது. முன்சொல்லிய (கூகூ) விருத்திகளும்
ஆவரண-அத்தியாச-ஆரோப-அபவாத மென்னு
ம் நான்குவிருத்திகளையுமுள்ளுடையதுகள். ஆக
(n-கூகூ) (n-யது) விருத்திசளாயிற்று. இவைகள்
ஸாத்தியங்கள் இவைகளினந்தந்தவனுபூதிக்கித்தரு
ந்தபடி சாதனமான நான்கும் மூன்றுசாதனம்
(கூn) ஆகவும் ஒருசாதனம் (கூn) ஆகவும்பவித்து
ஆக(கூn) ஆயிற்று. சிவணமே-மனன்ம்-மனன
மே-நிதித்தியாசமானதா லந்தந்தவிருத்தியதபூதி
கித்தருந்தபடி அச்சிவண்ணுபமான நிதித்தியாச

மும் (n) விருத்தியாயிற்று. ஆக சாதனவிருத்
தி (கூ) ஸாத்தியவிருத்தி (யது)மாம். இதைப்பெ
ருக்க கோடிவிருத்தியாயிற்று. அக்கோடிவிருத்
தியிலும் சிருஷ்டி-ஸ்திதி-சம்காரதிதோதான - அ
னுக்கிரக சக்திகளைந்தையும் சிவசக்தி அபின்னமா
யுள்ள விமற்சினீரூபமான வியாபினீ சக்திஸ்புர
ணத்தையும் அதன்களுக்குத் தருந்த வியாபகமு
டையதாகையா லந்த ஆறையுய்யுருக்க (கூ)கோ
டி விருத்திசளாயிற்று. இவளவுவிருத்திகளும் வி
காரமானதால் நிர்விகாரியினிடத்திலுண்டாக யிட
மில்லை யாதலால், ஒரு விருத்திகளினுதவியிற்
ஸ்வயம் நிருவிகாரியாய் விளங்குகின்றானு ஆ
த்மா - அப்படியே விளங்கிட ஸஹஜஸ்திதி அநு
பவத்துக்குவரும். இவ்வறுகோடிவிருத்திகளையே.
திருவாசகத்தி லாறுகோடி மாயாசக்திகளெனக் கூ
றியது. இவ்விருத்திசோதனைப்பிரகாரமதபூதி ஸ
ஹஜஸ்திதியை அருள்செய்யும். இதன்பொருள்
ஸஹஜஸமாதி அப்பியாசரூபம் - ஸஹஜாவஸ்தை
ஸாத்தியரூபம். ஸஹஜஸ்திதிசாத்தியசாதனவிநிற்
முக்தம் அப்படியேவாராகவுபநிடதத்திலிந்தஸ்திதி
யை ரூபமகாரிஷிபிகவும் - அரிதரிதெனத்துதித்
தார், இன்னிலைமையுடையவன்பிரமமூமல்லசிவனு
மல்ல-ஐக்கியரூபனுமல்ல, அவனெப்படியோ அப்
படியெனவுக்கூடச்சொல்லத்தகாததெனவும், உகா
க்கத்தக்கதல்ல.

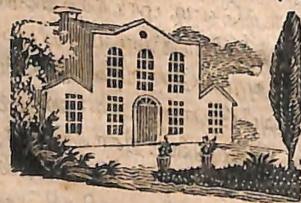

விருத்திநுணயம்.

தானேசகல ஜகமானுற்றன்னவஸ்தைகளைத்தான
 நிவதுபோல்? சகலஜகங்களினவஸ்தைகளையுந்தான
 நியவேண்டுமே, அப்படிக்காணாதது லஃஹேப்ப
 டிக்கடுமெனின்? உத்தரம். தன்சொற்பனத்திற்
 ரோன்றிய பருவத்திற் பிரவேசிக்கத்தெரியாதிரு
 ந்தாலு மதினின்றவருகிற சித்தர் முகமாயந் தப்ப
 ருவத்தினிரகசியங்களை யறிவதாலும் விழித்தபி
 ன் சொற்பனம்பொய்யாகி யதற்கண்ட பருவதா
 திகளியாவுந்தன்னைத்தவிரவில்லாததுபோற்கூடும்.

(*)

விருத்திநுணயம் முற்றிற்று.

விருத்திநுணயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீசிவாயநமஃ

பரமசுந்தரோசகுருவேநமஃ-

சுவாநுபூதிரஸாயனம்.

முதலாவது—உற்பத்திப்பிரகாரணம்.

ஏகமாயெக்காலத்திலும் அழிவில்லாததாயுள்ள
 அபிரமமே ஒன்று அதினிடத்திலகைசவற்ற ஆகா
 யத்தினிடத்திற்றோன்றிய வாயுவைப்போல சுத்த
 மாஞ்சுத்துவகுணமென்னு மாயைதோன்றியம்
 மாயையிற்-சத்வ-ரஜோ-தமோகுணமென்னு முக்
 குணத்தின் சமுதாயம்பொருந்திய ஜடசக்தியான
 பிரகிருதிஜனித்தது.....*

அப்பிரகிருதியே செய்கையின்பேதத்தால் ஆ
 வரணசக்தியென்றும் விசேஷபசக்தியென்று ம்ர
 ண்டிபி நிவுடன்குடி சத்வகுணத்தைவிழுங்கித் தா
 ன்மேலிட்ட தமோகுணத்தின் உண்மையான ஆ
 வரணசக்தியால் பிராந்தியாற்றோன்றிய சோரப்
 புத்தியாந்-தாணுவிண்மறைவுபோல ஆத்மாவினி
 டத்தின்மறைதலுண்டாய் சமஷ்டி பிரமாண்டமாய்
 த்தோன்றக்கொஞ்சஞ்-சத்துவத்தின்கொருபுட
 ய ரஜோகுணமேலான ஸ்வரூபமுடைய விசேஷ
 பசக்தியானது லிங்கசீரமுதலான வியஷ்டிகளின்
 பேதத்தைத்தோன்றுவித்து பிரமாண்டத்தையல
 ங்கரிப்பித்தநிற்க அதையவித்தையென்றும் விவ

கரிப்பார்கள் அதவே சகலஜகத்துக்குஞ்-ஜனன முதலான அன்பத்தைக்கொடுக்கு மோகத்துக்கு முதலாம்.....*

இவ்விதமான சக்திகளாற்றேன்றுகிற சமஷ்டியான் ஜகத்தை மூவிதபேதத்தாலபிமானித்த - சைதன்னியம்-விராட்டு--இரணியகற்பம்-அந்தரியாமிபெனவும் பேதமுடையனவாம்.....*

அதில் விராட்டைக்கூறுமிடத்தில் சமஷ்டியில் ஸ்தூலசரீரத்தையபிமானித்த சைதன்னியம் விராட்டாம். சூக்ஷ்மசரீரத்தையபிமானித்த சைதன்னியம் இரணியகற்பமும், காரணசரீரத்தையபிமானித்த சைதன்னியம் அந்தரியாமியாம்.....*

வியஷ்டியில் ஸ்தூலசரீரத்தையபிமானித்த சைதன்னியம் விஸ்வஞவான், சூக்ஷ்மத்தையபிமானித்த சைதன்னியந்தைஜஸஞவான், காரணத்தையபிமானித்த சைதன்னியம் பிராஞ்ஞவான்.....*

வியஷ்டி உடல்மூன்றுக்கும் அப்புறப்பட்டதாய் சகலதிருஷ்டாவாய் விளக்குகின்ற சைதன்னியமே சாக்ஷியாகும்.....*

சமஷ்டி உடல்மூன்றுக்கும்புறப்பட்டதாய் சருவசம்பூரணமாய்விளக்குகின்றசைதன்னியமேசருவசாக்ஷியான ஈஸ்வரஞவன்.....*

இவ்விதமாக முன்சொல்லிய சமஷ்டி வியஷ்டியான உலகத்துக்கும் பஞ்சபூதமேசாதனமாம் ஆவரணம் விசேஷபென்ருக்கதியவித்தையாம் - திரி குணத்தின் சமுதாயமே மூலப்பிரகிருதியாம்...*

இம்மூலப்பிரகிருதியுடன் கூடிய சைதன்னியமான ஆத்மாவினிடத்தினின்றும் அவகாசமுடமான ஆகாயமுண்டாயிற்று அதினின்றும் வாயுதோன்றிற்று அதினின்றும் அக்கினிதோன்றிற்று அதினின்றும் அப்புதோன்றிற்று அதினின்றும் பிருதிவிதோன்றிற்று.....*

இதின்குணங்கள் சப்த-ஸ்பரிச-ருப-ரச-கந்த மென்கிற அஞ்சுபிருதிவிக்குயிந்தக்குணங்கள் முழுவதுமுண்டு அப்புவுக்கு கந்தந்நள்ளிமற்றநான்கு அக்கினிக்கு கந்தரசந்நள்ளி மற்றமூன்று வாயுவுக்கு சப்த-ஸ்பரிசமென்கிற இரண்டு ஆகாயத்துக்கு சப்தமே ஒன்று.....*

இனி பஞ்சபூதத்தின்குறிப்பு சுடினமுடையது பிருதிவிநெகிழ்ச்சியுடையது அப்பு உஷ்ணமுடையது அக்கினி சலனமுடையது வாயு வெளியுடையது ஆகாயம் எலும்பு தோல் ஸ்நாயு உரோமம் மாமிசம் இந்த ஐந்தும் பிருதிவியின் விகாரமாம் இரத்தம் மூத்திரஞ்சிலேஷ்டம்ஞ் சுக்கிலம் மேதக இந்த ஐந்தும் அப்புவின்கிகாரமாம் பசி-தாகம்-நித்திரா-ஆஸஸியம்-இரதி- இந்த ஐந்தும் அக்கினியின்விகாரமாம் நடத்தல்-தாண்டுதல்-ஏறுதல்-இறங்குதல்-தகைவுதல்- இந்த ஐந்தும் வாயுவின்விகாரமாம்-காமங்-குரோதம்-உலோபம்-மோஹம்-மதம் மர்ச்சரம்-இந்த ஆறும் உள்ளத்தின்சத்துருவாகும் ஜனிக்குதல்-இருக்குதல்-வர்த்திக்குதல்-பரிணாமம் கூடியம்-நசிக்குதல்-இந்த ஆறும் தேகபாவங்களாம்

அசனம்-பிபாகை-சோகம்-மோகம்-ஜகா-மி
ருதி-இவைகள் ஷ்டிருமிகளாம்-தோல்-எலும்பு
மாமிசம்-இரத்தம்-மேதச-மச்சகை-சுக்னிலம்-இந்த
த்தாதுக்களிடத்தினின்று தேகரூபமான பிரபஞ்ச
ஞ்ஜனித்தது.....*

இவ்வளவும்மாயையின்விவகாரமானதால்அறிவ
ற்றஜடமாம்யிந்தஜடமானஜகத்தில்சிவமாஞ்சைத
ன்னியமானதுபிரவேசித்துஅதிர்ச்சன்னிதான
விசேஷத்தா லிந்தஜகத்துஞ்சைதன்னியம்போல
வே விளங்குகின்றது.....*

தேவர்-மனிதர்-பசு-பக்ஷிமுதலான ஜடமானஜக
த்தினுள்ளேபிரவேசித்தநின்றஈசனைத்தெரிவிக்க
குதலெப்படியெனின் உடல்முதலானசகலங்களையு
ம் என்னுடல்-என்கண்-என்மனம்-என்புத்தி-என்
சுகம்-என் துக்கம்-என்னகங்காரம்-என்பெண்டு-எ
ன்பிள்ளை-என்பொருள்-என்பூமி-என்சாக்கிரத்து
என்சொப்பனம்-என் துக்கம்-என்சமாதி-என்சா
தி-என்வரின்னம்-என்ஆச்சிரமம்-என் தாடம்-என்
பாவம்-என்று ஜடமானகடத்தை புருடன்போல
விளங்கிவிக்கிற சகலஜகத்தைப்பகுத்தறிந்த அறி
வானசைதன்னியமே பிரமமாம் இதை திருக்கெ
ன்றுகூறுவார்கள் மற்றசகலங்களையுந் திருசியமெ
ன்றுகூறுவார்கள்.....*

இந்த திரிசியமானதேகத்தை நாமென்றும் நம
தென்றும் அபிமானிக்க சிவத்துவம்நெரிடும் அக்

சாலத்தில் அவன் உபாதியையுஞ் சுபாவத்தையுந்
தெரிய விபரமெப்படியெனின்.....*

மூலப்பிரகிருதியின் உண்மை திரிகுணத்தின்
சமுதாயமானதால் அவ்விதவுபாதியையுடைய சை
தன்னியத்தில் ஆகாயாதிகள் ஜனித்ததால் குணத்தி
ராயத்தின்சுபாவம் அடையுடையதாகும்.....*

அவ்விதபஞ்சபூதத்தின் ஸாத்வீகாம்சத்தினின்
றும் அந்தக்கரணஞ்ஜனித்ததுஅவ்வந்தக்கரணமே
விருத்தபேதத்தால்மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்கார
மென்று நான்குபேதத்தையடைந்தது இதையந்த
ரிந்திரியமென்று கூறப்படும்.....*

பாதியெந்திரியங்களின் விபரமெப்படியெனில்
ஞானேந்திரியமென்றும்-கண்மேந்திரியமென்றும்
வகை-ஒன்றுக்கு அஞ்சுவீதம் பத்தாகும் இவைக
ளில் ஞானேந்திரியமாவது-சுரோத்திரம்- த்வக்கு-
நேத்திரம் ரசனை கிராணம் ஆக ஐந்து,கண்மேந்தி
ரியமாவது-வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயுறு-உபஸ்த
ம்-ஆக ஐந்து, இதுகளின் விஷயங்களாவன சப்த
ஸ்பரிசு-ரூப-ரச-கந்தமென்கிற அஞ்சம்,ஞானேந்
திரியத்தின்விஷயங்களாம், வசன-சுமன-ஆதான-
விசர்க்கு-ஆனந்தமென்கிற அஞ்சம்-கண்மேந்திரி
யத்தின்விஷயங்களாம்.....*

இந்திரியங்களினுற்பத்தியாவன ஆகாயத்தின்ச
த்துவாம்சத்தினின்றுஞ் சுரோத்திரஞ் ஜனித்தது
வாயுவின்சத்துவாம்சத்தினின்றுந் த்வக்கு ஜனித்
து அக்கினியின்சத்துவாம்சத்தினின்றுந் நேத்

திரஞ்ஜனித்தது அப்புவின சத்துவாம்சத்தினின்
தும் ரசஜ்ஜனித்தது பிருதிவியின் சத்துவாம்சத்
தினின் றுக்கிராணஞ்ஜனித்தது சமஷ்டி பஞ்சபூத
த்தின் ரஜோம்சத்தினின் தும் பிராணனுண்டாயிற்
து ஆகாயத்தின் ரஜோம்சத்திலிருந்து வாக்ஞுண்
டாயிற்று வாயுவின் ரஜோம்சத்திலிருந்து பாணியு
ண்டாயிற்று அக்கியின் ரஜோம்சத்திலிருந்து பாத
முண்டாயிற்று அப்புவின ரஜோம்சத்திலிருந்து பாபு
றுவுண்டாயிற்று பிருதிவியின் ரஜோம்சத்திலி
ருந்து உபஸ்தமுண்டாயிற்று.....*

பூதக்களின் வாயுவான பிராணன் மாத்திரம் விரு
த்திபேதத்தால் பிராணனென்றும் அபானனென்
தும் விபானனென்றும் - உதானனென்றுஞ் - சமான
னென்றும் - ஐந்துபேதமாயிற்று.....*

ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணசரீரத்திரயத்தின் வரலாறு
பூதம் (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு) கன்மேந்திரியம் (ரு)
வாயு (ரு) கரணம் (ச) அகூ.தத்துவம் (உயச-ம்) கூடி
னது ஸ்தூலசரீரமாம். வாயு (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு)
கன்மேந்திரியம் (ரு) மனம் (க) புத்தி (க) அகூ. (உஎ) தத்
துவமுடையதாயும் அபஞ்சிசிருத்தத்தினின் றுவு
ண்டானது சூக்ஷ்மசரீரமாம் அதுவே சொர்க்காதி
போகங்களுக்கு சாதனமாம்.....*

துக்கத்திலொன்றுந்தெரியாமற் றுக்கினேனெ
ன்றெசொல்லா னுபவிக்கப்பட்டவொன்றையும் அ
தியாமையான அஞ்ஞானவனுபவமே காரணசரீர
மாம்.....*

இதுகளின் அவஸ்தைப்பாவன சாக்கிரஞ்- சொப்
பனஞ்- சுழுத்தியெனமூன்றும். அவற்றுள்.....*

சாக்கிரமாவதி யாதெனின் பாகியேந்திரியங்க
ளோடுகூடின ஸ்தூலசரீரவிஷயமான ஜகத்தின்வி
யாபாரமாம்.....*

சொப்பனமாவது மனதின் வாசனாருடமான ஜ
கத்தின் பிரவிருத்தியாம்.....*

சுழுத்தியாவது புத்திமுதலான சகலகரணங்களு
ம் லயித்து தன்னறிவைமயக்காநின்ற துக்கமான
அஞ்ஞான அனுபவமாம்.....*

இந்தமூன்றுசரீரங்கையுஞ்சாஷியான ஆத்மா
வுக்குக்கிரிடைபடையும் பொருட்டானதால் மூன்று
புரமாகக்கூறப்படும்.....*

கத்தியைமறையாநின்ற உறைபோலாத்மாவை
மறையாநின்ற மூன்றுடலினுள்ளடக்கிய பஞ்ச
கோசத்தின்விபரமாவன.....*

அன்னமயம்-பிராணமயம்- மனோமயம்- விஞ்
ஞானமயம்-ஆனந்தமயமெனவைந்தாம்.....*

அவற்றுள் அன்னமயனேசமாவது ஸ்தூலசரீர
மாம் அதுதப்படியெனின் அன்னத்திபோசனத்
தால் விருத்திகூடியங்காணப்படுவதாலும் உற்பத்தி
க்குமுன்னும் லயத்துக்குப்பின் னுஞ் ஸ்வரூபமில்
லாததனாலும் என்சரீரமென்றுகடம்போல ஜடமா
ய்வேறுபட்டு அனுபவிக்கப்படுதலாலும் இந்தஅ
ன்னமயகோசம் ஆத்மாவாகத்தக்கதல்ல.....*

பிராணமயகோசம் ஆத்மாவாகுமெனின் ஆத்மாவல்ல எப்படியெனின் பிராணனானது தன்னால டக்கத்தக்கதாயும் விடத்தக்கதாயுஞ் சுழுத்தியில் பிராணனிருந்தும் விஷயங்களைபறிய அறிவில்லாததனாலும் என்பிராணனென்றும் வேறுபடுத்தி அனுபவிக்கப்படுவதனாலும் பிராணவாயு வெளிக்கண்டகாற்றுப்போல ஜடமானதாலும் பிராணமயகோசமும் ஆத்மாவாகத்தக்கதல்ல.....*

மனோமயகோசம் ஆத்மாவாகுமெனின் ஆத்மாவல்ல எப்படியெனின் சக்கற்பவிகற்பத்தாற் றோன்றியதாயுஞ் சுழுசயமுடையதாயும் நிச்சயத்தால் நாசமுடையதாயுங் காமக்குரோதாதிக்களாற்றுப்ப முடையதாயும் என்மனஞ்சமாதானப்படாததால் காதகேளிக்கவில்லையென்று தனக்குவேறுபட்டுவ அனுபவிக்கப்படுவதால் ஜடமானமனோமயகோசமும் ஆத்மாவாகத்தக்கதல்ல.....*

விஞ்ஞானமயகோசம் ஆத்மாவாகுமெனின் ஆத்மாவல்ல எப்படியெனின் சித்தின்சாகையயாகியுஞ் சுழுத்தியிற்காணாததால் லயித்ததாயும் விபகாரசமயத்திற் சரீரவிந்தரியங்களை வியாபித்ததாயும்என்புத்திகெட்டுப்போயிற்றென்றுசொல்லும்போதுநாசமுடையதாயும் என்புத்தியென்று தனக்கன்னியமாயனுபவிக்கப்படுவதாலும் நிச்சயரூபமானபுத்தியுஞ்ஜடமானதால் விஞ்ஞானமயகோசமும் ஆத்மாவாகத்தக்கதல்ல.....*

ஆனந்தமயகோசம் ஆத்மாவாகுமெனின் ஆத்மா

வல்ல வெப்படியெனின்றாக்கத்தலனுபவிக்கப்பட்டவாபாசமானசுக்லேசத்தை யபிமானித்து ஸ்வப்பிரகாசமான தன்னையறியாம லொன்றுந்தெரியாமையான அவித்தையா மஞ்ஞானத்தின்முழுசு யந்தசுழுத்தியாகின்ற வஞ்ஞானவிருத்தியிற் றோன்றிய சுக்லத்தைத்துக்கந்தெளிந்தபின் சுசுமாய்த்துங்கினெனென்றும் விஷயவிருத்தியிற் பிரதிபலித்த துக்கத்தையபிமானித்து நான்முக்கியென்றும் அனுபவிக்கப்படுவதாலுந்துறிய சமாதியின்னாசமுடையதாயும் நானென்றவகங்காரத்திவமான இந்தவானந்தமயகோசமுங் கடம்போல் ஜடமாய்த்தனக்கன்னியமாயனுபவிக்கப்படுவதா லாத்மாவாகத்தக்கதல்ல.....*

இந்தகோசங்களைந்துஞ் சரீரத்திரயங்களி லடங்கும்விதமெப்படியெனின்-ஸ்தூலசரீரத்திலன்னமயகோசமுஞ்-சூக்ஷ்மசரீரத்திற் பிராணமயகோசமு மனோமயகோசமும்-விஞ்ஞானமயகோசமுங் -காரணசரீரத்தி லானந்தமயகோசமுமாகவடங்கும்.*

சீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைத்தெரியவிபரமெப்படியெனின். ஜாக்சிரம் - சொப்டனம்- சுழுத்தி-இந்தமூன்றுவஸ்துதக்கும்பிமானிகளான-விசுவன்-தைஜஸன்- பிராஞ்ஞனென்று விவகரிக்கப்பட்ட-சீவர்கண் மூன்றுபேர்களா, அல்லதொருவனே மூன்றுபேசமாய்த்தோன்றுகிறானு, மூன்றுபேருமொருவரொன்றால் ஒருவஸ்தையினனுபோககாலத்தின் மற்றோருவஸ்தையினனுபோகமனுபவிக்க

ப்பபாததா லந்தந்தவஸ்தையி லனுபவிப்பாகின்ற
 சீவன்வேறெனக்கூறலாமே, உத்தரம்-மூன்றவஸ்தைக்கும்
 நானேற்றுத்தூக்கினேன் இவ்விதமான சொப்பனங்கண்டே
 னிவ்விதமாய் விழித்திருந்து விவகரித்தேனென்று
 ஏககாலத்திலொருவனே விவகரிப்பதால் வாதிக்கப்படாத
 வனுபோகமானதா லுமிந்தமூன்றவஸ்தைகளையும்
 நிந்தசைதன்னியமே-பேதத்தொழில்செய்யுமொரு
 அரசன் மூன்றுகட்டுடைய வோரரண்மனையி
 லொவ்வொருகட்டிலொவ்வொருவிதமானதொழிற்
 செய்ப்புகாலத்திலந்தந்தத்தொழிலால்வரும்பேரி
 னால்வரசனெனவ்விதபேதமாய் விவகரிக்கப்படுகிரு
 னே அவ்விதமாய் மூன்றுபேதமாயனுபவிக்கப்படுகிரு
 ன்...*
 இதுபோல் சமஷ்டிசாக்ஷியாகின்ற சைதன்னியமே
 சமஷ்டி யவஸ்தாபேதத்தால்-விராட்டு-இரணியகற்பன்-
 அந்தரியாமிடியென்றுவிவகரிக்கப்படும்*
 சுத்தசத்வமான மாயோபாதிபுடையதாயுஞ்சரு
 வஞ்ஞமாயுஞ்சருவசம்பூர்ணமாயுஞ்சருவஜகத்து
 க்குக்காரணமாயுஞ்சருவசாக்ஷியாயும் விளங்குகின்ற
 சைதன்னியமே ஈஸ்வரனாவான்.....*
 அவித்தையையுபாதிபாகவுடையதாயுந்
 கிஞ்சிஞ்ஞாயும்-அசம்பூர்ணனாயும்-அகமகமென்றெல்லா
 ராலும் அனுபவிக்கப்பட்ட சைதன்னியமே சீவனாவான்.....*
 இவ்விதமான சீவேஸ்வரனையுள்ளபடி தெரிவிக்க
 வந்த சுருதிகளின்பயன்-சுருமகாண்டம்-உபாச

னுகாண்டம்-ஞானகாண்டமென்றுமூன்றுபேதமாகு
 ன் சீவன் தோபிமானத்தோடுக்கூடின காலத்தி
 ன்றேகத்தைப்பற்றின வருணச்சிரமதருமங்களை
 ப்போதிப்பிக்கும் பின்பு வருணச்சிரமகண்மான்
 ஷ்டானத்தாலந்தரமுசுப்பட்டகாலத்திற் சீவனுக்கி
 ருதயகமலத்தி லீஸ்வரனுடைய சகுனோபாசனைய
 விதிக்கும். உலகவாழ்க்கை முதற்பிரமமெலாகவ
 ராயிலும் நிராசையாய் மும்மூட்சுவானகாலத்திற்
 சீவனுக்கு ஞானகாண்டத்தைவிதிக்கும்.....*

இந்தமும்மூட்சவுக்கு ஞானகாண்டத்தின்விபர
 ன்தெரியக்கூறுதல்-சீவனென்போதருகியுடன் ஜகத்
 துக்கண்ணைத்தள்ளி முக்திவழிதேடுகிருனே அப்
 போதவனாய்ப்பொருட்டுபிரமோபதேசத்தைச் சொல்
 லுகிறதுடனசரியரகமுதமாயுபதேசக்குங்குருகி
 ஷ்யர்களினடத்தையயுந் தெரியக்கூறுகின்றது

குருவானவரடம்பிகளுயுந்-சாந்தனாயும்-நிராசையு
 டையவனாயும்-வேதசாஸ்தீராந்தங்க டெரிந்தனுபவி
 ன்ஞனாயும்-வேதாந்தசம்பிரதாயந்தெரிந்தவனாயுந்-
 சீஷனுடைய சித்தபரிபாகங்கண்டுபேசிக்கத்தெரிந்த
 வனாயுந் கபடமற்றுச்சொல்லுகின்றவனாயுமிருக்க
 வேண்டும்.....*

சீஷன்பிரமமேசத்தியம் மற்றசீவேஸ்வரஜகத்த
 சத்தியமென்று நித்தியாநித்தியவிவேகந்நோன்றி
 முக்தியபடையேண்டுமென்ற விச்சையினற்றேகபோகமுதற்
 பிரமமெலாகபோகம்வராயிலுமலத்திலருகித்தோன்றி
 ன்றப்போலருகித்தோன்றியதுகளின்

நியாகபுத்தியாகியவை வராக்கியஞ்சமந்தமம் உபரதி
திதிகை- கிரந்தை-சமாதானமும்-மும்மூட்சுத்து
வமாகிய இந்தநாளைக்குசாதனங்களுடையவளுகவிரு
க்கவேண்டுஞ் சிஷ்யின்பின்பாகிரியர்பாதகமலத்தை
ச்சேர்ந்து அஷ்டாங்கத்துடனே நமஸ்காரஞ்செய்
து கைகூப்பித்தலைவணங்கி வணக்கத்துடனேவில
கிநின்று அதிபூதம்-அத்யாத்தமம்- அதிதவம்-இ
வ்விதமானதாபத்தினாயாக்கினியினால் நிகராதக்
த்தனனேன் என்னுதனாகியவாசரியோ கிருபை
பொருந்திய வுமதுதிருக்கண்பார்வையாமரிவியா
ல் லொகூக்கவேண்டுமென்றுகேட்க.....*

அப்போதாசரியார் மாணக்கனேநோக்கி குளந்
தாய்ப்பயப்படவேண்டாம் எக்காலமும் பயவில்லாத
தாயு மெப்போதுமானந்தக்கடலாயும் அகண்டசச்
சிதானந்தமாயும் ஸ்வயஞ்சோதியாயும்விளங்குகின்
றபிரமமே நீயென்றுபதேசிக்க.....*

மாணக்கன்-ஜனனமரணம்பொருந்திய நானெ
ப்படி பிரமமாவேனென - உபநிடதமுதலானதுக
ளினாலும் பெரியோர்களுபவித்த வனுபோகங்
களினாலும் தகுந்தபுத்திகளினாலுஞ்சொல்லுகிறதெ
ன்னவெனின்- ஸச்சிதானந்த பிரமசைதன்னியந்த
விரமந்தஜகமெல்லாம் ஜடமானதாலும் அந்தசை
தன்னியமேஜகத்தைகிருஷ்டித்துஅதிந்நிரவேசித்
துவருவதினாலுஞ்சிவருபமானசாக்ஷியாய்விளங்கு
தலாலும் உன்னுடைய மூன்றவஸ்தைகளையும்நிந்
தசாக்ஷியானவுனக்குஞ்சிருஷ்டிக்கப்பட்டும்பரிபா

லிக்கப்பட்டும்புதிக்கப்பட்டும் தன்னிடத்திற்குந்நிபிக்
கப்பட்டஜகத்துக்குஞ்சாக்ஷியான பிரமசைதன்னி
யத்துக்குஞ்சைதன்னியநுபமாயாவது சாக்ஷிருப
மாயாவதுபேதக்கூடாததாலுஞ்சமாதியிற்றிரியத்
தில்ஜகமனுபவிக்கப்படாததாலுஞ்சமஷ்டியியஷ்டி
யவஸ்தைகளைத்தள்ளி சாக்ஷிமாத்திரமாய்தின்றியா
கல்கானலிற்றோன்றியஜலம்போலுந்நத்திக்குமுந்
தியகாலத்திலும்விவகாரகாலத்திலும் நாசத்துக்கப்
பறப்பட்டகாலத்திலுமுன்னிடத்தில் ஜகம்பொய்
யென்றனுபவிக்கபடுதலால்நீயேபிரமமென்றேன்

ஆனதால் நீ இவ்விதமாய் சமாதிசெய்வாடுயென்
றனுக்கிரிக்க உடனேசிஷ்யன் சமாதியிலிருந்து பி
ரமானந்தானுபுதியையடைந்து அங்கே ஈசன் கு
ருதான் மந்தஜகமென்கிறபேதமற ஆனந்தமாத்
திரமாய்தின் நிருகண்ணாலும் ஆனந்தபாஷ்பம்
பெருகி யுடலும்புளகதமாகி சமாதியினின்றும்வி
ழித்து ஆசரியர்பாதத்தி னமஸ்காரஞ்செய்து எக்
காலத்திலும் விளங்குகின்ற ஏகமாம் பிரமஸ்வரூப
த்தைத்தவிர மற்ற சகலஜடமானஜகங்களும் பொ
ய்யெனத்தம்பட்டமடித்தா னந்தக்கடலாடிநின்றசீ
ஷ்ணையாசரியருச்சிமோர்ந்தாலிங்கனஞ்செய்து அ
கண்ட ஸச்சிதானந்தபிரமமாகியவுனக்கு பந்தமுக்
தியற்ற நகரத்தில் ஜபஜபவென்றசீர்வாதஞ்செய்
து ஆத்மானந்தராச்சியத்தின் முடிசூட்டி இருவ
ருமொருவராகத்தவ்விபயமங்களுநாளுர்கள்.....*

உற்பத்திப்பிரகரணமுந்நிற்று.

சுவாநுபூதிரஸாயனம்.

உ—வது சப்தபூமிப்பிரகரணம்.

ஐயா ஆசரியரோ கேவலம்ஸன்மாத்திரமாய்சே
ஷித்தபோதரூபமான பரமாத்மாவொருவனே நி
ச்சயமென்றுபடுகெடுத்தபிரகாரஞ் சமாதியனுபவ
த்தாலுஞ் சுருதியுத்திகளாலுஞ் சரிபென்றறிந்தே
ன் ஆனலிந்தப்போதமே விவகாரகாலத்திலனேக
பேதமாய்த்தோன்றுவதால்-முன்னேகமாய்த்தோ
ன்றியபோதம்விவகாரத்திலனேகபேதமாய்த்தோ
ன்றுவதற்கு சுபாவமாய்க்கூடாததஞ் லஃதெவ்வி
தோபாதிபாற் கூடுமென்பதைபூம் அந்தவுபாதிக
ளாவெத்தனைவிதமாய்த்தோன்றுகின்றதென்பதை
புந்தெரியவுபடுகெத்தருளவேண்டுமென்றுமாண
க்கன்கூற.....*

ஆசரியர், பரமாத்மாவாகியபோதம்உபாதிபேத
த்தாலெண்ண மற்ற அனேகபேதமாய்விளங்கின
போதிவமஹான்களா லைதயேழுவகூப்பாய்ப்ப
குத்து சப்தபூமியென்று விவகரிக்கப்படும்.....*

அஃதெப்படியெனின்-நிராவரணசைதன்னியம்
ஸாவரணசைதன்னியம்-ஸாக்ஷிசைதன்னியம்- அந்
தக்கரணவச்சின்னசைதன்னியம் - அந்தக்கரணவி
ருத்தியவச்சின்னசைதன்னியம்-இந்திரியாவச்சின்
னசைதன்னியம்-விஷயாவச்சின்னசைதன்னியமெ
ன்றேழுபங்காய்க்கூறப்படும்.....*

சப்தபூமிப்பிரகரணம். ௩௫

இவைகளினர்த்தமெப்படியெனின் சாவரண
சைதன்னியமென்ற விவகாரத்தை யபேக்ஷித்து
ப்பிரமமானது நிராவரணசைதன்னியமென்று கூ
றப்படும்.....*

சர்வஞ்ஞத்வாதிக்குறிப்புக்கு முதலாயுள்ள
சுத்தசத்வமாகின்ற மாயையையபிமானித்த சைத
ன்னியமாமீசனை சாவரணசைதன்னியமென்று கூ
றப்படும்.....*

அவஸ்தாத்திராயங்களைப்பகுத்தறிந்த சைதன்
னியமெ சோதிதத்வம்பதமான சாக்ஷிசைதன்னி
யமாம்.....*

மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரம்- இவைகளின்ச
முதாயமானதாயும் பஞ்சபூதங்களின் சமஷ்டிசத்
வாம்சங்களிடத்தினின் றற்பத்தியானதாயுமுள்ளவ
ந்தக்கரணத்தை யபிமானித்த சைதன்னியமெ யந்
தக்கரணவச்சின்ன சைதன்னியமாம்.....*

அவ்வந்தக்கரணத்தின் விகாரமான -காமம்-கு
ரோதம்-உலோபம்-மோஹம்-மதம்- மச்சரம் - இ
வைமுதலான சகலவிஷயங்களாயுள்ள ஆந்தரவியா
பாரமானவிருத்தியையபிமானித்தசைதன்னியமே
அந்தக்கரணவிருத்தியவச்சின்னசைதன்னியமாம்.

சப்த-ஸ்பரிச-ரூப-ரச-கந்தமென்கின்ற இவைக
ளையறிகின்றதசோத்திரம்-த்வக்கு-சக்ஷ-சித்தநவை
கிரணமென்கின்றஞானேந்திரியமென்னவசன-க
மனஆதானவிசற்க-ஆனந்தமென்கின்றஇவைகளை
விஷயிகரியாநின்ற-வாக்ரு-பாதம்-பாணி-பாயு-உ

பஸ்தமென்கின்ற கன்மேந்திரியமென்ன இந்தவிருவகைப்பேதமுடைய இந்திரியங்களை யபிமானித்த சைதன்னியமே இந்திரியாவச்சின்ன சைதன்னியமாம்.....*

பிருதிவி-அப்புதேயு-வாயு-ஆகாடமென்கின்ற பஞ்சபூதங்களையும் இதுகளின் விகாரமானதம் படம்முதலான சகலபூதபௌதிகங்களுயுமபிமானித்த சைதன்னியமே விஷயாவச்சின்ன சைதன்னியமாம்

இவைகளினனுபவம் வருகிறதின் பொருட்டவஸ்த்தைகளைக்கூறுதல்-ஜாக்ஞம் - சொப்பனம்-சுழத்தி-அரியம்- அரியாதீதம்- அதீதோதீதம்- சன்மயமென்றேழுவகையாய்க் கூறப்படும்.....*

இவைகளினனுபவவிபரமெப்படியெனின் ஜாக்ஞரத்தில் விஷயாவச்சின்ன சைதன்னியமும். இந்திரியாவச்சின்ன சைதன்னியமுஞ் சொப்பனத்திலந்தக்கரண விருத்தியவச்சின்ன சைதன்னியமுமாகவனுபவிக்கப்படும்.....*

மனம்- புத்தி-சித்தம்- அகங்காரம்- இந்த நான்குமந்தக் கரணத்தின் விகாரமானதாம் நனது விகாரத்தாம் நனது ஸ்திதி யனுமானிக்கப்பட்டுத் தனது காரணமான வஞ்ஞானத்தோடும் பேதமறத்தனது விகாரங்களின் யாதொரு தோற்றாதலமற்றுத் தூக்கத்திலனுபவிக்கப்படுவதாம் சுழுத்தியி லந்தக்கரணாவச்சின்ன சைதன்னியமனுபவிக்கப்படும்.....*

இவைகளில் - ஜாக்ஞஞ - சொப்பன மிரண்டும்

அஞ்ஞானிகளாகியசீவர்களால் திரீணயமாயனுபவிக்கப்படுஞ் சுழுத்திதன்ந்தோறு மனுபவிக்கப்பட்டபோது லுமவர்களால் திரீணயம்பண்ணக்கூடாது.

மூன்றாமவஸ்தைதபான சுழுத்தியில்-எனக்கொன்றற்றத்தெரியாமற்றாங்கினேனென்ற தான்வேறுபட நின்றனுபவித்த சைதன்னியத்தைஸாக்ஷியென்றுகூறலாம்- ஆனதால் - தண்ணை ஸாக்ஷியாயறிவித்த ஸாக்ஷிபோதவிருத்தியே துரியாவஸ்தையாம்-அவ்வவஸ்தையி லவ்விதமானஸாக்ஷிவிருத்தியையபிமானித்தசைதன்னியமே ஸாக்ஷி சைதன்னியமாய்த்துரியாவஸ்தையிலனுபவிக்கப்படும்.....*

சமஷ்டிவியஷ்டியென்று விவகரிக்கப்படுகின்ற ஜசஞ்சடமானதாலதற்குத்தானே சித்திகூடாது,நாஸூவிசித்திரத்தோடுக்கூடின சர்வஜகத்யயஞ்சிருஷ்டிக்கவேண்டுமானால் நானூவிசித்திரமுடைய சுருவஞ்ஞ சக்திபொருந்திய சைதன்னியத்தாம் கூடவேண்டும், ஆனதாற்சுத்தசத்வமாகின்ற மாயையன்னியிற் சுத்தசைதன்னியத்துக்கு சுருவஞ்ஞ சக்தியைவிவகாரத்தில் நிரூபிக்கக்கூடாது,ஆனதாற்பரதந்திரமானசுத்தசத்வமாயும் விசித்திரஸ்வபாவமாயுபிருக்கின்ற மாயையைசைதன்னியமபிமானிக்க அச்சைதன்னியத்தை சாவரணசைதன்னியமென்று விவகரிக்கப்படும்.....*

முற்கூறியஜகததை யதீன்காரணமான மாயையிற் காரணத்தைத்தவிரக்காரியம் வேறில்லைமென்று பேதமறக்கண்டு-அம்மாயைய யபிமானித்த

சைதன்னியமுந் சைதன்னியநுபமான தன்னைத் தவிரவேதில்லாததனும் மன்னுளடங்கியவகண்டோ பாதியானமாயையை யபிமானித்த சைதன்னியத் தை நானென்றும் அகண்டோகமென்று முபாதி யே துரியாதிதாவஸ்தையாம். அதிற்சாவரணசை தன்னியமனுபவிக்கப்படும்.....*

அவ்வகண்டோகமென்னுமகம் விருத்திக்கப்ப நப்பட்டி, அவ்விருத்தியையறிந்த சைதன்னியமே நிராவரணசைதன்னியமாம். அவ்விருத்தியினனு பூதியே அதிதோதிதாவஸ்தையாம் அதில் நிராவர ணசைதன்னியமனுபவிக்கப்படும்.....*

அகண்டோகமென்றவிருத்தி ஞாதிரு ஞானம் ஞேயமுடையதாகவிளங்குவதால் அவ்விருத்தியபி மானியை ஞுகூமதிரிபுடியுடையதான மஹாசாத் வீகாகக்காரிபென்று விவகரிக்கப்படும் இதைத்த த்போதமெனவுக்கூறுவார்கள்.....*

இவ்விருத்தியுந் தனத்திஷ்டான ஸ்வரூபமாய்த் தெளிந்த துவானஸ்திதியே ஸத்தாம் - பூர்வாவஸ்தையை யபேக்ஷித்து ஸம்மயாவஸ்தையென்று கூறப்படும். இதில்மஹாமௌனமானதால் விவகாரமேகிடயாது.....*

இவ்விதமான பிரமானுபூதிமானப்பிரமமெண் றுகூறுவார்கள் இவர்கள் பொருட்டிவிதிநிஷேதநுப மான சாஸ்திரங்கிடயாதென்றசுரியர்கூற மாண க்கண்சகலசம்சயங்களுந் தீர்ந்து தானேதானானான்.

இரண்டாவதுபிரகரணம்முற்றிற்று.

உ

சுவாநுபூதிரஸாயனம்.

௩—வது முக்தர்களின்லக்ஷணப்பிரகரணம்.

சாதனபேதத்தால் அனுபூதியின் றுரதன்மியங்கள் இல்- வித்து-வரன்-வரியான்-வரிட்டெனன்று நா ன்குவகுப்பாய்க்கூறப்படும் - குருவின் பிரசாதத் தால் ஸ்வானுபூதியையடைந்திருந்தபோதிலுந் து டர்ச்சியுடனேசெய்கின்ற சாதனங்களின்பெலத்தா ற் சமாதிகாலத்திற்சிலகாலம்-நிர்மலானுபூதியுடையவர்களாகவு ம்நற்காலங்களில் ஐகத்தின்விருத்தியாற்பாதிக்கப்படும் வித்யாவிருத்தியாற் சுகது க்கங்களைத் தங்களுக்கில்லையென்று நீக்குதல்செய்வார்கள்-இதை வித்தின் குணமென்று சொல்லப்படும்.....*

சொப்பனத்திற்கண்ட ஐகத்தை சாக்கிரத்திற் பொய்யென்றனுபவிப்பதுபோல் விவகாரத்திற் றேன்றிய ஐகத்தை சாதனபெலத்தாற் சமாதிகாலத்திற் பொய்யென்றனுபவிப்பார்கள் இது வர ன்குணமாம்.....*

இரச்சவிற்றேன்றிய சற்பத்தை யாப்தவாக்கியத்தாற் நிபமாய் ரச்சவென்றறிந்தபின் பொருகாலத்திலு மதைசற்பமென் றறியமாட்டாதவர் போல் ஸச்சிதானந்தகனமான பிரமமாகியதன்னிடத்திற்றேன்றிய பிரபஞ்சத்தைக் குருசொன்ன சுருதியுக்கிஸ்வானுபவபெலத்தாற் பிரமமாகிய தானேயென்றறிந்தபின் பொருகாலத்திலு மதை

ப்பிரபஞ்சமென்றநியமாட்டார்கள் ஆனால் விவகாரகாலத்திற்றெரிந்தவன் ரச்சுவைத்தவிர சற்பம் வேதில்லையென்றனுபவிப்பதுபோல் இவர்களும் விவகாரகாலத்தில் ஸச்சிதானந்தகனமான வானந்தக்கடலாகிய தன்னேத்தவிர ஜகம்வேதில்லையென்றே யனுபவிப்பார்கள் இதுவரியான்குணமாம்.*

நினைவோடுமிதிந்து கண்டத்திண்மாலையா யலக்கித்துக்கொண்ட ரச்சுவை சற்பமென்றாவது சற்பமில்லையென்றாவது இரச்சுவென்றாவது யாதொன்றுமெண்ணாம லெப்படி ஸ்வபாவமாய்ச்சஞ்சரிப்பார்களோ அப்படியே ஏகமாய்-நிஷ்களமாய்-நிம்மலமாய்-ஸ்வயஞ்சோதியாய் ஸச்சிதானந்தகனமான தன்னிடத்திற் பிரபஞ்சமென்றாவது பிரபஞ்சமில்லையென்றாவது தானென்றாவது யாதொருவிருத்தியுமற்றுச்சஞ்சரிப்பார்கள் இதுவரிட்டன்குணமாம்.....*

இதில்-வித்து-வரன்-வரியானென்ற இம்மூவர்களுக்கு மகண்டாகாரவிருத்தியென்னுஞ் சாதனமுண்டு-ஆரூட-னுக்கந்த விருத்தியுட்கூடக்கிடையாது அம்மூவர்களுக்குஞ் சாதனமானவகண்ட பிரபவிருத்தியானது ஸ்புரணபேத்தால் வகையொன்றுக்கு நான்குவிதம் பன்னிரண்டுபேதமாகும் அந்ந்ஸ்புரணங்களை ஸ்வப்பிரதானமென்றும் அஸ்வப்பிரதானமென்றும் ஸமப்பிரதானமென்றும் மூன்றுவகுப்பாய்க்குறப்படும்.....*

இந்தஸ்புரணங்கள் ஒவ்வொன்றும் மூன்றுபே

தமுடையதாகும். அவைகளில், ஸ்வப்பிரதானமாவது - நான் பிரமமென்ற வகண்டவிருத்தியானுடசைதன்னியவுபாசனையில் நானென்றுவிளங்கிய விருத்தியே அகண்டமாயிருப்பதாற் கடங் கலசமென்ற விவகாரமெப்படிமெனத்தெளிந்து விருத்தியும் ஜடமானதால், ஞாதுரு-ஞான-ஞேடமற்ற ஸ்வரூபஞானமே, கடமென்றதின்பொருள் உள்ளபடி மண்ணெண்பதபோல், நான் பிரமமென்றதின்பொருளாகவறிந்து-உபாசிக்கின்றது.....*

அவ்விருத்தியில் உபஹிதசைதன்னியத்தை விசாரித்தறியாமல் விருத்திமாத்திரத்தை யுபாசிக்கின்றது அஸ்வப்பிரதானமாம்.....*

அவ்விருத்தியுஞ்-சைதன்னியமும் - ஒருக்காலம்பிறிந்திதாது. அக்கினியும் உஷ்ணமும்போலொன்றுதான் விருத்திகாணப்படாவிடத்தி லொடுக்கிநின்றதென்றது ஸமப்பிரதானமெனப்படும்...*

இதில் ஞேயத்தையிப்படியே மூன்றுவிதமாயும் ஞானத்தை மூன்றுவிதமாயும்-ஞாதாவை மூன்றுவிதமாயு முபாசிக்கவேண்டும். ஞாதுருஞானஞேயமென்பதுவிருத்தியையபேகித்ததால்விருத்தியென்பது குணத்தையெதிரிட்டிவந்ததாற் குணங்களும் மூன்றுவிதமானதாலுமதுகளையு மப்படியேவுபாசிக்கவேண்டும்.....*

முத்திகளிற் சீவன்முத்தியென்றும் விதேகமுத்தியென்று மிருவகைமுத்திகளிருக்கின்றது- இவைகளிற்றேகமுள்ளபோது சீவன்முத்தியென்றும் அ

துநீக்கினகாலத்தில் விதேகமுத்தியென்றும் விவகரிக்கப்படும்.....*

சீவன் முக்தர்களுக்குப் பிராரப்தமானவுடலுள்ளமட்டுநீதான் முக்தனென்கிற வகங்காரந்தனக்குள்ளே தோற்றுமானதாலிவர்களுக்குப் பிராரப்தஞ்சொல்லப்படும்.....*

அதிகாரியின்பேதத்தாற்றேகமுள்ளபொதேவிதேகமுத்தியுட்கூடலாம்- இவர்களுக்கென்றுள்ளபொதே பிராரப்தங்கடையது எதினலென்னில் இவர்களிடத்தில் முக்தனென்றவது பெத்தனென்றவது தானென்றவது பிரமமென்றவது யாதொருவிருத்தியுமில்லாததனலும் எக்காலத்திலும் ஸ்வயமகண்டரஸமாயிருப்பதினலுஞ்சாரம் நகித்தபின்பு தேகசரியாய்ப்போவதினலும் பிராரப்தமில்லையுடலுடனிருக்குங்காலத்தினமாத் திரஞ்சுகதாரதன்மியமுண்டு இவ்விதமான முக்தர்களுக்கு விதிநிலைதங்களை வேதங்களிற்குறமாட்டாது இவர்களேவ்விதமானதொழிற்செய்தாலுஞ்செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றேயிருப்பார்கள் இவ்விதமானவர்கள் ஸ்திதியெப்படியொ அப்படியே இதுவேவேதாந்தங்களின்முடிவாகும்.....*

மூன்றாவதுபிரகரணம் முற்றிற்று.

சுவா நுதி ரஸாயனம்.

சு—வது ஸர்வமதநிரூபணப்பிரகரணம்.

ஒருகுருவினிடத்தி லப்பியாசிட்ட வெருசீஷர்க ள்-தம்-தம் அனுபவத்துக்குத்தகுந்தபடி பேதமானசாஸ்திரங்கையுண்டிபண்ணநா ஸுவாய் மதங்களு ண்டா யொன்றுக்கொன்று விவாதமுண்டாகி யாத்மநிலையயநியாமல் ஐகத்திற்சாகக்காரிசனான மதவாதியர்கண் மதங்கையுள்ளபடி நிரூபித்தருப்பதின லிந்தசாஸ்திரத்தில் ஆத்மநிலையயுள்ளபடியுடதேசிக்கப்படுகின்றது சுருதிகளின் சம்மதப்பிரகாரமயுக்தியனுபவத்துடனுட்கூட, அகண்ட ஸச்சிதானந்தபிரமமாகிய த்வயியமங்கள தேஜோவிக்கிரகரானபரமகுரு, தாபத்தினாயத்தால்ததையுள்ள சீஷர்களினுற் பிரார்த்திக்கப்பட்டுதேசிக்கின்றார் வாரீர் மாணுக்கர்களே ஆத்மநானந்தைத்தவிர வேறெதுகளினலுந்துக்கநிவர்த்திக்குப்பதி லுபாயமில்லாததின லதுமிகவுமரிதானதால் மிகவுமவணக்கத்துடன் யாதாய்க்கேட்கவென அப்படியே பென்றார்கள்.....*

ஆசரியர், உலகத்தில் நான்-என்பிள்ளை-என்பெ ண்டு-என்மாடு-என்வீடு-என்தனம்-என்பந்தவெ ன்றவபிமானத்தா லதுகளின்குடுதலாலுங் குறைதலாலுமுண்டான சுகதுக்கங்களை யந்தந்தக்கூடுதல் குறைதல்களையுந் தன்னிடத்திலா னோபித்து நான்

கெட்டுப்போனென் நானின்றைக்குத்தான் ஜனித்
தேனென்றுவெகுவிதமாயுள்ளபிரந்திவாசனையா
ல்,சுடுகையுள்ளஜலத்திலுக்கினியின்சம்பந்தத்தால்ஜ
லத்திற்குடென்றுக்குளிர்தமபேஜலத்தின் ஸ்வபா
வமென்றறியாமல் உஷ்ணமே ஜலஸ்வபாவமென்
பதுபோல், நானென்கிறதன்னையறியாமற் றுக்க
முண்டாயிற்று, ஆகையாற்றுக்கமானமரணத்தை
க்கொடாதின்ற சற்பத்தை யெப்படித்தெரிந்தோர்
கள் நாடாரிகளோ அப்படிப்போல் என்னுடைய
மென்கிற மமகையைவிட்டுத்தான்மாதத்திரமாய்த்த
னித்திருந்தாற்றுக்கங்கணீங்கிசுக்கடலாடுவாடுபென
சீவிரிகள்,வாரீர் எங்களை ஜனனக்கடலினின்றிங்க
டத்தி ஈடேற்றவந்த பரம்பொருளே யருளியதுச
ரியே ஆனாலும் மமகை நீக்குமுபாயங்கூற்றினா-
ஆசரியர்-ஜகமெல்லாம் நான் என்னுடையது - ஆ
ண்-பெண்-புண்ணியம்-பாவம்- சொற்கம்- நரகம்-
காரணம்-காரியம்-சுகம்-துக்கம்-ஞானம்- அஞ்ஞா
னம்-பேதம்-அபேதம்-ஆசாரம்- அனாசாரம்- ஜன
னம்-மரணம்-பந்தம்- மோகம்-யென் நிவ்விதமா
ய்விளங்குகின்றதை யுள்ளபடி பிரத்தியக்ஷவிரோ
தமன்னியிலிவ்விதமாய் விசாரிப்பிக்கின்றோம்.*
நல்லது ஜகத்தில் நானென்றும் நானல்லவென்
றும் என்னுடையதென்றும் விவகாரத்தில் திருசிய
மானகடத்தை நானென்றாவது நான்ல்லவென்று
வது விவகாரங்காணப்படாததனால் மானிடர், மற்
றெல்லாவஸ்துக்களையுமென்னுடையதென்று தன

க்கன்னியமாயனுபவிக்கப்படுவதாலவைகளெல்லா
மாத்மாவானதானாகான்.....*
கடமுதலானவைகளுடையுங்காலங்களில்- த்தனக்
குஸ்வபாவமாயாதொருகுததலுமில்லாததுபோ
ற் பந்துக்கள்முதலான சகலங்களுக்குமுண்டான
சுகதுக்கங்களை ஸ்வபாவமாய்த்தன்னிடத்திற்காணு
ததனால் அவர்களுந்தானான ஆத்மாவாகமாட்டான்
அவர்கள் கெடுங்காலத்திற்-றுக்கமும், லாபகால
த்திற்-சுகமுமுண்டாவதினால் அவர்கள் நாமெப்ப
டியாகமாட்டோமென்றால், தேசாந்திரத்திலிருக்கு
ங்காலத்திலவர்கள் சுகதுக்கங்களுதெரியாததனற்ற
ளுகானென்றோம், ஆகையால்ன்னியர்களுலேநம்
முடையவாளென்றும்,அகமென்றும், விவகரிக்கப்
படுமானதால் மின்னினைதாய் சகலங்களையும்வகுத்த
றிந்த வுடலேதானாவான்.....*
ஆனால், உடலானதன்னிடத்திலும் நானென்று
ம், என்னுடல்-என்கை-என்கால்-என்கண் - யென்
றுவிவகாரங்காணப்படுவதாலிதுவும் நாமாவோமா
வென்றால், தேகத்திலெந்தவிடத்தில் வேதையுண்
டானபோதினாஞ் சுகதுக்கங்களைத்தானே சமமாய
னுபவிக்கிறதினால் உடலேதானாவான் ஆனதாற்
றன்னேத்தவிர மற்றதிகள் னுக்கங்குடுக்கத்தக்கதெ
ன்று யோசித்தனுபவித்தவைகளைத்தள்ளவேண்டு
மென.....*
மாணுக்கன், ஆத்மாவொருவனே யவனைத்தவி
ர வேறில்லையென்று உபநிடதஞ்சொல்லுகிறதில்

நீங்கள் மூவகையாய்ச்சொல்லுகிற தெப்படிபென,
ஆசரியர்-விவகாரபேதத்தால் பரமார்த்தமென்று
ம்-அபரமார்த்தமென்று மிரகுவகைப்படும். அவந்
துள்பபரமார்த்தமாவது பிரகீத்யகூர்ணபூதியிற்
பூசபூதங்களைத்தவிர வேறையாதொருவஸ்துவையு
ங் காணாததனாலும் அதுகளே யதிர்ஷ்டவிசேஷத்
தாலங்கக்கேடுபொன்று கூடியதுகளின்பேதகுணமு
டைய, வெத்திலை-பாக்குச்-சுண்ண மிவைகளின்சே
ற்கையின் சிவப்புப்போல், சேற்கைவிசேஷத்தா
லறிவுஜெனித்தது அதனாற்சகல விவகாரங்களுமு
ண்டாயிற்று, அந்த அறிவும் அர்த்தத்தினமில்லாத
தாயும் அர்த்தத்தினம் பேதத்தைத்தோன்றுவிக்கிற
தாயும் அப்பிறத்தியகூர்மாயும் நான்-அவன்-இவ
ன்-எனதென்ற பேதத்துடன் துக்கங்களைக்குடுப்ப
தாயும் என்னறிவென்றுவெறுபடுவதாயும் அப்பே
தமான அறிவுதவிர்த்தவிடஞ் - சுகதுக்கவாதையில்
லாததாயும் பேதமற்றபூரணமாயுமிருப்பதா லந்த
வஸ்தவையே பரமாத்மா அதுவேபரமார்த்தம். இதி
ல் நானென்றும் எனதென்றும் விவகாரமில்லாதத
னால்திரிவிக்காரி யதனல்திரித்தியம் அவனே தன்னி
டத்திந்தோன்றிய பேதமான அறிவாலனுபவிக்க
ப்படு முடலேகண்டமானதா லாத்மாவென்று கூ
றினோம் இவனொருவனே மோகூத்தினதுக்காரி. *
ஆகிலும்வன் வெகுபேதம்போற்றோன்றின
போதிலும் ஆகாயத்திற்றோன்றிய சந்திரசூரியா
ளுடைய இல்லாத பிரதிபிம்பமெங்கும் வெவ்வே

றாய் ஜலத்திற்றோன்றி ஜலமென்றும் பிரதிபிம்
பமென்றுஞ் சூரியனென்றும் விவகரிக்கப்பட்டு
ஒருஜலத்திற்றோனே யெப்படி. பேதந்தோன்றுகின்
றதோ அப்படியேதன்னிடத்திலில்லாதுதோன்றிய
பேதஅறிவாலாத்மாவும் வெகுபேதம்போற்றோ
ன்றுகிறான் அவனபரமார்த்தத்திலாத்மாவாவான்
மற்றமிருகமுதலானவைகளுக் காத்த்மாவையுள்
ளபடி விசாரிக்கயோக்கிததயில்லாததன லவைக
ளாத்த்மாவாகலாம் பரமார்த்தத்திற் பஞ்சபூதங்க
ளானவாத்மாவைக்காட்டிலும் வேதில்லாததனாலது
களையும் பரமாத்மாவென்றுவிவகரிக்கலாம்.....*
அதிலாத்மாவுக்கு விவகாரத்தாலவந்த ஜாதிமுத
லானவைகளைக்கூறுதல், ஆனென்றும்-பெண்ணெ
ன்று பிரண்ணஜாதிதவிர வேதில்லை-ஆனாற்சாஸ்திர
ங்களிலனேகஜாதியாய்ச்சொல்லுகின்றதேயெனின்
எந்தஜாதியிலும் ஆண்-பெண்ணிரண்டைத்தவிரப்
பிரத்தியகூர்பேதமில்லாததனாலில்லையென்றோம்*
இவைகளும் ஸ்தூலரூபமேபேதத்தால், இப்
போசொன்னது ஸ்தூலமாம்-இனி சூக்ஷ்மமாவது
பிந்துவென்றும் நாதமென்றுஞ்சொல்லப்படும்ஸ்த
ூலத்திலுண்டானதாயும் நானுபேதத்தைத்தோற்
றுவிடாதின்ற அறிவும் ஆண்-பெண்-ஜாதிகளான
சூக்ஷ்மரூபநாதபிந்துக்க னைக்கியமாகுங்காலத்தில
நான் எனது ஜாதியென்கின்றசகலமானபேதஅறி
வும் நசித்துப்பூதபஞ்சகமான பரிபூரணமாத்
மஸ்வபாவமாகவானந்தத்தைக்கொடுக்குஞ் - சூகூ

மபூம்பாவமானந்தரூபம் ஸ்தூலமானந்தஜனகம்பு
ண்ணியமாவது அஹிம்சையாகும். பாவமாவ
து ஹிம்சையாகும். இகத்திலனுபவிக்கப்பட்ட
சுகமே ஸ்வந்தகமாகும்-துக்கமே நரகமாகும். பிந்
துநாதக்காரணம்மற்றஜகந்நாரியம் மமதாத்தியாக
ஞ்சுகம். மமதைதுக்கம்-பரமாத்மாவை யுள்ளபடி
யறிவது ஞானம். அதைத்தவிர ஜகமன்னியமென்
றறிகிறதஞ்ஞானம். உலகம்பேறு பரமாத்மாவே
மென்றறிகிறது பேதம். இரண்டுமொன்றுதானெ
ன்றறிகிறது அபேதம். பூதபஞ்சகத்தின் சேர்க்கை
யாற்றோன்றிய அறிவால் நானென்று சரீரமாகவி
ளங்குவதே ஜனனம். நித்திராசெய்கின்றவன்கை
யிலிருந்து நழுவினபுஷ்பம்போல் சேர்க்கையான
து நெகிழ்ந்து நானென்கிற அறிவு நாசமேமரண
ம்-நானென்கிற யெண்ணமே துக்கத்தைக்குடாநி
ன்ற மமதைக்கேதுவனதா வதுவேபந்தம்-அது
வற்றதேமே ஸ்ரமென்றிப்படியுபதேசிக்க அவர்க
ளுமப்படியே வெகுதூரம் திஷ்டைசெய்ய அது
வேயாத்மாவென்று மந்தபுத்தியையுடைய சிலர்க
ள்தீர்த்தியடைந்தார்கள்.....*

சிலர்களாசரியரை விஞ்ஞாபிக்கிறார்கள் ஸ்வாமி
அதிர்ஷ்டமென்பது புண்ணியவிசேஷத்தா லுண்
டாகப்பட்டது அந்தப்புண்ணியமறிவன்னியிற் சி
த்திக்கமாட்டாததனால் ஜடமான பஞ்சபூதங்களுக்
குஞ்சேர்க்கையெவ்விதமாயுண்டாயிற்றென்றுகே
ட்க ஆசிரியர், நிஜமே யதுபிரத்தியக்ஷத்தில் ஞா

னேந்திரியத்தைத்தவிர வேதில்லாததனாலும் பூத
பஞ்சகத்தின்சபாவும் ஸப்த-ஸ்பரிஸரூப-ரச-சந்த
க்களானதால் ஞானேந்திரியங்கள் விளங்குத்காலத்
தில் ஜகமெல்லாம்விளங்குகின்றது ஒழிங்குத்காலத்
திலெல்லாமொழிங்குகின்றதினால் விஸ்தாரமான ஆ
லமரஞ்சிறிதான தனதுபீஜத்தைத்தவிரவேதில்லா
ததுபோல் ஞானேந்திரியத்தைத்தவிர வேறேஜக
மில்லாததாலதுகளே டாத்த்மாவெனப்படும் ....*

நல்லது அதுகள் வெகுவானதா லெல்லாங்குடி
யாத்மாவாதனித்தனியாவென (உத்தரம்) அனேகவ
ர்ன்னபேதங்களுடையரந்தரங்குளொழிங்குடினலாந்
தரினுள்ளொளியாநின்றதீடம் வெளியிலனேகம்பிர
காசமாய்த்தோற்றியுந் தன்னிடத்திலெப்படிவிகார
மில்லையோ அப்படியே ஒன்றுதானே அனேகம்
போற்றோற்றுகின்றதென்றார் சிலர்சரியென்றிரு
ந்தார்கள்.....*

சிலர்களுக்கேட்கிறார்கள் பிராணனெடுக்கியபிரோ
த்தி லிந்திரியங்களைக்காணவில்லையே ஆத்மா அ
நித்தியமாவென (உத்தரம்) அப்படியே சகலமும்
பிராணனிலுண்டாயிருந்து நசிக்கிறதாலதுவேயா
த்மாவென்றார் சிலரதிலே நின்றபொலார்.....*

சிலர் விஞ்ஞாபனம் அனுபவத்திலடக்கப்பட்டி
ம் விடப்பட்டிஞ் சுழுத்தியிற் பிராணனிருந்தும் ஜ
டமாய்க்காணுவதாலும் பஞ்சபூதங்களுக்குள்ளொ
ன்றாயிருப்பதாலு முன்சொன்ன தோஷிப்தல்
வாராதோவென (உத்தரம்) சொன்னதுசரியேபிரா

ணனுடையகமாமங்கல் சமுசயசங்கற்பரூபமான
மனத்திற் சகலமும் விளங்குவதால் இதுவேயாத்மா
வென்றார்.....*

சமுசயசங்கற்பரூபமானமனமும் உறுதியான
விஞ்ஞானமாம் புத்தியில்விளங்குவதா லதுவே
யாத்மாவாகலாமோவென(உத்தரம்) சரிதானப்படி
க்கில்லாமற்போனால் சங்கற்பமானமனம் விஞ்ஞா
னத்திற்கேற்றி நசிப்பதாலதும் நாசமுடைய
தாகும் ஆகையா லாத்மாவாகத்தகாதென்றார்...*

அந்தவிஞ்ஞானமானபுத்தியுமென்னுடையவிஞ்
ஞானமென்றுமமதைக்குவித்தான அகங்காரத்திற்
கேற்றிவிளங்குவதாலதினலே மற்றதுகள் நாசமு
டையதுகளானதா லும்அகங்காரமே ஆத்மாவாகலா
மோவென(உத்தரம்) அப்படியேயென்றார்.....*

சிலசீடர்கள்சமுத்தியில் நானென்று அகங்கார
யில்லாததினலு மறையாதொன்றுயில்லாததினலு
ஞ்ஞானியமே ஆத்மாவாகலாமோவென(உத்தரம்)
அப்படியேயாகலாமென்றார்.....*

பின்பு சிலசீடர்கள் சாக்கிரத்தில் நன்றாய்த்தூங்
கினேனென்று சமுத்தியபிமானி யொருத்தனில்
லாமல் விவகாரங்கூடாததின லவனலே சகலமுஞ்
சிவிப்பதினலும் - சுருதிகளில்ச் சொல்லப்பட்ட
சொற்கநகங்களை செய்யப்பட்டபுண்ணியபாவங்
களாலனுபவிக்க மரணத்தின்பின் சீவனத்தவிர
வேறெனெத்யில்லாததினலும் - சமுத்தியபிமானி

யான சீவனே ஆத்மாவாகலாமோவென(உத்தரம்)
அப்படியேயென்றார்.....*

பின்பு சிலசீடர்கள் சீவர்களுல்லாம் அவ்வதந்
திராளாய்க் காணப்படுவதாலும்- கிஞ்சிஞ்ஞாளாயி
ருப்பதாலும் பிரகிருதிக்குநக்கிராசன்தோல் ஸ்வத
ந்கிரதாயும் - சுருவஞ்ஞதாயும் ஒரு ஈசனிருக்கலாம்
அவனேபரமாத்மாவாகலாமோவென(உத்தரம்)அ
ப்படியேயென்றார்.....*

சிலசீடர்கள் உபநிடதங்களிலும் போசசாஸ்திரங்
களிலுஞ்சீவானையும் பிரமமாகச்சொல்லுவதாற்பி
ன்னங்களானநதிகள் சமுத்திரத்தைபடைந்து சமு
த்திரமாத்நிரமாய்நிற்பததோல் சீவாருங்கரணகல
விகளைவிட்டுத்துன்பமற்றுப் பரிபூரணமான பிர
மத்திலடங்கி ஆனந்தமயமாயிருப்பதே உண்மை
யான ஆத்மநிலையாகலாமோவென (உத்தரம்) அப்
படியே ஆகலாமென்றார்.....*

சிலசீடர்கள் அஸ்திபாதிப்பிரியமான ஸச்சிதா
னந்தஸ்வபாவமாயும் அநிர்தஜடதுக்கமானநாமரூ
பதுக்கஸ்வபாவமாயும் இருவகையாய் விளங்குவ
தால் ஆத்மஸ்வபாவம் ஸச்சிதானந்தம் அனாத்மா
வான ஜகத்ஸ்வபாவம் அநிர்தஜடதுக்கமான நாம
ரூபங்களுமாகலாம் அக்கினியின் உஷ்ணப்பிரகாச
ங்கள்போற் பின்னகுணங்களானதால் ஆத்மாநாத்
வஸ்துதகள் அனாத்மவஸ்துக்கள் மாயையின்விகார
ம் ஆத்மவஸ்துக்கள் ஸச்சிதானந்தஸ்வபாவமாகி
லும் பிராந்தியாலதின் தருமங்களைத்தனக்குந் தன்

தருமக்களையதற்குமா நிவாசனையாலனுபவிக்கப்படாநின்ற சீவராசிகள் விவேகஞானத்தாற்சேதித்து தன்னேத்தவிர மற்றதை மறந்து தான்மாத்திரமாகவே சம்பூரண ஸ்சித்தானந்தஸ்வபாவமாயிருப்பதே சாங்கியசாஸ்திரப்படி நிஜமான ஆத்மநிலையாகலாமோவென - அப்படியேயென்றார்.....*

பின்பு சிலசீடர்கள் உபநிடதங்கள் முடிவையும் ஸ்வாநுபூதியையும் யுக்தியாய் நன்றாயோசிக்குங்காலத்தில் ஸ்சித்தானந்த ஸ்வபாவமானபிரஞ்ஞையாம்பிரமத்திலமாயைமுதலான சகலஜடவஸ்துக்களும் அம்புதியில் அலைகுமிழ்துகா முதலான துகளினித்துவிளங்கி நசித்ததுபோற் றேன்முகின்றதினால் ஜலக்கைத்தவிர அலைமுதலான துகளெப்படியேவறில்லையோ அப்படியே பிரஞ்ஞையாம் பிரமத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால்-பழுவையின்றோன்றிய சற்பத்தைக்கண்டு கடிப்பட்டு பிராணனிழந்துபோமென்றிருக்குங்காலத்தில் உண்மையானபுத்திசொல்லி யிதையறிந்து ஆச்சரியத்தோடுங்கூடியந்தப்பழுவையையக்கண்டு கையிலெடுத்தி அவர்களுக்குக்காண்பித்து அவர்களாலும் ஒப்பப்பட்டு சற்பமென்கிற பிராந்தியைத்தள்ளிப் பழுவை மாத்திரமாயனுபவித்து சுகியாவதுபோல்-ஐகம்பிராந்தியைத்தள்ளி பிராஞ்ஞானனைமான ஏகமாம் பிரமாநுபூதியே யெதார்த்தமான ஆத்மநிலையாகலாமோவென்றார்- அப்படியேயென்றார்.....*

பின்பு சிலசீடர்கள் சுருதியுத்தியனுபவங்களினால் நிரீணயிக்கப்பட்டும் நிரீணயிக்கப்படாமலிருக்கின்றதாயும் யாதொருகுறிப்புக்குட்படாததினால் ஒருவிவகாரமு மில்லாததாயுள்ள வஸ்துவைப்பிரஞ்ஞான னெனமென்றும் ஸ்சித்தானந்தமென்றும் ஏகமென்றும் விவகரிக்கக்கூடாது அநிர்ஜடதுக்கமானஜகத்தையபேகித்தவந்ததால்தமுக்காலத்திலுமில்லாததால் அவித்தையால் ஜடமென்றும்வித்தையால் மோக்ஷமென்றும் பிரமமென்றும்ஞ்சீவனென்றும் அவைகளினைச்சிக்யமென்றும்ஞ்சகலவிவகாரங்களுந், உதித்தஞ்ஞரியனிடத்திற்றமசுளப்படியில்லையோ அப்படியேசகலவிவகாரங்களுந்ஸ்தோதித்வவப்பிரகாசஞான பரமாத்மாவிடத்திலில்லையென்கிறவிவகாரத்தைக்கூட சங்கிக்கத்தக்கதல்ல ஆகையாலப்படி உண்மையாயிருக்கிறதால் தேவரீரெங்கள்பேரிலருட்செய்துரகூர்க்கவேண்டுமென-ஈருபைபொருந்திய ஆசரியர்,யிருந்தசந்தோஷத்தை யடைந்து அப்படியேதான்இதுவேசத்தியம்நீயே யுண்மை தெரிந்தவன் நீயேநித்தியானந்தக்கடலாம் பிரமமென்று உச்சிமோர்ந்தாலிங்கனஞ்செய்து யிருவருமிருகண்ணுலு மானந்தபாஷ்பமாமுத்தாரம்பூண்டு புளசொல்லாசமான சுவசந்தரித்து மனமுருகிப்பந்தமற்று முக்தியாங்கண்ணிதனைத்தழுவி பிரமாநுபூதியாமுடிஞடி அசைவற்றசுகமாஞ்சிங்காசனத்தில் தவ்வியமங்களகொலுவிருந்தார்கள்*

பின்பு சில சீடர்கள் விழிதிருந்து ஆசிரியரைவ

ணக்கத்துடன்னைகூப்பி விஞ்ஞாபிக்கை-முன்தங்
களாலுபதேகிக்கப்பட்டும் முடிவையடையாமற்பு
த்தியின்பேதத்தால் அததற்குத்தகுந்தபடி பலன்
காட்டி அந்தந்தப்படியிலே நின்றுபோனார்களை
அவர்களுக்கென்னெகதி அவர்களும் இப்பதவியை
யடையவல்லவர்களா அதில் எவர்களுக்கென்னபெ
யர்கள் மதசங்கேதத்தாற்சொல்லியது அவரவர்க
ளுடைய அநுபூதிக ளிந்தச்சாஸ்திரத்திற்சொல்லி
ய எந்தெந்த அநுபூதிகளிலடக்கமாகத்தெரியுஞ்ச
கலமுந்தெளிவாகக்கூறவேண்டுமென.....*

ஆசிரியர், அவரவர்களந்தந்தப்படியில்நின்றுபோ
னபோதிலுங் கெதியுடையவர்கள்தான், அததற்கு
த்தகுந்தபடி வேதத்தில்ப் பூர்வமீமாங்கிஷாள்மதத்
திலிருந்தும் அந்தந்தமதத்திற்சொல்லியபடி அத்
மாவைவிசாரியாமல் கன்மாநுஷ்டானம்பண்ணு
கின்ற ஜடகந்மாநுக்குக்கூட கெதியொப்பப்படு
மாகில் இவர்களுக்கு ஆத்மவிசாரணை குருமுகமா
ய்ச்செய்து அந்தமதத்திலுள்ளபடியனுஷ்டிக்க ஏ
ன்கதியில்லாமல்ப்டோய்விடும்- இவர்களிகத்திற்சு
க.கூச்சுருபமான துன்பமற்றிருக்கிறார்கள ஜன்மா
ந்திரத்தில்ப்பூர்வவாசனபெலத்தா லந்தந்தமதங்க
ளையடைந்துமுன்மதானுஷ்டானகுருவாக்கியசிரத்
தூபலத்தாற்கூடியபட்டும் கித்தசுத்தியுடையவர்க
ளாய் மேன்மேல் சாஸ்திராநுபூதி பெலாபெலங்க
ளை பூகத்தாலுந்தகுந்தகுருக்களையடைந்து அவர்க
ளதுகருணையினாலுமுள்ளபடி கெதியையும் உண்

மையையும் காலவிளம்பத்தின்பேரி லடையவேசெ
ய்வார்கள்.....*

தேகாத்மவாதியர்கள் சாருவாகாளெனப்படுவா
ர்க ளிவர்களமதம் அத்தைதாநுபூதியி லன்னமய
கோசாநுபூதியிலடங்கியது- எப்படியெனின் அன்
னமயகோசம் பஞ்சபூதவிகாரமானதால் வியஷ்டி-
சமஷ்டியானசகல அன்னமயகோசங்களும் பஞ்ச
பூதத்தின்விகாரமானதாற் பஞ்சபூதத்தைத்தவிர
வேறில்லையென்றறிந்து அதையறியாநின்ற நாம்
அதானோமென்றசோதித அன்னமயகோசானுபூ
தியிலடக்கிநின்றிடினும் அதற்கு திருக்குவிவகாச
த்தை யொப்பாதகுறைச்சலொன்றுமாத்திரம் பே
தம்.....*

இந்திரியாத்மவாதியர்கள் சுகதார்களைன்னப்படு
வார்க ளிவர்கள்முன்சொல்லியவர்களுக்கு சூக்கு
மாள் எப்படியெனின்-வியஷ்டி-சமஷ்டிகளான இ
ந்திரியங்கள் பஞ்சபூதங்களில் சத்வ-ரஜோரூபமா
ன தெளிவுகளானதுகளாலும் அவ்விதவிந்திரியங்
களும் ஜடமானதாலும் அவைகளாலறியப்பட்ட
விஷயங்களில் ரூபகம் வெகுதினத்தின்பிறகுஇ
ந்திரியங்கள் வைகலியத்தையடைந்து அந்தவிஷ
யரூபகம் நானின்னபடி யிவ்வளவுநானைக்குமுன்
னனுபவித்திருக்கிறேனென்று அனுபவத்துக்கு
வருவதாலும் ஒருவனனுபவித்தது மற்றொருத்த
னுக்குத்தெரியமாட்டாததினாலு மந்தவிந்திரியங்
ளை நானென்று உண்மையாய்க்கூறக்கூடாது....*

இந்திரியங்களின் சமுதாயத்தைச் சொல்லுவோமெனின் பிரதிதினஞ் சமுத்தியிலைதக்காணுததினற் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணப்படிக்கு மரித்ததாகவே சொல்லவேண்டும் மரித்திடின் முந்தியனாபகங்கூடாதாகையால்துவம் ஆத்மாவான நாமாகத்தகோமென்றதில் சரீரத்தைமேவிவிளங்காநின்ற இந்திரியங்களைத் திரிசியமாயநியாநின்ற சோதித அன்னமயகோசாநுபூதியி லுள்ளடங்கியதுதான்...*

பிராணத்மவாதியர்களை ஐஜனானெனக்கூறப்படும் இவர்களைக் க்ஷமணகாளென்றுத் திகம்பராநென்றுஞ்சொல்லுவார்கள் எவர்களுக்கீழ்ச்சொல்லியவிருவர்களுக்குஞ் சூக்குமாளென்றும் ஸ்தூலாளென்றுந்கூறப்படுவார்கள் எப்படியெனின்-இந்திரியவாதத்திலறிவின்காயயிருப்பதாலும் பிராணவாதத்திலஃதிவ்லாததினாலும் பிராணன்ஜடமாகிலும் இந்திரியங்கள் பிராணனிலுள்ளடங்குவதினாலும் பிராணன்விகசித்தும் ஓடுங்கியும் அதையநியாநின்ற சோதித பிராணமயகோசத்தினநுபூதியி லவர்களநுபூதியடங்கிநிற்கும். பிராணனுடையவிகாசங்களை மேவிநின்ற நானென்ற உண்மை பிராணனாகுமா னுற்றனதுலயத்தைத்தானெப்படியறிவான் ஆகையாலறியுந்தன்மை வேறிருக்கின்றதென்றநியாத் தன்மைமாத்திரம் அவர்களிடத்திற்குற்றம்.....*

மனமேயாத்மாவென்ற வாதியர்கள் ஆருதகாளெனப்பிரகித்தீர்கள் மனபிருந்தும் நசித்தும் ஜ

டமானதாலும் அதையநியாநின்ற நாம் அந்தமனமாகத்தகோம்.....*

அப்படியே விஞ்ஞானமயகோசமும் நாமாகத்தகோம் - இந்தவிஞ்ஞானமயகோசாத்மவாதியர்களைப்பொளத்தொனச்சொல்வார்கள்.....*

சமுத்தியைச்சூனியமென்றநிந்து எல்லாஞ்சூனியமென்ற சூனியவாதியர்களை நாஸ்திகாளெனப்படுவர்களிவர்களிடத்தில் வேண்டியசாதனஞ்சூனியத்தையறிந்ததன்னைமாத்திரஞ் சூனியமாயநியாமலிருக்கவேண்டியது இந்தமூவர்களனுபவமு மனோமயம்-விஞ்ஞானமயம் - ஆனந்தமயகோசாநுபூதியிலடங்கிநிற்கும்.....*

சமுத்தியிற் சமுத்தியபிமானியொருவனில்லாமற்போனஞ்சமுத்தியெப்படியிளங்கிடும் ஆனதாலந்த அபிமானியே ஆத்மாவென்றவர்களைப்பூர்வமீமாங்கிஷாளெனக் கூறுவார்கள். அபிமானியென்றது அபிமானத்திலடங்கியது இரண்மீவிவகாரமுந்திருசியமானதா லக்காலத்திலும் அபிமானமிருக்கிறதாயொப்பிடிந்காந்தம் எக்காலத்திலும் அசைவின்கார்த்திருசமுடையதா யொப்பவேண்டியவரும்எந்தவிடத்திற்கார்த்திருத்துவதார்மங்காலபேதத்தாந்காணப்படுகின்றதோ அந்தவிடத்திலுபாதியைவாங்கிக்கொண்டே நிரூபிக்கப்படவேண்டும்என்கேகார்த்திருத்துவதார்மங்காணப்படவில்லையோ அந்தஸ்தலத்தில நிரூபாதிதமாகவேண்டும்.....*

ஒருவஸ்து திருபாதிசுமென்றுஞ் சோபாதிசு
மென்றும் உண்ணையைய ஸ்வபாவமாயுடையதாகா
து ஆகிலோபரமார்த்தவிவகாரபேதத்தா லொப்ப
ப்படும் ஆகையால்பரமார்த்தம் திருபாதிசு வி
வகாரம்சோபாதிசும் இந்தமதத்திற்சொல்லியசீவ
ன் பரதந்திரனானதால் ஆத்மாவென்று கூறக்கூ
டாது. ....*

சுருவவல்லமையுடைய ஈசனொருவனிருக்கவே
ண்டுமென்றொப்டியசீவபின்ன ஈசராஸ்தித்வாதி
கள் பெளராணிகாளென்று சொல்லப்படுவார்கள்.
உபநிடதங்களில் யாதொருவன்தான்னுபாதிக்கின்ற
தேவதை தனக்குவேறென்றுபாதிக்கின்றனானே அவ
னுபாசனையின்பெருமை தெரிந்தவனல்ல அவ
னைப்பசுவென்றுகூறுகின்றது. ....*

ஆகையால் வேதவினோதக்காணப்படுவதா லுஞ்
சுருவகுணம்பொருந்தினவனாகிலும் ஈசனமதுகு
ணங்களை நாமெதிரிட்டிப்பார்ப்பதபோல் அவரு
ம் அப்படியேபார்க்கவேண்டும் அப்பார்வையில்
திரிசியமானகுணங்கள் நீக்கிச் சின்மாத்திரமாய்சே
ஷித்திடும் நமதுகுணங்களுடும் அப்படி நீக்கிடி
ச்சின்மாத்திரமாயேசேஷித்திடுஞ் சித்தில்ச்சித்தி
ன்பேதம் ஆகாயத்தில ஆகாயபேதம்போல் ஒப்ப
த்தக்கதல்ல பிந்தையனுபவமும் முன்சொல்லியதி
லடங்கியது. ....*

பின்னசீவேஸ்வரானக்கியமாத்மநிலையென்றவா
ர்களைசேசுரசாங்கியாளென்றுகூறப்படுவார்கள்- இவ
ர்கள் ஐக்கியத்தையறிந்த நானமக்கியுமாகோமென்
றநிடவேண்டும். ....*

நிரீஸ்வரசாங்கியர்கள் மதத்தில்பிரதானம்- சத்
துயம்-ஸ்வதந்திரம்-ஸச்சிதானந்தம்-என்று அநேக
ருபாளான ஆத்மாக்கள் ஆத்மஞானத்தால் மாயா
சம்பந்தராதி சத்தியமேமோக்ஷமென்பார்கள் அ
வர்களமதத்தில முக்தன்பொருட்டு ஜகத்பிரதிதியி
ல்லை ஜகமிருக்கின்றதென்கிறதும் ஆத்மாவெகு
வென்றதும் திருஷ்டாவை முன்னிட்டாகவேண்டு
வதாலது திருசியத்தை முன்னிடத்திரியுந் திருசி
யப்பிரதிதியற்ற நம்மிடத்திலும்தெப்படிச்சுடுமெ
ன்றவிவேகமில்லாமைமாத்நிரங்குற்றம். ....*

இப்படியே மேலானஞானத்தாற் பிரமத்தைத்
தவிர முக்காலத்திலும் ஜகமில்லையென்ற அக்வை
தமுந் துவைதத்தைமுன்னிட்டிருப்பதால்தவையா
த்வைதஸாஷியான நாமத்வைதமென்றுகூடக்கூற்
த்தகோமென்றநியவேண்டும். இம்முன்றுந்தற்ப
த-தவம்பத-அசிபதா நுபூதிகளிலடங்கினின்றதமே
லானபரமாத்வைதமென்றுகூடக் கூறத்தகாததாயு
ள்ளபடிதெளிவதே யுண்மையானநிலைமை. ....*

சுவது பிரகரணம்முற்றிற்று.

— ୧୫ —

சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

(பிரணவத்தின்வரலாறு.) பிரணவமென்பது
அதார-உகார-மகார-மூன்றெழுத்துடையது அது
மூன்றெழுத்தும் அவயவமாகும் மூன்றுக்கூடி
ஐநது அவயவிதாகும்.....*

அவ்விதமானபிரணவம் விருத்திபேதத்தால்-ஸ்தூலஞ்-சூக்ஷ்மம்-காரணம்-ஆரியமென்று நான் குபேதமாய்ச்சொல்லப்படும் இவ்விதமானபிரணவத்தில் விந்துநாதம் பனாயென்கிற சூக்ஷ்மாகூரங்களைச்சொர்க்க அதிதம்-அதிதோதிதம்-ஸன்மயம்-என்றேழுவகுப்பாய்ச்சொல்லப்படும்.....*

இவ்விதமானபிரணவம் அவயவமான ஏழு அகக்ஷரத்தின்பேரில் ஒவ்வொன்றுக்கு ஏழுபேதவீதம் (சயக)பேதமுடையதாகும் இதுசமஷ்டி-வியஷ்டிபேதத்தால் (கயஅ) பீப்பிரவுடையதாகும் இதிலிரண்டு எவ்விதத்தாலும் நிரூபிக்கத்தகாததினால்அகளைத்தள்ளி (கயசு) பேதமாய் நிரூபிக்கப்படும் இதின்முதலான அனுபவத்தின்வரலாறு. ஜாக்ஹஜாக்ஹம்-ஜாக்ஹசொப்பனம்-ஜாக்ஹசுமுத்தி- ஜாக்ஹதுரியம்- ஜாக்ஹதுரியாதீதம்- ஜாக்ஹ அதீதோதிதம்-ஜாக்ஹஸன்மயமென்னப்படும். ....*

அயக்கட இதிஞானத்தில் இதுவென்கிற விவ
காரத்தைமுன்னிட்டிவந்த கடஞானமானது கம்பு
க்கிரீவாதி மற்றுயுள்ளசவிகாரியானதாம் கடஞான
நுபூதியானது முந்தியநிருவிசுற்பத்துக்குப்பேத
முடையதானதால் ஐக்கிரசொப்பனமென்று கூற
ப்படும். கம்புக்கிரீவாதி மற்றுயுள்ளசவிகாரியென்
பதின்பொருள் மனதைச்சார்ந்ததால் இதனபிமா
னியை விஸ்வதஜஸனெனக்கூறலாம்.....*

அயங்கட இதஞானமுண்டாகுங்காலத்திலவ்வித
மானபார்வையாந்தொழில் கர்த்தனன்னியிற்சூடா
து பூசுக்குங்காலத்திலவ்விதகர்த்தனுங் கண்ணைத்த
விரவேறுகாணப்படாததினற் றெழிலாங்கருமமு
ண்டாகவேண்டுமானால்முன்னேகர்த்தனுங்கண்ணி
டத்திலடங்கியிருக்கத்தகுந்தொழிலாங்கருமமடங்கி
யிருந்தவிடஞ் சுழத்தியெனக்கூறப்படும். ஆகை

[५१]

யாலவ்விதகண்ணன அநுபூதியே ஜாக்ஹிரகமுத்தி யாகும் அதிபிமானியான கைதன்னியம் விஸ்வ ப்பிராஞ்ஞனென்று கூறப்படுவான்.....*

இவ்விதாடனான கர்த்திருத்வத்தை முன்னி ட்டிருந்தபோதிலும் வெகுதொழில்களைச் செய்யா நின்ற கர்த்தாவுக்கெல்லாத் தொழில்களினால்வந்த க ர்த்திருத்வங்களை யுண்மைபாகவே சொல்லுவோ மெயாகி லேககர்த்திருத்வகாலத்திலவன் ஸ்வபாவ மான அநேககர்த்திருத்வரூபமாயுள்ள பிரதிபந்தம் ஜனிக்க வககர்த்திருத்வஞானம் கெடுக்கப்பட்டுப் போம் ஆகையால் கர்த்திருத்வ அகர்த்திருத்வ ரூபமாயுள்ள எவ்விதவிவகாரங்களுள் ஸாக்ஷியை முன்னிட்டே சித்திக்கக்காணப்படுவதால்படியே அனுபவத்திலு மறிந்தேனென்ற கர்த்திருத்வ மென்ன அறியாமலிருந்தேனென்ற அகர்த்திருத் வமென்ன இந்த இரண்டுந் தொழிலுக்குட்பட் டதானதாற் றெழில்களை ஜடமென்று சங்கிக்கத் தகாததினால் ஜடமாந்தொழிலறிவான ஸாக்ஷியன் னியிற்சித்திக்கத்திரமுடையதாகாது ஆனதாற் கர்த்திருத்வமுடையகண்ணன அநுபூதியாஞ்சுமுத்தி யுந்தனத்திஷ்டானமான ஸாக்ஷியன்னியில் விளங் கமாட்டாது அவ்விதகண்ணனகமுத்தியினதீஷ்டா னமான ஸாக்ஷியனுபவமே ஜாக்ஹிரகதூரியாவஸைத யாகும் இதனபிமானிவிஸ்வதூரியனாவான்.....*

இந்தக்கண்ணனநடனேந்திரியத்தி னதிஷ்டான மான ஸாக்ஷியன்னியில் நடனேந்திரியமெட்படி ஸ்

வதந்திரமல்லவோ அப்படியே சகலேந்திரியங்களு ம் ஸ்வதந்திரமல்ல இவனேசகலேந்திரியங்களுக்கு முன்போலவெயதிஷ்டான ஸாக்ஷியாவான் இவ்வித ஸாக்ஷிதரும் பிவனுக்கு ஸ்வபாவமா அல்லவாவெ ன்று விசாரிக்கும்போது இந்திரியங்கள் விவகரி க்குங்காலத்தில் யுகங்களற்றுப் பார்வைமுதலான வைகளுமற்று திர்விஷயமாயிருக்கச் சிலகாலத்தி லனுபவத்துக்குவருவதால்போது தனதுமறை வுமற்று தனது ஸ்புரணமும்ற்று விளங்கிநின்று பி ன்புபார்வைமுதலானதுகளையெதிரிட அக்காலத் திற்றன்னிடத்தில் ஸாக்ஷிதரும்த்தையறிந்து இவை களெதிர்ப்படுமுந்தியகாலத்திற்றனது தரும்த்தை ச்சோதிக்கும்போது ஸாக்ஷிதரும்ந் திரிசியத்தை முன்னிட்டிவந்ததானதாற் திரிசியத்தைநீக்கிநின்ற தன்னிடத்தில் ஸாக்ஷிதரும் ஸ்வபாவமாப்ச்சாரத் தக்கதல்லதுரியனென்றபெயர் ஸாக்ஷி ஸ்வரூபமா னதால் ஸாக்ஷியென்றவிவகாரம் அவஸைதையப் பற்றிவந்ததால் ஸ்வபாவத்தில்த் தான் அவஸைதைக ளுக்குட்படாததினால் முன்சொல்லியபிரகாரமுந் தயதூரியாவஸைதக்கு சுருவேந்திரியாதிஷ்டான மென்கிற தூரியேந்திரியமான விஸ்வதூரியனுமே லான அநுபூதிவிசேஷித்தாலவ்விதனாகான் அந்த மேலான அநுபூதியை ஜாக்ஹிரதூரியாதினாவஸைத யென்று கூறப்படும். அதிபிமானியான அதிந்திரி யகைதன்னியத்தை விஸ்வதூரியாதினென்று கூற லாம்.....*

இவ்விதஅநுபூதியும் அதிபிமானியும் பூர்வா
வஸ்தையினால்தீதப்படுமாகிலும் அதிந்திரியனெ
ன்றவிவகாரம் இந்திரியத்தைச்சார்ந்துவந்ததினால்
ந்தவிவகாரமுந் திரிசியத்தைமுன்னிட்டேயிருக்கி
ன்றது இவ்விததிரிசியத்தை முன்னிட்டிவந்தவிவ
காரந்திருக்கின்பூரணமகிமைபார்காது சம்பமாய்த்
தோன்றிய பமுதையிற்சம்பமென்ற அநுபூதியெ
ன்ன பின்பு ஆப்தனுடையமொழியாற்சம்பமல்ல
இரஜஜுவென்ற அநுபூதியென்ன இந்திரண்டும்
பரஸ்பரவினோதமுதையதானதால் உறுதியாற்பய
ந்தீர்த்திருந்தபோதிலும் வாசனாநுபமாய்ச்சிலகா
லம்பயந்தோன்ற அதிதிரனாகியநம்மை யெவ்வித
மாய்ச்சார்ந்ததென்றெண்ண முன்சொன்ன அநு
பூதிஇரண்டுக்குமுதலான ரஜஜுவென்ற அநுபூ
தியேஇடங்கொடுக்கலாயிற்றென்றறிந்துசம்பமஃ
தல்ல ரஜஜுவதானென்ற மூன்றாவாசனையும்நீக்கி
யுள்ளபடியிருப்பதே ஸ்வபாவமாம் இப்படியே தி
ரிசியாபிமானியின்முதலான பிராஞ்ஞன் அவனை
நிலேத்தியாதின்றதிரியன் இவர்களின்பீஜமான து
ரியாதீதெனென்கிற அநுபூதியுமுன்சொன்ன திரு
ஷ்டாந்தப்பிரகாரஞ் சிலகாலத்தில் வாசனாநுபமா
ன திருசியஉத்தேபாதகமாகும் இவ்விதநிலைநீக்கி தி
ருசியந்*தரிசனந்-திருக்குதிருஷ்டா அதிஷ்டான
ம் நிறதிஷ்டானம் இவ்விதவிவகாரங்களற்ற ஏதார்த்

*தரிசனவிவகாரம் திரிசியத்திலடங்கிநிற்கும்.

தஸ்திதியே உண்மைபாம் இவ்விதஸ்திதியும் விவ
கரிக்கப்பட்டுப்போனதால் ஜாக்கிரதீதோதிதமெ
ன்றாகுறலாம். இதையபிமானித்தகைதன்னியம் வி
ஸ்வாதீதோதிதெனென்றாகுறப்படுவான் .....*

அதுவான அதுவேஸன்மயம் அதுவானஅது
வேஸன்மடன் இதுன்பயன் அவஸ்தையாய்க்குதி
னபோதிலும் உண்மையாயவஸ்தையாகாது அந்த
கைதன்னியம் அவஸ்தாவானாகான் சங்கற்பமான
மனகைச் சம்பந்தியாததாயும் இந்திரியோபாதிக
ளைச்சாராததாயும் நிரூபாதிக விஸ்வகைதன்னிய
னாயும் ஜாக்கிரதீதக்கடந்தவனாயுஞ் சொப்பனத்
தைச்சாராதவனாயும் ஒருபதார்த்தத்தின்பார்வை
யைவிட்டு மற்றொருபதார்த்தத்தையறினத்தப்பா
ர்க்கிறதற்குள்ளாகச்சகலவேவாஸ்தைகளைநீக்கியஇ
ந்திரியவியாபாரமான ஜாக்கிரத்திலுள்ளபடி தெ
ளிவாய்விளங்குகின்ற கைதன்னியம் விஸ்வஸன்ம
யனாவான் .....*

உவது சொப்பனக்கையுந் தைஜஸையுந்குறுதல்.
ஜாக்கிரத்தில் ஸ்தூலமாயாரோபத்தின் முடிவா
யும் அபவாதகாலத்திலாதியாயுஞ் சோத்தேந்திரி
யசக்துருபனாய்விளங்குகின்ற விஸ்வாதிஷ்டான
னான தைஜஸன்விவகாரபாரமார்த்திகப்பேதத்தால்
மனோமயனதினதிஷ்டானமாயுந் கூறவேண்டுமதா
ல் ஜாக்கிராவஸ்தைநீக்கி சொப்பனாவஸ்தையின்பி
ரதமபரிசுபந்தமான அநிற்வசனீயநிருவிகற்பவா
சனாபீஜநுபமனோபகிதஞானம் பிரதிபலிக்க அந்

தஅவஸ்தையை சொப்பனஜாக்கிரமென்றசொல்
லப்படும். அந்தஅவஸ்தாபிமானியை தைஜஸவிஸ்
வனென்றகூறப்படும்.....*

இந்தஅவஸ்தை அபமென்றஜாக்கிரஜாக்கிரத்துக்
குஞ்சுக்குமமெப்படியாகிற்றனக்கெதிரானவிஷிப
த்தையெதிரிட்டுப்பார்க்கவிளங்குகின்றதது இதில்
விஷிபம் அதின்விருத்தியதினவாசனாருபபீஜமதி
னதினபிமாணமிவ்வளவு மேகமானமனதினாலே கூ
டவேண்டிவதாலெதிரிடாமலிருக்கவிஷயம்விஷயா
காரமனேபகிதனானஸ்புரணமான சொப்பனஜா
க்கிராவஸ்தையும் அதினபிமாணியான தைஜஸவிஸ்
வனுஞ் சூக்குமமெனக்கூறுதல் அவ்விதஸ்புரண
மேவிஷயாகாரமாப்பிரிணமிக்க அறிவற்றகடாதி
கள்போலுள்ளடக்கிய அறிவுடையதாக-அந்தவிரு
த்தியை சொப்பனசொப்பனமென்றகூறப்படும்
அதினபிமாணியானசைதன்னியத்தை தைஜஸதை
ஜஸனெனக்கூறுவார்கள்.....*

சொப்பனத்தில்விஷயாகாரஸ்புரணனந்தரம்அ
ந்தவிஷயமானகடத்தை அயங்கடயிதினானத்தால்
விஷயிகரிக்க அதில் இஃமென்றனானவிருத்தியே
சொப்பனசுழுத்தியாம் அதையபிமானித்த சைத
ன்னியஞ்சொப்பன பிராஞ்ஞனாவான்.....*

இவ்விதமூன்றவஸ்தையுடன்கூடச் ச்ருவவிவகார
திருசிபம்பொருந்திய சொப்பனாவஸ்தையை அந்
தஅவஸ்தையிற்றனேசொப்பனமென்றறியஅந்
தவிருத்தியை சொப்பனதுரியாவஸ்தையெனலா

மதினபிமானியை சொப்பனதுரியனெனக் கூற
லாம்.....*

முந்தியஅவஸ்தையிற் சுழுத்தியையும்தன்பிரா
ஞ்ஞனையுக்கூறியதபோலில்லாமலிந்தஅவஸ்தை
யில் அபமென்றவிருத்தியையும்தினபிமானியையு
மெந்நனக்கூறலாமென்னில், பிரதிவசனம்-ஆரோ
பஅபவாதமாயுள்ள விவகாரத்தல் ஜாக்கிரசக்தை-
விஷயசக்தை-இரண்டும்பேதமுடையதாயுந் சொ
ப்பனத்தி லபேதமுடையதாயுமிருப்பதாற் கூறச்
கூடும்.....*

நல்லது, சொப்பனத்திற் சொப்பனமென்றவி
ருத்தி யெப்படியவருமென்னில், சிலர்களிடத்தல்
இஃது சொப்பனமானதாலிந்தக்கெடுதல்நம்மை
பாதிக்கமாட்டாதென் றனுபவங்காணப்படுவதால்
ஜாக்கிரத்திற்கடதிருஷ்டாமெப்படிக்கடமாகாமற்க
டஸாக்ஷியாவானே அத்தன்மைபோல் சொப்பன
த்திற்சொப்பனதிருஷ்டாவைசொப்பனமெனக்கூ
றக்கூடாததினற் சொப்பனஸாக்ஷியெனலாம் அவ
னேசொப்பனதுரியனெனச்சக்தையிலில்லை பிரமவி
த்துக்களிடதலோ ஜாக்கிரத்தில ஜாக்கிரஸாக்ஷியெ
ன்ற அனுபூதபோலவே சொப்பனத்திற்சொப்ப
னஸாக்ஷியென்றஅனுபவம் அப்பியாசபலத்தால்
னுபவசித்தம்.....*

நவது சுழுத்தியையும் பிராஞ்ஞனையுக்கூறுதல்.
விவகாரத்தல் விழிப்பென்றுசொல்லத்தகாததா
யுஞ்சொப்பனமெனத்தகாததாயுந் தூக்கமெனத்த

கூததாயுந் தூக்கத்திற் பிரதமவியாபகமான இந்திரியங்களின்மயக்கமே சுழுத்திஜாக்கிரமாம் அதினபிமானி பிராஞ்ஞவிஸ்வன் அதினனுபவம் இளங்கோந்தண்டு ஜலத்தாழ்வால் வாட்டத்தின் றுவக்கமெப்படியோ 'அதுபோலாம் .....*

அவ்வித அஞ்ஞானபிரதமவியாபகத்தால் மயக்கநின்ற இந்திரியத்தின்மயக்கைப்பூர்த்தியாய்க் கொடாமற் றூக்ஷமமான அஞ்ஞானவியாபகசங்கற்பதருமவிசேஷத்தால் நிற்காசனையா யிந்திரியங்களைப்பகிர்முகப்படுத்தி நின்றவிருத்தியே சுழுத்தி சொப்பனமெனப்படும் இந்தவிருத்தி யபிமானியை பிராஞ்ஞகைஜஸனென்று கூறலாம் இதினனுபவந்தாபமான வெய்யிலிராடுகளைமெய்க்காநின்ற இடையர்கள் நின்றபடியேதடியாற்றாழ்வாய்க்கட்டையைத்தாங்கிக்கொண்டு நிற்கவியாபாரமுடாட்டின்விருத்தியைவிட்டு இந்திரியங்களின்சலனமுமற்றுப்பூர்த்தியான தூக்கமென்று கூறப்படாம லாட்டுகளின்சலனவிசேஷசகாலமாய் நிற்காசனையாக இந்திரியங்களைப் பகிர்முகப்படுத்தவதுபோலாம்..*

இவ்வித இரண்டுவிருத்தியினுடைய முடிவானதாயும் பிராந்தியம் சைதன்னியத்தைச்சம்பந்தியாநின்ற விவகாரத்தாற்றோன்றிய அவித்தையாசக்தியின் பூரணவிகாசமாயுள்ள விருத்தியேசுழுத்தியிற் சுழுத்தியெனக்கூறப்படும். இதனபிமானியைப் பிராஞ்ஞ பிராஞ்ஞனெனக்கூறலாம். இவ்விதமானவிருத்தி யஞ்ஞானத்தின் பூரணவிகாச

மானதாலிவ்விதமானவிகாசமென்ற அவஸ்தை தனது சங்கோசமான றூக்ஷமஸ்திதியை அபேக்ஷித்து சித்திக்கவேண்டுமதாலவ்விதமான றூக்ஷமரூப அஞ்ஞானமென்கிற சுழுத்திபீஜமானது ஜாக்கிரதையெதுகிரிடத்திரிய ஜாக்கிரதையைச்சம்பந்தியாததாயுந் சுழுத்தியைநீக்க எதுகிரிடாநின்று முள்ளவிருத்தியைச்சுழுத்தி துரியாவஸ்தையென்றுகூறலாம் அதினபிமானியைப் பிராஞ்ஞதுரியனெனலாம் இதினனுபவம் அசைவற்ற ஊகிக்காந்தம் ஊகி இரண்டுமெதுரீப்படக் காந்தத்திஸ்சமீபமான சன்னிதானத்தின் சம்பந்தவிசேஷத்தால் நிற்கவியாபாரமான ஊகியசைய அவ்வித அசைவின்சக்தியின்பொருட்டு இவ்விதமென்று நிருணயிக்கப்படாத பூமியின்சம்பந்தத்தைவிட நீங்குதல்நீராதமவியாபாரமதுபோலாகும்.....*

அஞ்ஞானம் ஜடமானதாலதற்கும் வியாபாரங்கூடாது ஆத்மாநிற்கவியாபாரியானதாலதற்கும் வியாபாரங்கூடாது இந்த இரண்டுமெஸ்தவுக்குஞ்சம்பந்தரூபமான வியாபாரமெப்படிவரலாமென (பிரதிவசனம்) திருஷ்டாந்தத்திற்காந்தம், ஊகி இரண்டையுந்தவிர சலனகாரணமுஞ் சலனவிகாரியும் வேறுகாணப்படாததின லெப்படியிச்சயிக்கப்படுகின்றதோ அவ்விதமாய்திச்சயிக்கப்படலாம்....*

ஆனாலுக்ஷணப்பிரமாணங்களினால் வஸ்துகித்திக்கவேண்டுமதா லாத்மலக்ஷணங்களெனுகள் அஞ்ஞானலக்ஷணங்களெனுகளென, ஆத்மலக்ஷணஞ்ச

த்து-சித்த-ஆனந்தம்-அஞ்ஞானைகண்ணம்-அநிர்
தம்-ஜடம்-துக்கம்-எனப்படும்.....*

சத்தாவதென்ன? மூன்றவஸ்தையுஞ் சிருஷ்டி
முதல் மோகஸ்வையிலுந்தோன்றித்தோன்றி ந
சித்தந் தனது ஸ்பாவங் குறைவுநிறைவற்று அழி
யாமல் நிற்கின்றது.....*

சித்தாவதென்ன? தன்னிடத்திலா ரோபிக்கப்பட
டாநின்ற ஜகத்களை அதிஷ்டானமானதானான தன்ச
த்தையினால் விளங்குவித்து ஸ்வயம் விளங்கிநிற்கி
ன்றது.....*

ஆனந்தமாவதென்ன, எல்லோர்களுந் தன்னிட
த்தில்திகழ்ப்பிரகமையுடையவர்களாய்க்காணப்படுவ
தாலாரோபிதமான சுகவந்தியுஞ் சுகப்பியாநின்
றும் ஸ்வயஞ்சுகமாயிருக்கின்றது.....*

விவகாரத்திற்குற்றநியும் உண்மையிலில்லாநி
ன்றது அநிர்தம்-விவகாரத்திலிருந்தும் அன்னிய
விளங்குதலை அபேக்ஷிக்கிறது ஜடம்-சம்சயவிபரீத
அந்யதாவென்ற பிராந்தியை அபேக்ஷிக்கின்ற
து துக்கமாம்.....*

நல்லது, உண்மையாமாதீமாவின்னிடத்திலில்லா
நின்ற அநிர்தஜடதுக்கலக்ஷணமுடைய அஞ்ஞான
த்தோடும் ஆத்மசுன்னிதானசம்பந்தமெப்படிக்கூ
டுமென்னில், பழனதயின்சம்பந்தஞ் சந்நத்தினி
டம்போற்கூடும்.....*

ஆனால், அஞ்ஞானமில்லையெனச் சொல்கின்ற
ரோ? ஜகக்ராத்விவகாரத்தைமொட்டி விவகாரத்தா

ர்சோதிக்குக்காலத்திலில்லாததினாலில்லையென்
றோம்.....*

அனுபவத்தாலும் வஸ்துவின்விவசாரமாயாவ
து அதன்னுபவமாயாவது பார்த்திலோ? சசவிஷ்ணு
ணம்போல உண்ணிலில்லையென்றுகூடச்சொல்லத்
தகாது.....*

அப்படியே வஸ்துவையுஞ்சொல்லக்கூடாதோ
வெனின்? சசம்போல்திலேதிக்கத்தகாது.....*

ச-வது துரியத்தைக்கூறுதல்.

முழுக்காவானவன்சற்குருவா லுபடுதகிக்கப்பட
டுக்காலத்திலவஸ்துகளிரண்டையுந்தள்ளி சுழுத்
தியைச்சோதிக்கிறதற்காக நேற்றுத்தூக்கிலேமெ
ன்றுசொல்லுகிறாயே நீ பாராமலெப்படித்தொதிந்
தாயென? அவன் விழித்திருக்குக்காலத்திலே சுழு
த்தியதுபூதியையடைபாம லடைந்துபார்த்துக்கால
த்திற் றனக்குவேறுபட அவஸ்தையைப்பாராநின்
றபாரிவையாமதுபூதிவிருத்தியே துரியஜகக்ரமா
ம் அதினபிமானி துரியவிஸ்வரூவான்.....*

அவ்விதவதுபூதியிலுள்ளமே ஞெயமானஆ
ணவமாய்த்தோன்றினதால் ஞானத்தைத்தவிர ஞெ
யமவேறிலில்லையென்றது துரியசொப்பனமாம். அ
வ்விருத்தியினபிமானி துரியதஜஸரூவான்....*

அந்த அதுபூதியில் ஞாதாவத்தவிர ஞானம்
வேறுகாணாததினாலவ்விதஞாதிரதுபூதியே துரிடச
முத்தியெனப்படும், அதினபிமானியைத் துரியபி
ராஞ்ஞனென்னலாம்.....*

அந்த அநுபூதியில் ஞேபஞானமில்லாதனாதா வென்ற விவகாரம் நிரூபிக்கச்சரியாகத்தகாததின ல்த்திரிபடியில்லாத அதிஷ்டான சுத்தகைதன்னிய மாமநுபூதியே துரியதுரியமெனப்படும் அதில் விருத்தியில்லாததினற் துரிய துரிய மெனலாம் நிரூபிக்கக்கூடாததினல் வித்வதனுபவங்களினாலு ங்கூட மௌனமேசரி.....*

இதற்குக்கீழாற அவஸ்தைகளையும்மேலுள்ள அவ ஸ்தைகளையும்நிரூபிச்சிலும் அறியஅறிதானதாலு ம்அந்தரியாமியானபரமசிவத்தினய் ஞாபங்கபயத் தினலும்இந்தசாஸ்திரத்தில் நிரூபிக்கப்படவில்லை.

இந்தசாஸ்திரத்திற்சொல்லிய முந்தின அவ ஸ்தையின்முதலான விருத்திஞான நுபூதியையுள் ளபடியடைந்தாலும் அப்பொழுதே அவ்விதஅநு பூதிமானேச் சுருதிகள் பிரமமெனக்கூறுகின்றது கள்.....*

ஆத்மாநுபூதி சிரவணத்தை முன்னிட்டாகவே ண்நிவதாலவ்விதசிரவணம் உபநிஷத்த்ரூபமானவே தவேதாந்தங்களின் பொருளாகவிளங்குவதா லவ்வி தவேதப்பொருள் நிருணயஞ்செய்யும்பொருட் டு பிரமாணங்களை நிரூபிக்கின்றது அவையாவன, அனுபலப்தி-பிரத்தியக்ஷம்- அனுமானம்- உபமா னம்-அருத்தாபத்தி-சாப்தம்- எனப்படும்.....*

அதுஷ்டகாரணைற்பன்னமானஞானம் பிரத்தியக்ஷம்-கோடித்வயத்தையவலம்பித்திராநின்றஞான ம்சம்சயம்-பாதிக்கப்படாநின்றவதுதியால்நிருண

யிக்கின்றஞானம் நிச்சயம்-இன்னிச்சயஞானமே பிரமாணஞானம்-இந்தஇரண்டும் பிரத்தியக்ஷத்தி லடக்கியதுகள்.....*

யோக்கியானுபலப்திஞானம் அபாவத்தை யறிகின்றது-பிரத்தியக்ஷங் கூடபடாதிகளான முண் ணிருக்கின்ற பாவபதார்த்தங்களைக் குறிக்கின்றது அனுமானம்-பருவத்திற்புகுகையக்கண்டு அங்கி னியைநிருணயிக்கின்றது- உபமானம்-நாட்டிற்ப சுவைப்போல காட்டிற்கவயத்தைக்கண்டு கவயமி ருகமென்று நிச்சயிக்கின்றது-அருத்தாபத்தி-வா க்கியார்த்தத்தால் நிருணயிக்கப்பட்டபொரு ளிப் படியாகத்தகாது இவ்விதமான விநோதமதி னேரி நிவதாவென்றது- சாப்தஞ் சிரவணத்தானிருணயி க்கின்றது.....*

இவ்விதசாப்தம்-மூன்றுவிதமாம், அவையாவ ன அக்ஷரம்-பதம்-வாக்கியம்-என்பனவாம்.மம்மெ ன்ற ஓரக்ஷரத்தாலக்கினிசொல்லப்படுவதாற் சிலர்க ளேகாக்ஷரத்தை அருத்தபோதகமாகச்சொன்னா ர்கள். ராம ஃ -என்ற இரண்டெழுத்துமுதலானப த்த்தால்ப் பதார்த்தங்களைப்போதுப்பதா லப்பதத் தைச்சிலர்க ளருத்தபோதகமாகச்சொன்னார்கள். தேவதத்தோகடமானயத்யென்ற-கர்த்திரு-கருமகி ரியையுடையவாக்கியத்தால்த் தேவதத்த்-கர்த்திருக கூடதம்மக-ஆனயனகீர்திமாதிதி- அருத்தபோதகத் துவம்-வாக்கியத்திற்கண்டிருப்பதால்வாக்கியத்தை பே போதகமாகச்சொல்லப்படுகின்றது.....*

அவ்விதவாச்சியங்குணபூதமென்றும்- பிரதான
மென்று மிரண்டுபிரிவுடையதாகுங்குணபூதமென்
பது அவாந்திரவாச்சியம் பிரதானமென்பது ம
ஹாவாக்கியஞ் சிலவிடங்களிலிரண்டும் ஒன்றுகூடி
பேசார்த்தச்சுத்தையுஞ்சொல்லும்.....*

அவாந்திரவாக்கியமாவது, ஸ்வயந்தன்வாச்சி
யானுஷ்டானத்தாற் பலன்கொடுக்கத்தகது. ம
ஹாவாக்கியமாவது இதரவாக்கியத்தையுடையது...*

இவ்விதமான மஹாவாக்கியம் விதிமென்றும் நி
ஷேதமென்று மிரண்டுவிதமாய்ச்சொல்லப்படும்.
விதியாவது-இவ்விதமாய்நடக்கவேண்டுமென்ற நி
யோகாதிகாரம்-நிஷேதமாவது இவ்விதமாய்நடக்
கக்கூடாதென்ற நியோகாதிகாரம் இந்த நியோக
ரூபமான விதிநிஷேதமிரண்டுஞ் சகந்திரகமானசு
வதிசைபைப்பற்றினதாற் கருமகாண்டத்தி லுப
யோகப்படும்.....*

இந்தவிஷயத்திலப்பூர்வமீமாங்கிஷாள்சாசனத்
தாற் சாஸ்திரமென்றுசொல்லப்படுவதால் விதிநி
ஷேதரூபகர்மநியோகமன்றி வாக்கியார்த்தம் அ
னர்த்தம் பொருளுடையதாகத்தகாதென்கிறார்கள்.

உத்தரமீமாங்கிஷாள் எந்தஸ்தலத்திற் கர்மநி
யோகமன்றியில் பலன்காணவில்லையோ அந்த இ
டத்திலதுசரி எந்தவாக்கியத்திற் கர்மாபேகைய
ன்றித்தானே பலன்கூடுமோ அவ்விடத்திற்சமுச
னாச்சமுசனத்தாற்சொல்வதால் சாஸ்திரமென்று

சொல்லப்படலாம் அனதால் உபநிடதங்கள் கர்த்தி
ரு-கர்மகிரிகைகளை நிஷேதிப்பதாலும் அதில் அ
விதையாநிவர்த்தியானந்தாவாப்தி இரண்டும் ம
ஹாபலமாய்க்காணுவதாலுங் கூடாதென்றதைக்க
ண்டிக்கிறார்கள்.....*

வேதார்த்தசுப்பக்ஷத்தில அந்தமஹாவாக்கியமான
த்சித்தார்த்தபோதமென்றுசொல்லப்படும், அஃ
தாவது முன்னுள்ளபொருளையுள்ளபடிபோதப்ப
தாம். இந்தசித்தார்த்தபோதகமானவாச்சியம்௯௭
கீசம்- வைதீகம்- என்றிரண்டுவகையுடையதாகும்
*புத்திரஃ -தேஜாதஃ -என்றது ௯௭கீசம்-தத்வ
மகிமுதலானவாச்சியங்கள் வைதீகம்.....*

இந்தச்சித்தார்த்தபோதகமான வைதீகமஹா
வாக்கியம் பிராப்தபிராப்திகரமென்றும்-நிவிர்த்த
நிவிர்த்திகரமென்று மிரண்டுபேதமுடையதாகும்,
முன்னமே பிராப்தமாயிருக்கின்றதைபிராபிக்கிற
து பிராப்தபிராப்திகரம் முன்னமே நிவிர்த்தமா
யில்லாததாயிருக்கிறதையிவிர்த்திப்பிக்கிறது நிவிர்
த்த நிவிர்த்திகரம்.....*

முதலாவது நதிசுநதவர்கள் பத்திச்சனங்கள்
அவர்களிலொருவன் மண்ணைநீக்கி மற்ற ஒன்பது
பெயனாடுண்ணி யொருத்தனைக்காணாமல் நதி

*புத்திரஃ தேஜாதஃ என்றது புத்திரோற்பத்
தியுடையவனைப்பார்த்து உனக்குப்புத்திர னுண்
டாயிருக்கிறானென்றது.

[illegible]

இந்த நிலையடைந்தே ஜனகர் முதலோர் வாழ்ந்தார்கள். அவ்வளவு மகிமைபென்ன ஜனகருக்கென்னில்? அஃது கேளாப்-உபதேசம் பெருங்காலமுதலெக்காலத்திலும் மூன்றுபாவனை யற்றவனாயும் அதிதீவரையு மஹாமாக்ஷியா திகாமஞ்செய்ததஞ்சத்

தானதன்னைத்தவிர அன்னியமிருக்குது அல்லது இல்லையென்கிறவிருத்தியென்றசரீரக்கூட இல்லாத தானுன உண்மையாகநின் நதினலுங்குருவினலிவன துமேதாவியாயிருக்கிறுந்நாம்நாபகமாயெப்படியுப்தேசித்து வெளிவருவோமோவென்றசங்கையுள்ளையிருக்கலாமென வியாக்கிபவர்க்காக சங்கித்திருக்கலாமோவென்று சுருதியிற்சூக்ஷமமாப்க்காணப்படுவதாலும் அவர்மகிமையை யப்படிக்குகுகின்றது.....*

சங்கை-கர்த்தாவன்னியிற்க்காரணக்கூடாது காரணமன்னியிற் காரியங்கூடாது அகர்த்தனாகியவிதேகமுத்தரான ஜனகொப்படி ராக்ஷியாதிகாரஞ்செய்தாரொன? ஓர்வேடனிராமுமுவதம் விழித்து உதயத்திற்பசியோடும் வெகுநேரமலெந்து ஓர்பகூயின்பேரி லம்பெய்ய உடனேதுக்கத்தால்மயங்கி அம்பின்வியாபாரமே தெரியாமலவன் பூபியிந்கிடக்கினும்அந்த அம்பு பூர்வமேறியவிசையாடுல்படி வெகுதூரக்கோணமற்போயந்த லக்ஷயத்தைப்பேதிக்கின்றதோ அப்படிக்கூடலாமென.....*

சீவன்முத்தி விதேகமுத்தியெனவிரண்டு எவ்விதக்கூடுமென? அனுபவபேதத்தாற்சூடுமென்றது அனுபவமொரு நிலைமையைக்குறித்திருந்தபோதுவஞ்சாதனபேதத்தாற்சொல்லலாம்.....*

சீவனென்று நான்பிரமம் ஜகமும் பிரமமென்ற அனுபவவிருத்தியுடையவனாவான் சீவன்முத்த

ன்-அவ்வித அநுபுதிவிருத்தியு மில்லாதவனாவான் விதேகமுத்தன்.....*

இவனுக்கு விதேகமுத்தனென்றபெயர் பிரர்களாயுள்ளருானிகளாலுடையிட்டுவந்தது அவனுக்குசீவன்முத்தனென்றபெயர்தனதகண்டாகார விருத்தியின் வாசனையால்வந்தது.....*

ஜனகர்முதலான சம்மியக்தரிசிகளிடத்திற் சுத்தப்பிரமத்திலெப்படி சீவன்முத்தி விதேகமுத்தியென்ற ஒருவிவகாரமுமில்லையென்கிறதூகூட இல்லைபோ அப்படியே இல்லையென மாணக்கன் ஸ்ரீ ஆசிரியரிருவர்களு மாநந்தக்கூடலாடி நித்தியமங்க ளரானார்கள்.....*

பிரணவப்பிரகரணம்- முற்றிற்று.

பரமசுந்தகோசகுருவேநம :

சு-வது சிரவணதி சம்பிரதாயப்பிரகரணம்.

அன்னமயகோசமென்கிற ஸ்தூலசரீரம் ரத்தமாம் சாதிவிகாரமானதால் ஜடமென்றறிந்து அதை நீயென்றபிமானியாதேயென்ற ஆசிரியராலறிந்த மாணக்கன்செய்யவேண்டியதென்னவெனின், மாம்சக்கடையிற்கட்டித்துக்கியிராநின்ற ஒருரித்தஆட்டைக் கண்ணாற்பார்த்தாலதின ஸ்திரத்த மாம்சம் நரம்பு குடர் முதலானவைகளுந்சுவர்ன்

னமாயிருக்குமோ அப்படியே தன்னுடலினவய
வச்சேர்க்கையாய்விளங்குகின்ற மாம்சாதிகளை ம
னச்சண்ணற்பிரித்துப்பார்த்து இந்தச்சரீரமு மாம்
சாதிகளானதா லுரித்தஆட்டைப்போலிதவும் ஜட
மென்றறிந்தனுபவித்து மேலுமிந்த உடலில் நக
முதற்கிரகவகாயிலுள்ள அவயவங்கள் வெவ்வேறு
நாமமுடையவைகளானதினலதுகளில் நானென்ற
பெயராவது உண்மையாவது யாதொன்றையுட்கா
ணத்தினாலுட லாத்மாவில்லையென்றறிந்து உட
மைநந்து இதைச்சலிப்பிச்சும்வல்லது எதுவென
ப்பார்த்துப் பிராணனிலிருக்குமோவென நிற்கக்
தக்கது.....*

இவ்விதமாய்ப் பிராணனுகோசங்களைச்சோதித்
து பஞ்சகோசாதிகளாகிய நாமென்றறிந்தனு
பவித்து அவனையே பிரமமென்றறிய உபாயம்-
அண்டாண்டகோடிகளைநினைக்கமனதிற்கங்கற்பவா
சனவிசேஷத்தாற் பகிரிந்திரியம் பிரத்தியக்ஷமா
ய்த்தோற்றிவிளங்குவதுபோல் விளங்கிநிற்க அவ்
விதமனோமயமான ஜகத்தை யேகாஹரசுவவிரு
த்தியால் வியாபித்துப்பார்க்க ஜகத்திலாகாயத்தின்
வியாபகம்போல் சூக்குமமானவிருத்தியின் வியா
பகந்தாணப்படும்.....*

அவ்விதவிருத்தியின் வியாபகத்தாலடங்கிவிளங்
குகின்ற ஜகத்தை நாமரூபங்களைக்கள்ளிப்பார்க்க
நான்குபுறபௌதிகங்களும்ஆகாயாநுபூதிபோலக
ண்டாகாரசைதன்னியவிருத்திரூபமாய் விளங்குகி

ன்ற நாமரூபாதிகாரங்களற்று சிதாகாயாநுபூதி
தோன்றும்.....*

இந்தவிருத்தியினின்று ஸ்வாநுபூதியைச்சோ
திக்க இந்தவிருத்தியும் ஜடமானதா லிதின்காஷி
ஞானமே நாமென்றுமிந்தவிருத்தினானத்திற் ச
மஷ்டிஜகந்தோன்ற உள்ளும்வெளியும்வியாபித்த
பூரணமென்றும்வியஷ்டிமாத்திரத்திற்கேரன்ற சா
க்ஷிவிருத்தி ஞானமென்றும் கண்டமென்றும் விள
ங்கிற்றென்றறியப்படும்.....*

இந்தப்பூரணவிருத்தியையபிமானித்த சைதன்
னியந்தவிர அந்தவிருத்தியையபிமானித்தசைதன்
னியம்பேறில்லையெனவும் அனுபவிக்கப்படும்இந்
தவிருத்தியை நாயில்லையென்றுதள்ளிச்சேஷித்த வ
ஸ்துமாத்திரமாய்திற்கவேண்டும் அப்பொழுதே
உண்மைவெளியாம்.....*

சகசசமாதியை அடைய விசேஷாநுபூதிநிரூப
ணம் விவகாரத்திற்குல இந்திரியங்களின் விருத்தி
கள் பின்னபின்னங்களாய்த்தோன்றி விளங்கியிருக்
கினும்பின்னபின்னமாய்த்தோன்றிவிளங்குகின்ற
மடகடபடாகாசங்களை யகண்டாகாயவியாபகம்போ
ல ஏகமானசைதன்னியவிருத்தியா லிந்திரியங்களா
ப்ப்பவித்துவிஷயங்களை வியாபித்துப்பார்க்குங்
காலத்தில் வாசனையால் விஷயவியாபாரந்தோன்றி
னும்பார்க்கையி னநுபூதியிற்கேரன்றிய விவகார
ஞ்ஞிகாஹரமாயேவிளங்கும்.....*

அவ்விதவிளங்குதலின்பேதஞ் சிலகாலத்திற்கு
ணத்தில் மணிகள்போலும் அக்கினியின்கவாலே
யால் வியாபிக்கப்படாதின்றகாவாய்ச்செங்கலின்
கோகைபோலும் உண்மையறிந்தபிற்றோன்றியகா
னல்ஜலம்போலுந் தோன்றியசற்பம் பழுததமா
த்திரமாய்த் தோன்றுவதுபோலுஞ் சுழுத்திபோ
லுஞ் சின்மாத்திரமாயும் ஸன்மாத்திரமாயுங்குறிக்க
க்கூடாததாயனுபவிக்கப்படும் இஃதுசீவன் முக
திவிஷயமாம்.....*

இவ்வித அநுபூதி சன்மாத்திரமானபோதிலுஞ்
சத்தில் சத்தையொப்பவேண்டிவரும் அவ்விதசத்
தையும் அசத்தென்னிலிவளங்காது சத்தென்னில்
சத்தையெனக்கூடாது நிற்றம்மத்தில் தம்மமொ
ப்பக்கூடாது ஒப்பிடிந்காரணம்வேண்டுந் தன்னை
விளங்குவிக்கத் தனது ஞாபகம் வேண்டுதல்போ
லென்றால் தத்திரிசியமாய்விடத்திரியும் பின்பு வஸ்
துவானது சசவிஷாணமாய்விடும் ஆகையால் சத்
தையென்ற ஸ்வகத்பேதங்கூட இல்லாத பரமார்த்
தஸ்வபாவமாக அன்னியந்தான் தானில்லையென்று
யாதொருவிதத்தாலுங் குறிக்கக்கூடாதின்றதாயுஞ்
ஞானியமென்றும் அறியாமையென்றும் அறியுந்த
ன்மையென்றுஞ் சொல்லக்கூடாதன்மையெனத்
தகாத ஒப்பற்றநிலையையுடைய விதேகுகளின்விவ
காரமும் அவர்களுக்கப்படியே விளங்குமென்று
கூட்ச்சொல்லத்தகாது.....*

பிரமநிஷ்டர்களின்றொளிவான் நிலைமையை
தை ஈசனாலுந் திரிமூர்த்திகளினாலும் வேதங்களி
னாலு மற்றப்பிரமநிஷ்டர்களினாலும் இவ்விதமெ
ன்று மதிக்கக்கூடாது. மதிக்கப்படுமாகில் சவிசே
ஷமாய்விடும் திற்விசேஷமெனக்கூடாது பிரம
மோ திற்விசேஷம்.....*

ஆனால்பிரமத்தையறிந்துய்ய ஞானங்கூடவே
ண்டுமெதில்லையோ? அப்படியே. ஆத்மாவையாவரித்
த அஞ்ஞானமாகிய இருளை நீக்க உபாயமெப்படி
யென? எக்காலத்திலுமெங்கும் ஏகமாய்விளங்கிய
ஸ்வப்பிரகாச சிதாதித்தனை யஞ்ஞானமான இரு
ள்மறைக்க உதித்ததெப்படியோவென.....*

மாணக்கன் நடுநடுக்கி சுக்மடைந்து மனமொ
ழிந்து வணக்கத்துடன் விண்ணப்பஞ்செய்கின்ற
ன்-தேவாரதுசுருணையினால் ஜனகஜனகாதிசுருடரி
தரிதெனப்புகழும் எனது உண்மைதனையடைந்து
அபயமெனும்பெருமைதனைச் சிறியேனும்பெரு
மற் பெற்றேன் ஆனாலிந்த நிலையினின்றுபார்க்கல்
பிரமமென்பதெவ்விடமோ ஈஸ்வரனெவ்விடமோ
மாயையெவ்விடமோ சீவனெவ்விடமோ முக்தி
யெவ்விடமோ பந்தமெவ்விடமோ ஆணவமெவ்வி
டமோ ஸ்வர்க்கமெவ்விடமோ நரகமெவ்விடமோ
மதங்கடோறும்நின்ற கடவுள்கொள்வவிடமோ வே
தாந்தசித்தாந்தநிலைமைகொள்வவிடமோ யெல்லாம்
வெகுவிசித்திரமாயிற்றென்று குறிப்பற்றுப்பொ
ங்கிய சிவானந்தக்கரணகலவிளனைத்தையும் விழு

ஈயுண்ண ஆனந்தக்கண்ணீரும் ஆரூப்ப்பெருகி
உள்ளங்கால்தொட்டு உச்சந்தலைவரையுடலம்புளசி
த்து இருகைகூப்பிக்கம்பலமாகி உருண்டு பிரண்டு
திக்கோடு திகாந்தந்தெரியாமலுடல்மறந்து ஆன
ந்தக்கூத்தாடி தனது சிரந்தனிலாசிரியரிருதான்ம
லர்களுயெடுத்துச்சூடி யிருவருமொருவராயிந்தி
ராதிகளும் ஜெபஜெபவென ஏகசிங்கசனாதிபர்க
ளாரார்கள்.....*

சு-வது பிரகாணம்-முற்றிற்று.

பரமசந்தோச குருவேதம் :

பரமசந்தோச குருவேதம் :

எ-வது அகங்காராதிகளைநீக்க வுபாயமுரைத்த
பிரகாணம்.

தனது குணகுணங்களைத் தானே சோதிக்க
வேண்டுந்தன்மை. அகங்காரமானது ஸ்தூலமெ
ன்றுஞ் சூக்ஷ்மமென்றுங் காரணமென்றும் மூன்
றுபேதமுடையதாகலாம். அது லௌகீக-காரி-
பாக்தா-யெளக - ஞானியமென்று ஐந்துபேதமு
டையதாகும்.....*

இதிலெந்தநிலைமையிலெவரிருக்குறார்களோ
அவர்கள் ஸ்தூலதாமசத்தைப் பற்றுங்காலத்திற் ற
ன்னெப்போ லெவர்களும் உலகத்திலெதார்த்தமெய்

கையுடையவர்களா யில்லையென்று வாக்கினாலும்
வசனிப்பார்கள்.....*

சூக்ஷ்மத்தைப் பற்றுங்காலத்தினம்மைப்போலி
ருப்பார்களாவென் றெண்ணுவார்கள்.....*

காரணத்தைப்பற்றுங்காலத்திற் றங்களுக்குக்கூ
டத்தெரியாமற்பிஜாகாரமாய்த் தோற்றிமறையும்
மனதினாலுக்கூட அறியச்சூடாது, ஆயினுபிதற்க
டையாளம் அந்தக்கரணங்கிஞ்சித்துக்கலங்கி யது
தெளிவார்ப்பமலரும் முசமுஞ் சூக்ஷ்மமாயதற்குத்த
குந்த விகாரமுடையதாகும்.....*

தான் உடத்தனையிருந்து அதிசூக்ஷ்மமானவிவே
கத்தால் மூன்றுவிகாரங்களையுஞ் சோதித்தாற்றொ
ரியப்படும்.....*

ராசதத்தைப்பற்றினல்த் தானெதார்த்தனையிரு
ந்தாலுற் தன்னை யெல்லாரும் யெதார்த்தனென்ற
றியவேண்டுமென்று முனைக்கும். சத்வத்திற்பற்றி
லுற் சாஸ்திரங்களினாலும் பெரிடோர்களினாலும்
ஓப்பியபிரகாரம் நாமுமாய்விட்டோமெனவிளங்
கும். பிரர்களுக்குபகாரமாகட்டுமென்றாலும் வி
ளங்கும்.....*

இவ்விதவாசனைகள் முளைக்கத் தகுந்தபடி
யுகத்தால் நிற்குணனை தன்னிடத்திலொன்றுமி
ல்லையென்றுதள்ளி நிற்குவிசாரியாய்த்தானிற்கிற் கற்
பூரதிபமானது தானையொடுங்கியதுபோல அகங்
காரமுந் தானேநீக்கவிடும்.....*

ஆகைகள்வந்தடுக்கிற் சோதிக்குமுண்ணம் தரிக்கி
திருநகில் ஞானாதிக்கையருள் செய்த நசனமக்குத்
தனதாரபுத்திராதிக்கையேனருள்செய்யவில்லைத்தா
னையருள்செய்வானெனமுனைக்கும். தனிகளாகில்
ஞானாதிக்கையருள்செய்ததுபோல ஐகிக்கையும
நமக்கருள்செய்தானென மகிழ்ந்திட முனைக்கும்
மூன்றுபேதமுடையதாகவே-பாப்தகாமாநயுள்ளந
மச்சித்தினுலொன்றும் பிரயோசனமில்லெனத்த
ள்ளத் தானேநீக்கிவிடும்.....*

எ-வது பிரகாரணம்-முற்றிற்று.

பரமசுந்தரோச குருவேநம :

அ-வது சம்சயநிவிர்த்திப்பிரகாரணம்.

எவ்விதமானசம்சயாதிகள் வருகினும் நிலையிற்
நீரனய்நிற்கவிபரம். நாம் பிரமமாவோமாவெனச்
சம்சயமுதிக்கில், தானுவிற் புருஷனெவென்ற ச
ம்சயாதிஷ்டானமான தானுநவையுண்மையாய்ஸ்ப
ரிசித்துப்பார்க்கில்த் தானுநவல்லவென்று நினைதி
க்க இடமன்னியிலெப்படிநீக்கிவிடுமோ அப்படி
யே சம்சயாதிஷ்டானமானதனை யுண்மையாயு
ள்ளபடி ஸச்சிகானந்தமாகப்பார்க்கிற் றானேநீக்கி
விடும்.....*

ஞானிபவிருத்திவந்தமயக்கிடில் அந்தச்சுனியமும்
நம்மால்விளங்குகின்றதா லதினதிஷ்டானமாய்விள
ங்குகின்ற நாமுஞ்ஞானியமோவென் றனுபவத்தா
ற்பார்க்கி லதுவுந்தானேநீக்கிவிடும்.....*

நம்மையென்னமோ ஒன்றுந்தெரியாமல் மயக்
குகின்றதெனக் காஷிவிருத்தி வரி னவ்விதமறை
வையும் விளங்குவிக்கின்ற நம்மையெவ்விதமாய்ம
றைத்திடுமென்றனுபவத்தாற்பார்க்கி லலுதுமுன்
போலவே நீக்கிவிடும்.....*

ரசகின்சம்பந்தத்தால் விருத்திவிவாரித்து நான்
விகாரிபென உய்யும்படிமுனைத்திடில் விகாரத்தை
யறியாநின்ற நாமெப்படி விகாரியாவோமெனினீ
க்கிவிடும்.....*

தமசாயும் பிரகாசமாயும் இன்னமெவ்விதமாயா
யினும்விருத்தியகண்டமாய்முனைத்திடஇதெல்லாந்
திரிசியமானதாற் கண்டமாகும், கண்டமெல்லாம்
நாமல்லவென்று நிலையினில்லாமன்றிக எல்லாவி
னேகளுஞ் சூரியப்பிரகாசத்தினுள்ளுள்போலநீக்கிவி
டும்.....*

ஞானிகளினாலும் ஞானசமுச்சயயோகிகளினா
லும் அடைந்தசாதனத்தால்வந்த பலத்தின்பேதம்
ஞானிகள்தன்னேப்பிரஞ்ஞானமான பிரமமாயநி
ந்தனுபவிக்க இரண்டாம்வஸ்து, இல்லாததினற் ற
ன்னேத்தவிச எச்சுலத்தினு மன்னியபதார்த்தமா
ன மனம்-பந்தம்-முக்தி-ஞானம் - ஒன்றுமில்லவே
இல்லையென்று அந்தக்கண்ணத்திற் பூரணதலத்தை

யடைந்து விவகாரங்கள் செய்திடினும் ஜனனமரண
ங்களைக் கடந்திருப்பார்கள்.....*

ஞானசமுச்சயயோகியர்கள் ஒரோதன்மையாய்க்
கற்பாந்தகாலங்காஷ்டசமாதிசெய்கினும் மனம் ப
கிர்முகப்பட்டிடில் அக்காலத்திற் நேகநீங்கிடிற் பி
ரமலோகத்தையடைந்தாவது அல்லது மனிதனாக
ஜனித்தாவது வெகுசித்துடையவனுய்ப் பின்பு ஆ
கிரியர்முகமாய் சமுச்சயமில்லாத கேவலஞானத்
தையடைந்து முக்தராவார்கள். கேவலஞானத்தாற்
பிரிதிபந்தமில்லாத முக்தியையடையலாம். ஞான
யோகசமுச்சயத்தால் முக்திபிரிதிபந்தமுடையதா
கும் அஃதுமத்திமாதிகாரிகளுக்குடையோசமாகும்.

அ-வது பிரகரணம்- முற்றிற்று.

*****

பரமச ந்தோசுருவேநம :

—*—

கூ-வது கன்மத்திரய வரலாற்றுப்பிரகரணம்.

முக்தர்களுக்கு ஆகாமிய சஞ்சித பிராரப்த
மென்ற மூன்றுவிதமான கம்மங்களுமில்லையென்
றுஞ் சிலர்கள் பிராரப்தமாத் திர முண்டென்றும்
அங்கிகரித்திருக்கிறதின்றற்பிரியம்.....*

ஸ்வாநுபூதிவந்ததின்பிறகு சுருதியுத்தியனுபவ
ங்களினாலினி ஜன்மங்கடையாதென்ற உறுதித்தன்
மைபிறு லாகாமிய சஞ்சிதமிரண்டும் ஞானிகளுக்கு

கில்லை. ஸ்வபாவரீதியாய்ப் பிராரப்தம் நிரூபிக்கத்
தகாததாயிருந்தபோதினும் பிரத்தியக்ஷமாய் விவ
காரத்திற்காணப்படுவதா லுடல்நாசபரியந்தம் பி
ராரப்தபோக மங்கிகரிக்கப்படுகின்றது அப்படி
க்கி அங்கிகரிக்கக்கூடாதென்றும் நிஷேதிக்கப்படு
கின்றது.....*

எப்படியெனின், மூன்றுஸ்தீர்கள் ஒருபுருஷி
னுக்குத்தாரத்களாயிருக்க அந்தப்புருஷின்மரிச்சி
லிருவர்கள் அமங்கிலியாயிருக்கிறார்களென்றும் ஒ
ருத்தி சுமங்கிலியாயிருக்கிறார்களென்றும் எப்படிச்
சொல்லக்கூடாதோ அப்படியே ஒருசீவனைப்பற்றி
யங்கிகரித்த மூன்றுகம்மங்களில் அந்தசீவதகைநீங்கி
னபின் னிரண்டுகம்மங்களைநீக்கி பிராரப்தத்தை
மாத்திரம் அங்கிகரிக்கின்றது.....*

மேலுஞ் சுருதியிற் சகலகம்மங்களும் உண்மை
யையறிந்தபின்ஷயித்திடுமென்ற அனுக்கிரஹத்
துக்குவினோதப்படவுஞ்செய்திம். இப்படிப்பிரக
ரணத்திற்சங்கராசாரியாள்சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நான் பிராரப்தத்தையொப்பியது கிஷ்யபுத்தி
யையபேக்ஷித்தேயன்றியி லெனதபேகையாய்ச்
சொல்லவில்லைஸ்வபாவமாய்ப்பிராரப்தமொப்பிடி
ல் சுருதியின் அபிப்பிராயத்தை வஞ்சித்துப்போ
திப்பிவிக்கிறவர்களாவார்கள். ஆனால் முக்தர்களுக்
கு ஆகாமிய சஞ்சிதபிராரப்தங்களு மில்லையென்ப
தே இந்நூலின் றற்பிரியம்.....*

நிசம்சயசம்மியக்த ரிஷிகள் விஷயத்திற் பிராரப்த

தமொப்பப்படவில்லை. அவர்களிடத்திற்காணப்படுகின்றதென்றாலோ, பழையதயிலொருத்தனுக்கு சம்பந்தோன்றியும் பிறனுக்குத் தோன்றாவிடில் அத்தன்மைபோல.....*

ஆனாலும்முதையவிவகாரத்தைப்பார்த்துக்காலத்தில் அவர்களின் பொருட்டிசாஸ்திரங்கொன்று ம் பிரயோசனயில்லைபோ? பரமார்த்தாநுபூதிய டையுமுன்னமே யவர்களின் பொருட்டி சதவசாஸ்திரங்களும் பிரமாணந்தான்.....*

நல்லது, அவர்கள் நடத்தைபிசுகிடிலோ? பிசுகிடார்களீ. பிசுகினைதக்கண்டாலோ? பிசுகினைதாய்க்காணப்பட்டிடினு மவர்கள் பிசுகியிரார்கள். ஆனால்வர்க ள்பொருட்டி சாஸ்திரம் விடர்த்தமாய்ப்போய்விடுமா? நல்லசாணையைத்தகத்தியைக்கரும்பாறையில் வெட்ட அதின்முனைபெப்படியோ அப்படியே*

நல்லது சுமர ஞானேதயமானவுடன் நேகக்காணமனீக்கியிருக்க நீரிப்படிசொல்லவேண்டுமெதெ ப்படியென? அஃது யோகமகிமையென்றியில் ஞானமகிமையன்றென்று சுருதிவிசாரணையில் ஸ்ரீ சங்கராசாரியாளிதையிட்டி முன்னமே திருணயித்திருக்கிறார்கள்.....*

மேலும் வாராகோஉபநிஷத்தில் ரிபுவானவர் ஞானேதயமானபின்பு சொல்கின்றார் இந்தச்சுரீரம் ஆச்சந்திராரீக்கமிருந்தாலுமிருக்கட்டும் இப்பொழுதேபோனாலும்போகட்டுமென்று சொல்லியிருப்பிருக்கிறார்.....*

உடலானது பிறர்கள் பாரீக்கக்காணாமலேபோக வேண்டுமென்றால் ரசகுஞானம் வந்தபின்பு சம்பமும் நசித்திடவேண்டுமென்ற விவகாரம் வரத்திரியும் ரச்ச விலஞ்ஞானரூபமான சம்பப்பிரதி திமர்த்திரம் நசிக்குமேயன்றி சம்பப்பிரதிதாலல்லவோ நசிக்குமென்றும் ரச்சசம்பமாய்ப்பரிணமித்திடலதுசரி விவர்த்தித்திடில் அத்தன்மைபோல ஆதீமவிவர்த்திரூபமானதேதம் நசித்திடவேண்டும் பிறர்கள் பாரீக்கக் காணாமலென்றது.....*

ஞானிகள் சிற்சுருடாளானதா லவர்கள் திருவீடியிலிந்த உடலுஞ் சித்தைத்தவிர வேறுபடக்காணவில்லை. ஆகையால் ஞானேதயாநந்திரம் வேதாந்தஞானிகளுக்கு வேடுறென்றும் வேண்டுமெதல்லெ முந்திசாதனமாக இதுவே சுருதிகளின் யுத்தியனுபவத்தோடுக்கூடின ஸ்ரீசங்கராசாரியாளது அபிப்பிராயம் இஃதே சுருதியின் சித்தாந்தம் மற்றவைகளான விகற்பமெல்லாந் சுருதியின்பூர்வபக்டம்.

கூ-வது பிரகரணம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீசிவாயநம :

ய-வது உபாசனையின் பலனுரைத்தபிரகரணம்
சகுணரூபமாய்ப்பக்தர்களா லடையப்படாநின்
ற கைலாயாதிகளினுண்மை சாலோக்கிய சாமீப்பிய
ய சாரூபாதிமுத்திகள் சகுணேசன்பூசை நிரந்தர

மகிமாகிரவணம் அந்தப்பிரகாரம் நிரந்தரமுர்த்தி
தியானம் இவைகளைக்கீழ்ச்சொன்ன முக்தியின்ற
ன்மையை அடையவேண்டிப் பிராணாந்திகம்வகா
யிற்செய்ய மனதைத்தவிர வேறேஜகமில்லாததின
லந்தந்தபக்திவாசனைக்கித்தகுந்தபடி சகுணவித்தி
யாவாசனாபலத்தாற் பரலோகாதி போகபோக்கிய
சேவியசேவகாதி பேதத்தையடைந்து அந்தமன
மே பலபுடமாய்விளங்குகின்றது. அந்தமனஞ்சத்
வமானதா லந்தலோகத்தை சத்தியமென உபசரி
க்கப்படுகின்றது.....*

அஃது மதினதிஷ்டானசைதன்னியத்தின் அரு
ளினாலேயேசித்திக்கவேண்டும். உண்மையிலந்தமு
க்திகளை சொப்பனமெனக்கூற அரிதல்ல இகபர
மிரண்டும் ஞானிகளுக்குத்தன்னைத்தவிர வேதில்
லாததின லதைப்பொய்யென்று நிஷேதிக்கவுமா
ட்டார்கள் மெய்மெனக்கொள்கவுமாட்டார்கள் சக
லசாஸ்திரங்களின் தீர்ந்தபயனாயுள்ள இந்தசாஸ்திர
த்தினிலைமையையடைந்தவர்கள் மயங்காமல் நித்தி
யமங்கள நிலைமையாய்தின்று விளங்குநிற்பார்கள்*

ஆனந்தபிராமணாதவிர மற்றருத்திராள்முத
லானசாதுகளுக்கு ஞானங்கூடாதென்றதின் பய
னென்னவெனின், சாதனங்களின்பேரில் ஞானத்
தையடைந்திருக்கிற சூக்திராதிவிஷ்டமல்ல விதுர
ர் சூக்திரஜன்மமானதாலவருக்கு ஞானத்தை நி
ஷேதிக்கக்கூடாததினாலவர் முந்தியஜன்மத்திற்றரு
மபாஜாவாயிருந்து சாபத்தாற் சூக்திரரானார் சூத்

திராளாயிருந்து எவர்களுக்கு ஞானமுண்டாயிற்
றே அவர்கள் முந்தியஜன்மந்திரத்திற் பிராம
ணாளாயிருந்திருப்பார்களென்றநியவேண்டியது

சூக்திரானுக்கு வேதத்திலும் அக்கினிலேறாத்
திராதி கற்மங்களிலும், உபநிஷத்தின்மார்க்கமாய்
வேதாந்த விசாரணையிலுமாத்திரம் அதிகாசமில்
லையே அன்றியில் பக்தியோசனானங்களி லதிகார
முண்டென்பதற்கு சம்சயமில்லை யவர்களுக்கு தி
ராவிடாதிடாகைஷிகளினற் றுராளமாய்க் கீழ்ச்சொ
ல்லியமார்க்கங்கள் லதிகாரங்கிடைக்கும் ஆகையாற்
சகலமுஞ் சருதியின் பயன்பிரகாரஞ் சங்கராசாரி
யா ளபிப்பிராயமு மிப்படியே.....*

௨-வது பிரகரணம்-முத்திற்று.

திருத்தியாசத்திய வரலாற்றுப்பிரகரணம்.

பரமசுந்தரோச குருவேதம் :

௨-வது சத்தியாசத்திய வரலாற்றுப்பிரகரணம்.

சத்தியமாவது பரமார்த்தமென்றும் அபரமார்
த்தமென்று மிரண்டுவிதமாம். அசண்ட ஸக்கிதா
னந்த நிற்குணப் பிரமம் பரமார்த்தம். சகுணப்
பிரம மாயாசம்பந்தப்பட்டதா லபரமார்த்தம். அ
பரமார்த்தமென்றால் வியாவகாரிகமெனப்படும்.
இந்த விவகாரசத்தை யனேகம் பேதமுடைய
தாகும், ...

சத்திரசிதமானது* சசவிஷாணத்தைப் பார்க்கி
 னுஞ் சத்தியம். சத்திரசிதமானது உட்க்கைத யபே
 கூறித்து அசத்தியம். உடம் ரசிதத்தை யபேகூறித்து
 சத்தியம். பஞ்சபூதங்களை யபேகூறித்துப் பாஞ்ச
 பௌதிகங்கள் அசத்தியம். பாஞ்சபௌதிகங்களை
 யபேகூறித்துப் பஞ்சபூதங்கள் சத்தியம். இவ்வித
 பூதபௌதிகங்களை விளக்குவிக்ளாநின்ற ஜாக்கிரத
 கை யபேகூறித்து சொப்பனம் அசத்தியம். அதை
 யபேகூறித்து ஜாக்கிரஞ் சத்தியம். பௌத்தர்கள்
 மதத்திற் புத்தி சத்தைத்தவிர ஜகத்சத்தையொப்
 பங்கடாதுதினால், சொப்பனத்தையபேகூறித்து ஜா
 க்கிரம் அசத்தியம். தாரீகாலிமதத்திற் சொப்பன
 ம் ஸ்மிருதிருபமாநதாலும் ஜாக்கிர ஜகம் வஸ்து
 சித்தமானதாலும் ஜாக்கிரஞ் சத்தியம் சொப்பனம்
 அசத்தியம். உத்திரமீமாம்சாள் மதத்தில் ஜகமும்
 விவர்த்தமானதால் ஜாக்கிரந் தீர்க்க காலமுடைய
 தால் தாரீகாலிசசத்தியஞ்சொப்பனங்கஞ்சிக்கால
 முடையதால் அசத்தியமெனப்பட்டிடினும் அந்த
 சொப்பனமுந் தாரீகாலிசசத்தியமுடையதே. இ
 ந்த இரண்டவஸ்தையையும் அபேகூறித்து அஞ்
 ஞானம் விவர்த்தகமானதாற் சத்தியமெனப்படும்.
 அஞ்ஞானத்தை யபேகூறித்து மாயை அவயவியா
 னதாற் சத்தியமெனப்படும். இந்த அவித்தைபான
 அஞ்ஞானமு மாயையு முபாதிபானதால் உபாதே
 யமென்ற சைதன்னிய முபாதியை யபேகூறித்து
 சத்தியமெனப்படும். அவ்வித சைதன்னியஞ்சிவ

நசனென் நிருவகையாகத் தோற்றுவதால் நசனை
 தன்னியத்தை யபேகூறித்து சிவசைதன்னியம் அ
 சத்தியமெனப்படும். நசசைதன்னியஞ் சத்திய
 மெனப்படும். நிரூபாதிசைதன்னியத்தை யபே
 கூறித்து சருவமும் அசத்தியமெனப்படும். நிரூபா
 திகசைதன்னியமே சத்தியமெனப்படும். பரமார்
 தத்தத்தில் நிரூபாதிசைதன்னியத்தைத்தவிர வேநி
 ல்லாததினால் ரச்சவிற்றோன்றியு மறைந்திந் தோ
 ன்ருமலுயிரந்த பிரதீதருபமான சற்பமெப்படி
 ரச்சமாத்திரமாய்ச் சத்தியமாமோ அப்படியே சக
 லமும் நிரூபாதிசைதன்னியமாத்திரமாய் சத்தி
 யமாம். இருவகையாக சத்தியத்தைப் பேசிக்கக்
 காரணமாய்நின்ற உபாதிபென்றும் உபாதேயமெ
 ன்றும் விளங்கிய வஸ்துவினிலகணம், உபாதிபா
 வது இல்லாமலிருக்கையி லிருக்கிறதாகத் தோற்று
 கின்றதாம் அஃதாவது, ரச்சவிற் படமுதலான சந்
 போபாதிபானது இல்லாமற்போனாலுஞ் சற்பாது
 பூதியாற் சற்போபாதியை ஒப்பவேண்டும். அந்த
 உபாதியையு மனனத்தாற் பார்க்க ரச்சவின் விநோ
 ஷாகார ஞானபாவமென நிருணயிக்கப்படுகின்ற
 தபோல், ஜாக்கிரஞ் சொப்பனத்திலுஞ் சொப்
 னஞ்சமுத்தியிலுமா படங்க திரிசியப்பிரதீதி மி
 லாததினால் நிரிசியமற்ற திருக்குமாத்திரமாய்
 ன்றவிடத்தில் மனோதிதமாயுள்ள அநுபூதியை
 னம்நிபாமலக் திரிசியமற்ற திருக்கிலக் திரிசிய
 ஞான மாமோபிக்கப்பட அவ்வித அஞ்ஞானமே

எசு சுவாதுபுதி ரஸாயனம்.

சாமானியாகாரம். அதின் ஞானமே சாமானியாகார ஞானம் அதுவே சீவோபாதி.....*

இதின் பிப்பிராயம். உள்ளபடி திரிசிபாதி ரிசியத்தை அறியாநின்ற அறிவு தான்மாத்திரமாய் நிற்க அதினிடத்திற் திரிசிபரகித திருக்கிணுண்மையை மனமறியாமல் தனது ஸ்வபாவமான அறியாமையினால் ஜடரூபமான ட் ஞானபிரதிபோகியையாரோபிக்கின்றது.....*

சுருக்கம், விருத்தி ஞானரூபாவம் திரூபாதி கைசதன்னியத்தின் சாமானியாகாரம். ஞாதிரு ஞானம் நெய்யமற்று ஸ்வரூபஞானமாத்திரம் விசேஷாகாரம் இந்த இரண்டின் ஞானமும் உபாதேயாதிஷ்டான ஞானங்களென்ற இரண்டுபேதத்துக்கு முபாதிபாகலாம். உபாதேயமாவது *இதரவியாவர்த்தகமாம். அஃதாவது ரச்சுவின் சாமானியாகார ஞானமான ஆவரணோபாதியிற்றோன்றிய உபாத்தயரூபமான சற்பம், பயம், விஷாகம், விஷிம்-மரணிகளை விளக்குவிகின்றதுபோல் விவரணமுதலான வேதாந்த சாஸ்திரங்களிற் நேகாகங்கரமாதது சத்திரசிதம்போலல்ல. சத்தியமென்று காணப்படுகின்றது. அச்சத்தியமும் விவகார சத்தியம் ஞானஞ் எடக்கியது.....*

† ஞானப்பிரதிபோகி என்றது, அஞ்ஞானம்-நிசியம்.

*இதரவியாவர்த்தகமென்றது தனக்கன்னியமாடனேக வஸ்துக்களை விளக்குவிக்ருந்தன்மை.

சத்தியாசத்திய வரலாற்றுப்பிரகரணம். என

குணகுண நிருணயம், சற்குணமென்றுத் துந் குணமென்று மிரண்டு பேதமுடையதாகலாம். குணமென்பது பரமார்த்த ஸ்வபாவம், வியாவகாரிகம் சச்சிதானந்தம், வியாவகாரிகம் வெருவிதம், சத்து-சித்தி-ஆனந்தமென்ற மூன்றுஞ் சகுண பிரமத்தின் அபேதகுணம். சத்துவம், ரஜசு, தமசு, இந்த மூன்றும் சகுணபிரமத்தின் பேதகுணம். இந்தகுணங்க ளீசனைச்சார்ந்தால் பூச்யங்களாகும். ஈசனது அம்சமான சீவனைச்சார்ந்தால் பூச்யபூச்யங்களாகும். நல்லது பொல்லாததுகளான சகல குணங்களுந் தனது காரணமான ஸச்சிதானந்தத்தைத்தவிர வேறில்லாததினாலும் ஈசனும் ஈசனது குணங்களையும் அன்றியில் சீவனுஞ்சீவனது குணங்களும் வேறாகக் காணப்படாததினாலும் குணரூபமாயாவது சித்தரூபமாயாவது எந்தவஸ்துவின் டத்தையையும் பார்த்துப்பிரமவிவாசத்தின் மகிமையென்று மகிழ்கின்ற தேபூஷணமான நற்குணமாம். மற்றச்சகுணங்களைப் பகுத்துப்பார்க்கிறது துந் குணமாம். இதுவுக் கீழ்ச்சொல்லியபடி பரமார்த்த விவகாரங்களை யபேக்ஷித்தது.....*

ஹிம்சை யஹிம்சையின் விபரம் பரமார்த்த விவகாரபேதத்தா விரண்டு பிறிவுடையது. உ-வது பரமார்த்தத்தில்த் திருசியா திருசியமற்ற ஸ்வரூபமே அஹிம்சை. உ-வது திருசியா திருசியமற்ற

† பூச்யங்கள், உபசரிக்கத்தக்கன ஆகல்.

ஸ்வரூபமான நம்மைத்தவிரவேறில்லைமெனச்சே
ஷித்து அகண்ட போதாதுபூதியான நிருவிதர்ப
தாதாந்மியா நுபூதியானது விவகாரகீகிற் பரமா
ர்த்த அஹிம்சை பரமார்த்தத்தில் ஹிம்சை. ௩-வ
து பிரமமான தன்னை யசம்சாரியென்றறியாமற்
சம்சாரியெனக்கொள்கை, ஹிம்சை. உள்ளபடி
யசம்சாரியெனக்கொள்கை அஹிம்சை. ௪-வது
வேதங்களால் விதிக்கப்பட்ட யாகவிஷயக பசுபந்த
ம் புண்ணியரூபமென்றெண்ணியநடத்தை அஹி
ம்சை. வேதத்தாற் சொல்லப்பட்டபடினும் பாபந்
தானென்றெண்ணிய நடத்தை ஹிம்சை. ௫-வது
அரகர்களுக்குத் துஷ்டர்களைச் சேதிக்கின்றது அ
ஹிம்சை. அவர்களைச் சேதியாமலிருக்கின்றது
ஹிம்சை. ௬-வது பிறர்களுக்குத் துக்கத்தையுண்
டுபண்ணுகிறது ஹிம்சை. சந்தோஷத்தை யுண்
டுபண்ணுகிறது அஹிம்சை. ஹிம்சாஹிம்சைக
ளெல்லாம் ஈசனது சத்திவிலாசமகிமையென் றறி
ந்து சிவஸ்வதந்தரத்தைப் பாராமலிருக்கவேண்
டிபது.....*

யக-வது பிரகரணம்- முற்றிற்று.

தாதாந்மியம்என்றது, தானதுவாயிருந்த.

பரமசுந்தரோசகுருவேநம : .

யெ-வது பாத்திராபாத்திர விவேகமுரைத்த
பிரகரணம்.

தானுதிகளின்பொருட்டுப் பாத்திராபாத்திர
விவேகம், பரம்பனாவேத வேதியர்கள் (க) பின்பு
ஸ்வயம் (உ) ஸ்வயமும் வேதவேதியர்கள் (௩) கா
ம்பவவேதவேதியர்கள் (சு) யோகியர்கள் (டு) ஞா
னியர்கள் (ஈ) இவர்கள் உத்தமோத்தம முத்தமமாய்
இவ்விதபாத்திரங்கள் பிராந்தியால் அகிட்டர்கள்
கிட்டர்கள் போலவுஞ்சிட்டர்க ளகிட்டர்கள் போலவு
ந்தோன்றப்படலாம் ஆனதா லதமமெனப்படும்.*

எங்கும் இடைவிடாநிறைவுடைய பரமசிவ புக
தியாய்த் தானஞ்செய்கின்றதே உத்தமம், நிகழ்மம்
பேதுக்கக் காரணமில்லாததினா லுத்தம பாத்திர
மவெனப்படும்.....*

பிராபச்சித்தவரலாறு. கல்மிசுளுக்குப் பஞ்சு
மகாபாதகங்கள் ஞானகிந்தமல்லாவிடின துவாதசு
சம்வத்சரம் மானுபிமானமின்றி தானசெய்த பா
தகத்தைக் கபடமன்னியிற் பச்சாத்தாபத்தோயிங்
கூட உச்சமாய் சகலர்களுக்குந்தெரியச்சொல்லப்
பிச்சாடனத்தா லர்த்தக்கிராசியாய்சிவிக்கத்தக்கது
அப்படி சக்தியில்லாவிடின சேதவாதி ஸ்தனம்
விதியாய்வேண்டும். அவிவேகங்களாயிருந்து செ

அய் சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

பாபம் ஞாபகத்தோடு செய்திடிற் பச்சாத்தாபத் துடன் சன்னியாசங்கிரஹித்து உபவாசாதிகளி னைப் பிராண விசர்ச்சனைஞ் செய்யவேண்டியது. மனம் விவேகோபகாராநுகூலமாகில் ஆத்மவிசா ரணை செய்யவேண்டும் பிராணத்தியாகஞ்செய்யக் கூடாது. பக்தர்களாகிற் பரமேஸ்வர நாமஸூபாதி ஜபலிங்காரீச்சனை, ஆலையவாசாதி தீவிரமாய்ச் செய்யவேண்டும். யோகிகளாகிற் பிராணாயாமாதிதா ரணசெய்யவேண்டும். தியானிகளாகி லிதயகமலத் தில் மூர்த்திதியானஞ் செய்யவேண்டும், அதிற் கா ரண பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும் ஹிருஸ்வதீர்க்க கா லபேதமாய்ச் செய்யவேண்டியது. நிற்குணபாவ னை உண்மையாய்ச் செய்ய ஒருகூணத்தில் முன் செய்த அனைத்தும் நீங்கவிடும். ஞானஞானகிற தங்களான சகலபாவங்களும் ஆசிரியரது பணிவி டையுடன் அவர் முகமாய் சிரவணஞ்செய்ய ஒரு வருஷத்தில் நீங்கவிடும். ஆகையாற் சகல பாபங் களுக்கும் உத்தம பிராடச்சித்தம். விவேகிகளுந் குக் குருமுகமா யபரோகூசாப்த பிரம வுஞ் ஞானமேயாகும். ஆசிரியர்முகமாயடைந்த அப ரோகூ பிரம விஞ்ஞானிகளுக்கோ தன்னைத்தவிர வேறே புண்ணியபாவாதிகளவர்க ளனுபவத்திற் காணப்படாத்திறப் பிராயச்சித்தவார்த்தையெ கி டையாது.....*

ஸ்துதி நிறைத வரலாறு, வஸ்துஸ்வபாவ ஸ்தி தியே ஸ்துதி, வஸ்துஸ்வபாவாஸ்தையே நிறைத,

பாத்திராபாத்திரவிவேகமுகாத்தபிரகரணம். அசு

பிறருடையவுந் தண்ணுடையவும் அந்தக்கரண தே கேந்திரியாதி ஜடஸ்வபாவங்களையிட்டுவந்த ஸ்துதி நிறைத இரண்டும் நிறையெனப்படும். எல்லா மத்தின் ஸ்வபாவமென்றறிஞ்றது ஸ்துதியென ப்படும்.....*

சிவசக்தி சமரசம், எந்தவஸ்துச்சொரும் விருத்தி யாலே விளங்கவேண்டிவதா லந்தந்த வஸ்துக்களை விளக்கிவிட்பயாநின்ற விருத்தியே சக்தியாம். அந்த விருத்தியையும், அவ்விருத்தியின் விஷயங்களையும் சிவேசஸூபமாய் மேவாமல் மேவிய சைதன்னிடஞ் சிவமாம்.....*

விஷயங்களை விருத்திநீக்க விருத்தியும் திராலம் பமாய் நீக்கவிடும் விருத்திநீக்கிடல் சிவேசபேதம் நீக்கவிடும் சிவேசபேதம் நீக்கி லெல்லாம் நீக்கி விடும். எல்லாம் நீக்கினவிடஞ் சிவமாம் அச்சிவ முந் தன்னைத்தானென்கிரிடச் சக்திமெனப்படும்..*

சுருக்ரம், சத்துசிவம், சித்தசக்தி. சத்தச் சித் தென்ற உபாதிபிழைதயாம் *இராகுசிரசின் உபா துபோல் சிவத்தைத்தவிரச் சக்தி வேறில்லை சக்தி யைத்தவிரச் சிவம்வேறில்லை சிவசக்திபேதங் சற்பி தம் இந்தப்பேதங்கிடையாது இதுவே சிவசக்திபி னுடைய சமரசம், சமரசமே யானந்தம். ஆனந்த மென்னின் முக்காலத்தினு பிண்டாம் வஸ்துவ

*இராகு சிரசென்றது, இராகுவைத்தவிர சிரசு வேறில்லை சிரசைத்தவிர இராகுவேறில்லை.

அட சுவா துபு திர ஸாயனம்.

யெதிரிடாத உண்மை யிப்படியென்று உள்ளபடி நிலையை அடைய அவர்களுையே பரமசிவமெனக்கூறப்படுகின்றது.....*

யட-வது பிரகாரணம்-முற்றிற்று.

பரமசுந்தரோச குருவேரம் ௦

யரு-து பந்தமுத்திகளின் விபரமுரைத்தபிரகாரணம்

பந்தமுத்தியின் முன்னிட்டிவந்த கித்தஜட்க்கிரந்தி - அதின் கித்தியின்பொருட்டொப்பிய அத்தியாசம் - அத்தியாசத்தால் நேரிட்ட ஆரோப அபவாதம் - இவைகளின் பயராயத் தெளிந்த யெதார்த்த உண்மை இவைகளின் திரூபணவரலாறு....*

சமுத்தியி லறியுந்தன்மை அறியாத்தன்மை இவ்விரண்டு வகையையு மில்லாத ஸ்வபாவமான நிலை (யைவிட்டுவிழிக்க சிதாபாசன் விவகாரத்தால் நான் துண்கினேனென்று காணப்படுவதில், ஒன்றும் தெநரியாமையான சமுத்தியிற்கண்ட அறியாமையான ஆவரணம் பந்தமெனப்படும்.....*

அவ்வித அஞ்ஞானமான பந்தத்தை விவகரியாராயின் சிதாபாசனிடத்திற்கண்ட விவகாராதுபுதியைச் சோதிக்க, மேற்கூறிய அஞ்ஞானமான பந்தம் இல்லையென்று உள்ளபடி தெளிவதே முக்தியெனப்படும்.....*

பந்தமுத்திகளின் விபரமுரைத்தபிரகாரணம். அரு

மேற்கண்ட சிதாபாச விவகாராதுபுதியைச் சோதிக்குந்தன்மையேதெனில், சிதாபாசனாவது கண்ணாடியிற் பிரதிவிம்பித்த முகம்போல் விருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னிபந் சிதாபாசனாவான். அவனது ஸ்வபாவம் விருத்தியைச்சார்ந்ததால் சுட்டியறியுந் தன்மையுடையவனாவான். சமுத்தியிற் சுட்டியறியுந்தன்மையில்லாததினால் அவ்வித அவஸ்தையிற் சிதாபாச னில்லாதவனாகத்தகலாம்.....*

ஆனால் தானில்லாத இடத்திலுள்ள அதுபுதியைத் தானுணைக்க எவ்விதம் வல்லமையுடையவனாவான்? அவனுக்கு வல்லமையில்லாவிடின் மேற்கண்ட அவஸ்தையினதுபுதியை விவகரிக்க சிதாபாசனுக்குத் தவிசெய்யும்பொருட்டு அவ்வித அவஸ்தாதுபுதியுடையவ னெருத்த னிருக்கவேண்டும். ஒன்றற்குநெரியாமையான கீழ்ச்சொல்லிய அஞ்ஞானமான பந்தம் அவனையே சாரத்தக்கது அவ்விதமானவனை சுருதியிலும் அதுபுதியிலும் பிராஞ்ஞானத்தவிர வேறேகாணவில்லை. பிராஞ்ஞானென்பதின் பொருள் பிரகர்ஷேன - அஞ்ஞன் - பிராஞ்ஞன் - கிரமமாய் விவகாரத்திற்கண்டபடி அறியாமையான அஞ்ஞானம் எந்த அதுபுதியி லெவனைச்சார்ந்ததோ அவனெனப்படும்.....*

மேற்கூறிய சிதாபாசனது விவகாரத்தைச் சோதிக்குந்காலத்தில் பிராஞ்ஞனுடைய விவகாரத்திற்கண்ட அறியாமையான அஞ்ஞானம் பிராஞ்ஞன்

அச் சுவாதுபூதி ரஸாயனம்.

ச்சார்த்ததால், விருத்தி பிரதிவிம்பிதனை சிதாபா
சனுக்கு கண்ணாடியிற் பிரதிவிம்பியாநின்ற பிரதி
விம்பத்துக்கு முகம் விம்பமானதுபோல், பிராஞ்
ஞாதுபூதி விவகாரத்திற்குண்ட பிராஞ்ஞன் விம்ப
ஸ்தானமாவான்.....*

இவ்விதமான பிராஞ்ஞனையும் பிராஞ்ஞோ
பாதியான ஒன்றுத் தெரியாமையான அஞ்ஞானத்
தையும் உள்ளபடி தெளிவிக்குதல், சுழத்தியதுபூதி
யிற்குண்ட ஒன்றுத் தெரியாமையாம் அஞ்ஞானம்
உண்மையாய்ப் பிராஞ்ஞனச்சார்த்திருக்குமாகில்,
மேற்சொல்லிய அதுபூதியிலிருந்த வரலாறாயுஞ்
சுவாதுபூதி முதலானவைகளையும் பாரிவையிற் வல்
லமையில்தாத சுயஞ் ஜெடனாதான் அவ்வவஸ்
தையிற்குண்ட அதுபூதிஞானத்தைச் சிதாபாசனுக்
கெவ்விதமாய்த் தெரிய உதவிசெய்வான்.....*

பிராஞ்ஞனிடத்திற் கண்ட அதுபூதியைச் சொ
திக்குக்கால் சிதாபாசவிவகா ராதுபூதியாற் றோ
ன்றிய நானென்றும் - ஒன்றுத்தெரியாமையென்
றும் - சுகமாய்த் தூங்கினெனென்றுமுள்ள விகாரங்
கல் அக்காலத்திற் பிராஞ்ஞனிடத்திற் காணப்ப
டாததினால் எவனெவனிடத்தல் எந்தெந்த விகாரா
துபூதி காணப்பட்டதோ அந்தந்த விகாராதுபூதி
கள் அவனவனையே சாரத்தகும்.....*

இங்கனமாயின் பிராஞ்ஞனிடத்திற் சுட்டி
யறியுந்தன்மை யில்லாததினால் அவனைச் சுயஞ்
சிந்தனைக்கூறலாம். அவனுக்குரிய அவனான

பந்தமுத்திகளின் விபரமுனாத்திரகரணம். அஞ்

உண்மையானதால், நிர்விசாரியாவான். அவ்வித
நிர்விசாரியான சுத்தசித்தை முற்கூறிய விகாரங்க
ளுள்ள பிராஞ்ஞனெனக் கூறக்கூடாது.....*

சிதாபாசனது விவகாரத்தால் நேரிட்ட அஞ்
ஞானத் தானில்லாத இடத்திற் கண்டதுபோற்சொ
ல்லிய விகாரங்கள், தனது விகாரங்களானதாற் சிதா
பாசனையே சாரத்தகும். ஆகையாற் சுத்தமாம் விம்
பக் கண்ணாடியிற் பிரதிவிம்பிக்கக் கண்ணாடியின்
மலத்தாற்றோன்றிய பிரதிவிம்பத்தின் விகாரம்
விம்பத்தைச் சாரத்தகாதுபோல், விருத்திமலத்
தாற்றோன்றிய சிதாபாசனிடத்திற்குண்ட விகாரங்
கள் சுத்தசித்தான விம்பத்தைச்சார வல்லமையுடை
யவைகளாகாது.....*

சிதாபாசனது சுபாவம்பேதத்தன்மையானதால்
அப்பேதம் அஞ்ஞானத்தை முன்னிட்டுச் சித்திங்
கவேண்டுமதால் அந்த அஞ்ஞானம் பிரதிவிம்ப
ரூப சிதாபாச விம்பமான பிராஞ்ஞனச் சார்த்து
டிற் பந்தமாகும். அவ்வித பந்தத்தை யுடையவன்
பெத்தனாவான்.....*

சிரவணமனன நிதித்தியாசன சமாதிபெலத்
தால் ஒன்றுத் தெரியாமையான அஞ்ஞானம் விவ
காராதுபூதியிலுள்ளபடி பிராஞ்ஞனல்லாவிடிற் சா
ர உபகாரப்பாது, பிராஞ்ஞனில்லாததன்மையாற்
அஞ்ஞானபந்தமானது சார உபகாரப்புடாததால்
வந்தியபுத்தர பந்தம்போலெனக் கூறப்படும்.*

இங்கனம் கூறிடபிரகாரம் மேற்குண்ட சிரவ

அக் கூவாது சூதி ரஸாயனம்.

ணமனனநிதித்திபாசன சமாதிபெலத்தாற்கத்தித்தித்
தாம் விம்பமான தன்னிடத்தில் அஞ்ஞானமாம்
பிராஞ்ஞ சீவவுபாதி இல்லையென்று அதிஷ்டான
மாகத்தெளிய பிரதிவிம்பபுருபமான சிதாபாச சீவி
க்கையாம் பிராஞ்ஞன் முக்காலத்திலுங் காணப்ப
டாவிடிற் பமுதையிற்றேறென்றிப சற்பம் - அதின்
விஷம் - அதனலுண்டாகிய பயம் - மரணம் - அதை
ப்பற்றிவந்த மந்திரசாமர்த்தியம் - இவ்வளவும் அ
திஷ்டான ரச்சுவின் ஞானத்தால் வியர்த்தமாய்விடு
வதுபோல், பிராஞ்ஞனும் சீவன் - அவனுபாதி
யாம் அஞ்ஞானம் - அவன் பிரதிவிம்பமான சிதா
பாசன் - அவன் விவகாரத்திற்குண்ட ஆண்மைமுத
லான விகாரங்கள் இவ்வளவையும் வியர்த்தமெனத்
தெளிந்து உள்ளபடி அதிஷ்டானமான தானாய்வி
ளங்குவதே முக்திபெனக்கூறப்படும்.....*

சிதாபாசன் விவகாரத்தாற் றேறென்றியதுதான்
பந்தம், அதை நீக்கவந்த முக்தியுஞ் சிதாபாச விவ
காரத்தாற் றேறென்றியதுதான். இதில் நிருபிக்கப்
பட்ட ஏண்மையை ஆக்ஷேபவிசேஷித்தா லுறுதிப்
படுத்தும் விவரம்.....*

எவன் பெத்ததோ - அவனே முக்தனாகவேண்
டும். சுருதியுங்கி அனுபவங்களினால் வந்த பந்த
மொக்ஷக்கூடஸ்தனைச் சார்ந்ததா, அல்லது சிதாபா
சனைச்சார்ந்ததா? கூடஸ்தனைச் சார்ந்ததென்றால்
ஒருகொப்பத்தில் மதபாணவிழ ஓரூ *மசுகத்தால்

*மசுகத்தால் மது கொசுது.

பந்தமுத்திரளின் விபரமுணாத்தபிரகரணம். அக்

விடுதலையாக்கத் தகாததபோல். எவப்பிரகாசமா
ன கூடஸ்தனை பந்தமாந் கொப்பத்தினின்றும் அ
ப்பிரகாசனான சிதாபாசன் நீக்கத்தகான்.....*

சிதாபாசனைச் சாரத்தக்கதெனிலோ? சிதாபாச
னாவன் பிரதிவிம்பனானதுனல், பிரதிவிம்போ
பாதி நீக்கினவிடம் விம்பமானதால், விம்பமான இ
ருப்பே முக்தியெனப்படுவதா லவ்விதமான முக்தி
துகையிற் சிதாபாசனில்லாத தன்மையுடையவனா
கின்றான். ஒருத்தனைபுண்ணியஞ்செய்ய அந்தப்பு
ண்ணியபலத்தை அகர்த்தனான அன்னியன்போக்
தாவென்றதுபோலாகும். ஒருவன்கூட்டுப்பட அண்
னியன்விடுதலையாய்விட்டானெனத்திரியும்.....*

ஆகையாற் பந்தமெவனைச் சார்ந்திருந்ததோ அ
வனை முக்திதுகையி லிருக்கவேண்டுமென்று ஆ
க்ஷேபம்வர சமாதானம் கூறப்படுகின்றது. பந்த
மானது கூடஸ்தனையுஞ்சார்ந்ததல்ல சிதாபாசனை
யுஞ்சார்ந்ததல்ல, கீழ்ச்சொல்லியபிரகரணத்திலும்
பஞ்சதசப்பிரகரணமுதலான சாஸ்திரங்களிலும்ப
ந்தஞ் சிதாபாசனைச்சார்ந்ததென்றதின்விபரம், சீ
வன் பாரமார்த்திகவிவகாரபேதத்தா லிரண்டுவித
மாய்க்கூறப்படுவான். சு-வது கூடஸ்தன். உ-வ
து சிதாபாசனாவன். இந்தச்சிதாபாசனென்பவன்
வியாவகாரிகனானதாலவன்விவகாரத்திற் கண்டபடி
பாரமார்த்திகனென்றும்வியாவகாரிகனென்றும்இ
ரண்டுபிரிவுடைபவனாவான்.....*

அடி சுவாநுபுத்திரஸாயனம்.

இவ்விதத்திதபாசன் விவகாரத்தால்தோன்றப்பட்ட மேற்பிரகாரணத்திற்குநிய பிராஞ்ஞனே பரமார்த்திகளுவான். முந்குநியவிசேஷங்களாலுள்ளபடிதெளிய அவனே நிராவரண அதிஷ்டானசபாவமாயிருப்பதால், முக்திதிகையிலு முள்ளவருவான். அவனே சிதாபாசனது விவகாரத்தால் அவரணமுடைய பிராஞ்ஞன்போற் றேண்டுவதால், பந்ததிகையிலு முள்ளவருவான்.....*

இந்தப் பந்தமுக்கி இரண்டும் விருத்திருபமானதால் நிற்பிருத்திகளுன பிராஞ்ஞன உண்மையாய்ச் சாரத்தகாது. அவ்விருண்டுந் சிதாபாசன் விவகாரத்தற் காணப்படுவதால், சிதாபாசனிடத்தி லுதித்த அஞ்ஞானமாம் பந்தவிருத்திகைய நீக்க ஞானமெனுமுக்கி விருத்தியை சிதாபாசனிடமாய்க் கூறியது.....*

கைவல்லியத்தல், இந்த அவிப்பிராடஞ் சொல்லாமற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எப்படியெனின், ஸ்வரூபஞானம் அஞ்ஞானத்தைச் சுடாது. விருத்திஞானமே அஞ்ஞானத்தைச் சுடுமென்ற அந்தச் சாஸ்திரத்தின் அவிப்பிராயம், ஸ்வரூபத்தி லஞ்ஞானமில்லாததினு லஞ்ஞானஞ் சுடப்படாதென்றும், விழித்தபின் விருத்தியிடமாய்ச் சிதாபாசனிடத்தி லஞ்ஞானந்தோன்றியதா லந்த அஞ்ஞானத்தைச் சுட விருத்தியிடமாய்ச் சிதாபாசனுக்கு ஸ்வரூபஞானம் வேண்டுமென்றுக் கூறப்படுதலாம்.....*

பந்தமுக்கிகளின் விபரமுணர்த்தபிரகாரணம். அக

சித் ஜடக்கிரந்தியாவதென்ன? சுழுத்தியில் ஸ்வபாவமாய்நின்ற சுத்த சைதன்யியமாந் கூடஸ்தனையுள்ளபடி பகுத்தறியாமல் விழித்தபின் சிதாபாசன் விவகாரத்திற்கண்ட ஒன்றுந் தெரியாமையாம் அஞ்ஞானம் ஜடமாம். அவ்வித ஜடமான அஞ்ஞானம் அந்தக்கரண விருத்தியைச் சார்ந்ததால், அவ்வந்தக்கரண விருத்தியைச்சார்ந்த அஞ்ஞானமாம் ஜடஸ்வபாவத்தை அந்தக்கரணத்தின் ஸ்வபாவமென்றறியாமல், கூடஸ்தனிடமா யாரோபித்துக் கூடஸ்தகபாவமானஞானத்தைஜடமெனக்கொள்ள, சித்துஜடமாயும் ஜடஞ்சித்தாயுஞ் சிதாபாசனுற்பிநிக்கப்படாதமுடிச்சைப்போல்ஐக்கியப்பட்ட, அந்தக்கரணத்தின் அறியாமை-அகந்தகாரம்-சுகம்-துக்கமுதலான விகாரங்களை அகாரணமாய்ச் சிதாபாசனுற்சித்தைச்சாரத்திரியச் சுருதியுக்கிய னுபவங்களின் கூட சிதாபாசன்விவகாரத்திற்கண்டபடிபிராஞ்ஞனெனுஞ் சீவ தத்துவத்தை நிரூபித்ததுகள்.....*

கரணகலவிகளோய்ந்த இடமான அதிஷ்டானத்தின் ஸ்வபாவமான ஸ்திதியை ஸ்வரூப ஞானமாத் திரமாயிருந்ததென்றறியாமல், சிதாபாசன் அந்தக்கரணத்தின் அறியாமையாம் அஞ்ஞானத்தை யதிஷ்டான சைதன்யியத்தி லாரோபிக்க, அதிஷ்டான ஞானமே அஞ்ஞானமாம் ஜடமாய்த்தோன்றி நின்றதை அந்தக்கரணத்தின் மலமாம் அறியாமையால், சிதாபாசனுக்கு உள்ளபடி தெளியத் தெளிவில்லாமற்போயிற்று.....*

கூட சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

அதிஷ்டானத்தி னுண்மையாம் ஸ்வருபஞான மும் அந்தக்கரணத்தின் மலமாம் ஜடமான அஞ்ஞானமுஞ் சிதாபாசனுக்கு விழித்தபின் வகாகார மாப்த் தோன்றுவதால், அவ்விதமான தோற்றமே சித்ஜடக்கிரந்தியெனக் கூறப்படும். அதைச் சுருதியுத்தி யனுபோகங்களினு லுள்ளபடி சோதித்துத் தெளியாமற் சிதாபாச னஞ்ஞானமென்று அபிமா னிப்பது ஆரோபமாகும்.....*

கீழ்ச்சொல்லிய சாதனவிசேஷங்களால் ஞானநு ஞான - ஞேய-ரகிதஅதிஷ்டான ஞானமாத்ந்திரமாய் நின்றதெனத் தெளிந்து முக்காலத்திலும் அஞ்ஞா னமில்லையென நீக்க அபவாதமெனப்படும் .....*

அத்தியாசமாவது இவ்விதமான ஸ்வருபத்தி ல ஞ்ஞானமென்றும்-ஞானமென்றும்- இரண்டினது ஐக்கியமென்றும்- அவ்வைக்கியத்தால் வந்தது பந் தமென்றும்- அப்பந்தத்தை நீக்க சாதன விவேகத் தாற் கிடைத்தது ஸ்வருபக்ஞானமென்றும்-அவை களைச் சொல்லாநின்றதுகள் சுருதிகளென்றும்- அந்தச்சுருதிகளின் விசாரணையிற் சாதனமுடைய வர்க ளதிகாரிகளென்றும் - அவர்களையுடைய பலன் சுருவமான பந்தநிவிர்த்தி ரூபமான ஸ்வாத்மானந் தஸ்வபாவமா முக்தியென்றும் இவ்விதமான சகல விவகாரங்களுஞ் சிதாபாசனையிட்டிவந்ததால் இவ்வித சிதாபாசன் அந்தக்கரண விருத்தியிற் பிரதிவிம்ப ரூபமானது லந்த அந்தக்கரணத்துக்குப் பீஜம் அஞ்ஞானமும், சிதாபாசனுக்கு விம்பக் கூடஸ்த

பந்தமுத்திகளின் விபரமுரைத்தபிரகாரணம். கூட

னுமன்றி வேறுகதி காணப்படாததினால், ஸ்தோதி தனான கூடஸ்த ஸ்வபாவத்தி ல்விபாகை ஸ்வபாவ முடைய அஞ்ஞானமா மறைவுநேரிட்டதென்று எக்காலத்திலுஞ் சுருதியுத்தி யனுபோகங்களால் நிரூபிக்கத் தகாததுதான். அப்படியிருக்க அந்தக் கரணஞ் சிதாபாச னிவ்விரண்டுக்கும் இடக்குடா நின்ற அஞ்ஞானமில்லாவிடில், பீஜமில்லாத விரு களும்போல இல்லாதவைகளாய்விடும்.. ..*

அவ்விரண்டியில்லாமற்போகச் சித்தின் தருமம் ஜடத்துக்கும் ஜடத்தின் தருமஞ் சித்துக்கும் ஐக் கியவிசேஷத்தாற் பந்தம் வந்ததென்ற விவகாரம் ஷே ஐக்கியத்தை முன்னிட்டிருப்பதால், ஸ்வப்பி ரகாசமுடைய சூரியனும் அப்பிரகாசமுடைய இ ருளுக் கலந்தாநின்று விளையாடுகின்றதின் தன்மை போல பிகவுஞ் சித்திக்கத்தக்கதல்ல. ஆயினும் உ லகத்திற்குண்ட அனாதியாம் விவகாரத்தாற் பந்தமு க்தியின் விவகாரங்கள், எவனுக்குப் பந்தந் தோன் றினதோ எவனுக்கு முக்தி தோன்றினதோ அவர வர்களின்பொருட்டு அவ்வித விவகாரங்களும் அவ் வித சுருதிகளும் பிரமாணமாகும். இவ்விதமான லோகவிவகார மாத்திரத்திற் கண்ட சித்த-ஜடம் அதனின்தம்மம்-இவைகள் புணர்ச்சியாய்நின்றதெ ன்றஅவிவேகம்-அத்தியாசமாம். இவ்வித அத்தியா சத்தை முன்னிட்டேலொளிகேட-கருமம்-பக்தி-யே கம்-ஞானம்-இவைகளைப் பிரவர்த்திக்கும்படிசெய் கின்ற சாஸ்திரங்களினைத்தஞ்சித்திக்கவேண்டும்.

உ

பரமசுந்தரோச ருருவே நம :

சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

ஸ-வதி-சுவாநுபவத்தில் ஸச்சிதானந்தமுதலிய
நிருபணப் பிரகரணம்.

ஸச்சிதானந்தம் - மாயை-சத்வம்-ரஜசு-தமோரு
ணம்-ஆவரணம்-விசேஷம்- வித்தை - அவித்தை -
பஞ்சபூதோற்பத்தி இவ்வளவையும் அநுபூதியிற்
றெரிய விபரம்.....*

சமாதியில் அகண்ட போதாசாரமா யிருந்து ல
ஹித்து திரிபுடியின்றிய ஞானமாத்திரமாய்சேஷி
க்க சுவாநுபூதியை யடைந்துவிடுவான். அவ்வித
அநுபூதியினின்று நீக்கினமாத்திரத்தி லகண்டா
கார ஞானம் பூருவம்போலுதித்திட, அதினின்று
திரிபுடி யில்லாத அதிஷ்டான ஞானநுபூதியை
யெதிரிட அதிஷ்டான ஞானநுபூதிபோல் திரிபுடி
யின்றிய மனோலய ரூபமான நிராகாரவிருத்தியிற்
பிரிதிபலித்த சைதன்னியாநுபூதி அவாங் மானஸ
கோஸரமாய்ப் போதானந்தகனமா யனுபவத்திற்
கு வரும்.....*

அந்த அநுபூதியே அகண்ட விருத்தி யநுபூதி
யை யபேக்ஷித்து ஸச்சிதானந்தமென்று விவகரிச்
சப்படுகின்றது. இதைப் பிரமானந்த கோசமென்
று விவகரிப்பார்கள். இதில் விருத்தியாரூப சைத
ன்னியஞ்சுத்தசிவமாம். விருத்திரூபப் பிரதிபலன

சைதன்னியஞ் சக்தியாம். எதிரிட்டுப்பார்க்க விரு
த்தியாற்றோன்றிய பேதக் கற்பிதம் அபேதம்
வாஸ்தவ்யம்.....*

இவ்விதமான ஸச்சிதானந்தமாம் பிரமநு
பூதியை யகண்டமாய் விஷயிகரிக்க அந்த அநுபூ
தியி லகண்டவிருத்தியே மாயையென்னப்படும்.*

அம்மாயாவிருத்தியைச் சோதிக்குக்காலத்திற்
பூரணோஹமென்ற அநுபூதிருபமான மாயோபா
தியிற் பூரணமென்றும் அஹமென்றும் அந்தவி
ருத்திகளை விளக்குவிய்யாநின்ற பார்வையெனுந்
திரிபுடி தோன்றுவதால், சத்வ ரஜோ தமோருண
மென்னுந் திரிசுணத்தின் சமுதாயம்பொருந்தின
தாகலாம்.....*

இவ்விதமான மாயையிற் பிரதிவிம்பித்த சைத
ன்னியம் ஐக்கிருஷ்டிசெப்பப் பரியாலோசிக்கின்ற
தின் தன்மை, வெகுபிரகைகளாய்ப் பவிப்போடும
ன்று சங்கற்பிக்கத் தன துபாதியினுள் எடங்கிய அ
கம்பிவிருத்தியானது வெகுவுக்கு இடங்குடாநின்ற
அகண்டமாய்ப் பிரிதிபலிக்க அதில் வெகுவாயெ
ன்ற சங்கற்பரூப ரஜோருணம் வெகுவித பேதமு
டையதாகவாயிற்று.....*

பின்பு வெகுவாய்ப் பரிணமித்த ரஜோருண
தை விளக்குவித்துக்கொண்டு சத்வருணமும் பே
தமுடையதாய்ப் பவித்தது. இதில் அகங்காரவிரு
த்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியம் உருத்திரஸ
வான், வெகுவாயென்ற சங்கற்பரூபமான ரஜோ

குணத்திற் பிரதிபலித்த சைதன்னியம் பிரமாவா
வான். பவிப்போமென்ற பவனரூப விளங்குதல்
விருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியம் விஷ்ணு
வாவான்.....*

முன்சொன்ன அஹங்கார விருத்தியே சமஷ்டி
யாவரணமென்னப்படும். முன்சொன்ன சங்கற்ப
ரூப ரஜோகுண விருத்தியே சமஷ்டி விசேஷபடமெ
ன்னப்படும். முன்சொன்ன சத்வகுணம் பவிப்
போமென்றபவிஷ்பத்தாயுள்ள அர்த்தத்தைப்பொ
ருத்தினதினால் மற்ற இரண்டையும் அபேக்ஷித்து
சாமானியமாயிற்று.....*

பிரளயானந்திரம், சகலஜகமும் வாசனாத்திர
சேஷிதனாகத் தனது காரண தேவதைகளோடுங்
கூட அகண்ட பரிபூரணமான திரிகுணத்தின் சமு
தாயம்பொருந்திய மாயோபாதியையுடைய சைத
ன்னியத்திலடங்கி சைதன்னியமாத்திரமாய் நிற்சு,
மாயை தனது ஸ்வபாவத்தை நீங்காமல் நீங்கித் தா
னுஞ் சைதன்னியமேலான விளங்குதலையுடைய அ
சோதித-ஞாதிரு-ஞான-ஞெய - ரஹித சேவலாறு
பூதிமாத்திரமாய் சுழுத்திபோல்விளங்குத்திரியும்.

அவ்விதமாகப் பிரளயா நுபூதியினின்று நித்திய
சித்த ஞானஞான ஈசன் ஜகதிருஷ்டி முகமாய்-நான்
என்று திரும்ப அவ்வித நானென்ற அகங்காரவிரு
த்தி அரண்டமானதா லவ்வித விருத்தி பிரதிபலன
ம்தேரிட பூர்வாவஸ்தை நீங்கி யுத்தராவஸ்தா ரூப
மான அகங்காரத்தை யடையாமல், மத்தியில் அக

ண்டமெனவுங்கண்டமெனவுஞ் சொல்ல உதவாமல்
உஸ்குணபீஜாவஸ்தைபோல் விளங்காதின்ற சத்த
மாஞ் சவ்விருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியம்
முற்கூறிய ஈஸ்வரனது சூக்ஷ்மோபாதியை வித்
தையெனக் கூறுவார்கள்.....*

அவனது அஹங்காரரூபமான ஆவரணம் அக
ண்டமானதால் ஈஸ்வரனது சாயாரூபமான சித்தான
பிரதிபலனம் நிராவரணமென்றும், அநியவல்லமை
யிருந்தும் ஸீலையால் விசேஷபத்தோடேயுக் கூடிய
து அவித்தையென்னப்படும். இதில் ஆவரணம்
விசேஷபமிரண்மிஞ் சிருஷ்டியைமுன்னிட்டு ஈஸ்வ
ரனுக்குச் சொல்லப்பட்டபோதிலும் அவனது உ
ண்மையாகாது.....*

பஞ்சபூதத்தி னுற்பத்தியாவதென்ன வெகுவா
யப்பவிப்போமென்ற ஈஸ்வரனது மஹாஅஹங்
காரதத்துவமே வெகுவென்ற பிரஜாரூபசங்கற்பத்
துக்கு இடங்குறித்ததாலவ்வித அஹங்காரத்தின்விரி
வே ஆகாயமாய்த்தோன்ற, அவ்விதஆகாயத்தின்
பீஜரூபமான அகங்காரம் அத்தின்விரிவுசலனமுடைய
தானதாலந்தவிரிவாற்றோன்றிய சலனமேகிரியா
சத்திரூபமான வாய்வுமாய்த்தோன்ற, அவ்விதசல
னஞ் சலனத்தினுதாரமான ஆகாயம் இரண்டையும்
விளங்குவிய்யாதின்ற விளங்குதல் அகசவானவாய்
வுவினிடமாடப் பிரகாசமுடைய அஃகினியாயிற்று
அவ்வித பிரகாசமுடைய அஃகினியின் விளங்குதல்
மெகிழ்ச்சியினை விளங்குதெனது வில்லாததன லவ்

வித அக்கினியினிடமாய் திரவசக்தியுடைய சலந்
தோன்றிற்று. அவ்வித திரவரூபமான சலந் திரவி
க்கவேண்டுமானால் ஸ்தலத்தைப்பற்றித் திரவிக்க
வேண்டுமென வவ்வித திரவத்தைப் பகிர்முதப்படு
த்தானின்ற கடினமுடைய ஸ்தூலவிருத்தியே பிரு
திவியாயிற்று.....*

இவ்வித பஞ்சபூதங்களே வியஷ்டியாய்த்
தோன்றுகின்ற சமஷ்டி பிரமாண்டத்திற்குச் சா
தனமாம். இதை யபஞ்சகிருத பூதமென்று கூறு
வார்கள்.....*

முற்கூறிய பூரண அக்காரமான ஆவரணத்திற்
கேரன்றிய பிரமாண்டத்திலுள்ளடங்கிய வியஷ்டி
களான கண்டரூபஜகங்களுக்கு முந்திய ஆவரணத்
தைத்தவிரப் பீஜம் வேறே யில்லாததனாலே மெ
ட்கும் வியாபியானின்ற சமஷ்டி யாவரணமே கண்
டமான ஜகத்திற் கண்டாகக்காரமான அததின்
சுமுத்தியுத்தித னெனன்ற சீவாவரணமாய்த் தோ
ன்றிற்று.....*

வெகுவாடென்ற சமஷ்டி சங்கற்பரூபமான வி
க்ஷேபமே வியஷ்டி ஜகத்தின்சங்கற்பரூப விக்கே
பமாயிற்று. முன்சொன்ன அபஞ்சகிருத பஞ்ச
பூதங்களே பஞ்சகிருதங்களாகப் பவித்து ஸ்தூல
பஞ்சபூதங்களாயிற்று.....*

அபஞ்சகிருத பஞ்சபூதங்களின் விளங்குந்தன்
மையான சத்வகுணத்தினின்றும் அந்நக்கரணமு
ண்டாயிற்று. ஆகாயத்தின் சத்வகுணத்தினின்றும்

சுரோத்திரமுண்டாயிற்று. வாயுவின்சத்வாம்சத்தி
னின்றும் தவக்குண்டாயிற்று. அக்கினியின்சத்வா
ம்சத்தினின்றும் நேத்திரமுண்டாயிற்று. அப்புவி
ன்சத்வாம்சத்தினின்றும் ரசனையுண்டாயிற்று. பி
ருதிவியின் சத்வாம்சத்தினின்றும் கிரணமுண்
டாயிற்று.....*

ஆகாயத்தின்ரஜோகுணத்தினின்றும் வாக்குண்
டாயிற்று. வாயுவின்ரஜோகுணத்தினின்றும் பாணி
யுண்டாயிற்று. அக்கினியின்ரஜோகுணத்தினின்றும்
ம் பாதமுண்டாயிற்று. அப்புவினரஜோகுணத்தி
னின்றும் பாபுஉண்டாயிற்று. பிருதிவியின்ரஜோ
குணத்தினின்றும் உபஸ்தமுண்டாயிற்று. பஞ்ச
பூதத்தின் ரஜோகுணத்தினின்றும் பிராணனுண்
டாயிற்று.....*

இவ்விதகுக்ஷமரூபமானரஜ-ஸத்வகுணைப்பத்
தியுடைய இந்திரியங்கள் ஸ்தூலரூபமான பஞ்சபூ
தங்களையும் அவைகளின் குணங்களையும் கிரிகக்குப்
வல்லமையுடையவைகளாயிற்று. மற்றத்தேவாநு
கள் இரத்தமாம்ஸாதிகளானதற் கேவலபஞ்சபூ
தங்களின் குக்ஷமவிசாரங்களாகும். மலை ஜலம் மு
லானஜடங்கள் பஞ்சபூதத்தின் ஸ்தூலவிசாரங்களா
கும்.....*

சக்கை-ஆத்மா-ஸ்வத ௦ -சருவவியாபகனான
பிரோதசாரம் மற்ற மலைமுதலான ஜகங்களிலிருந்
த்தருவான் சீவசரீரங்கள் போல ஏன் அவைகளுப்
அறியுடையதாய்விளங்கவில்லை? உத்தரம்-மாயை

சுவிசுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

சுவ-ரஜஸ்-தமோகுணமான மூன்றுவிதமுடைய
ணானதாற் சத்திவத்திற் பிரதிபலித்த சைதன்யிய
லம் அதிகமாய்ப்பிரகாசுக்கும். ரஜசுற் பிரதிபலித்த
ருசைதன்னிடஞ் சாமானியமாய்ப்பிரகாசுக்கும். தம
வநிற் பிரதிபலித்த சைதன்யியஞ்சாமானியமாய்ப்சு
ரப்பிரகாசிக்கமாட்டாது. சூரியனது பிரதிவிம்ப
புட்கண்ணாடி வெண்கலம்மண்கலம் அதிகளிற்போல
சங்கை, சைதன்யியம் வியாபகமானால் மரண
நித்திரம் பரலோகத்தைப் புண்ணிய பாபங்களின்
பொருட்டு அடையுந்தன்மைபெப்படியென? உத்
நித்திரம். ஜாக்கிரத்திலனுபவிக்கப்படாநின்ற ஸ்தூல
நிரத்தை நீக்கி சூக்ஷ்மசரீரிடான சிவனுக்கு சொ
ப்பனசரீரம்போலத்தகுமென-சைதன்யியமுக்கா
லத்தினும் ஏகசொருபமாயிருந்தபோதிலும் பிரா
ந்திவந்ததாய் விளங்குகின்ற சிவர்களுக்கு பிராந்தி
பால்வந்த துக்கநிவிர்த்தி கிடைக்கவேண்டுமானால்
சுருணைஸ்வரனதுபிரசாதத்தாலுஞ் சற்குருவின்
பிரசாதத்தாலுஞ்சிரவண-மனன-நிதித்தியாசன-தி
யான-தாரண-சமாதி-சித்திக்க ஆதில்விளங்கிய ஸ்
வாநுபூதிவிசேஷத்தால் ஜனனமரணப்பிரவாசருப
ம்மசாரநிவிர்த்திருபமானகதிகிடைக்கும். அவ்வித
முத்தியினால் தான் உள்படவிளங்கத் துக்கங்கள் தா
கின்ற அதிஷ்டானமாத்நிரமாயசேஷித்து நீக்கவிடு
தல். ஆகையால், முன்சொன்ன சகுணைசன்னிருபை
முதலியசகலகாணந்தொன்றும் அவசியம்பேண்டும். *
யச-வது பிரகரணம்-முற்றிற்று.

சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

பரமசுந்தரோசகுருவேநம :

யரு-வது வேதாந்தசித்தாந்தபிரண்டுக்கு முள்ள
வினோதசமாதானப் பிரகரணம்.

முதற்-பரமசிவம்-ஸச்சிதானந்தம்-பசுபதிபா
ங்கள்-அனாதிநித்தியங்கள்- இந்தச்சித்தாந்தம் வை
திகந்தாந்திரமென்னுமிரண்டுவிதமாம்-வைதிகத்தி
ற் சத்தேகசிக்து சித்தேயானந்தமெனப்படும். தா
திரத்தில வேறாக இராதின் உஷ்ணமும் பிரசா
மும் அக்கினியைவிட்டுப் பிரிக்கத்தகாத தன்மை
யா பெப்படிவிளங்கிநிற்கின்றதோ அப்படிவிளங்கி
நிற்கின்றதாம்.....

அனாதி நித்தியமாவதென்ன? வைதிகத்தில் வ
சுரபரம்பராவிசேஷத்தாலுற்பத்தியை நிருணய
க்கத்தகாமல் அனாதியென்றபொதினும்,சுருதியு
தி அனுபவங்களால் உண்மையிற் காணாததின
சசவிஷாணம்போலுற்பவியாதெனவுமபடும்....

நித்தியமாவதென்ன? இல்லாத சசவிஷாணமெ
ப்படியழிந்திடாதோ அத்தன்மைபோல், தந்திர
ர்த்தம் ஸ்பட்டஞ்சற்குருவாலுபதேசிக்கத்தின்பி
பு, தத்துவங்களைப்பிரித்துப்பார்க்க ஆத்மோது
ம்- பாசங்களைச்சாராமல்திற்க அருளுதயம்- அந்
அருளாலாணவம்மடங்கிநிற்கப் பனாதெரிசனம்- ப
ப்பனாயிலடங்க சிவபோகம்- அச்சிவத்தையாகம
நுபூதியுத்திப்பிரமமாணத்தாலறிய சிவஞானம்-அ

சிவஞானத்தில்திருக்க சிவானந்தோதயம்-சிவானந்த
மயமாப்திந்ருக்க ஆனந்தாதீதப்படுகை - இவ்வளவும்
வைதீகத்தில் விருத்தியாற்றேறாந்ரியதேயன்றி வ
ஸ்துவுக்கு அவஸ்தைகளால், தாந்திரத்தில் உண்
மையாகவே வஸ்துவுக்கு அவஸ்தையெனக்கூறப்
படுகிறது.....*

முத்தி திசையைக்கூறுதல், வேதாந்திகளபகூதத்
திதில் முத்தியில் வஸ்து ஒன்றென்றஞ் சித்தாந்தத்
புலிரண்டென்றும் காணப்படுகின்றது. விவகாரத்
தாற்பேதந்தோன்றினுந் திரிபுடியற்றிருப்பதால்
நுபூதியிற்றேதமில்லை.....*

விவகாரத்திற்றேதமேதெனின்? வேதாந்த வை
தீக சித்தாந்தத்தினுடையவும் நெறி, சமாதியிலொ
வ்றுமில்லாதபோதினும் வஸ்து நிஷேதங்கூடாத
வ்றுமில்லாதபோதினும் ஒன்றென்ற தர்மமாத்திரமங்கிலையென
னும் வஸ்து ஒன்றில்லையென நிஷேதிக்கக்கூடா
செய்தனத்தாற்பரியம். அவ்வித அநுபூதியில் த்ரி
புடியில்லையெனினுந் சித்தாந்திகள் ஒன்றிரண்டெ
னது இடமில்லாததுவாய்க்காணினும்முன்னுபாசன
சாலத்திற் கண்டபசுவாந்சிவசுபாவம் அக்கினியில்
திருந்ருப்போல் அடங்கிநிற்கின்றதெனத்தாற்பரிய
ம். பதியிலடங்கிநின்ற முத்தர்களான சிவயோக
ஞானியர்கள், ஒருதடாகஜலம் கலசத்திலெடுக்கப்ப
பட்டுக் கலசத்தோடுஞ் சமுத்திரத்தினுள்ளமிழ்த்தி
- ஒன்றாய்க்கலந்து எப்படியிரிந்திடாதோ அப்ப
யென்கிறார்கள்.....*

வேதாந்திகள் தத்துவத்திற்றேதமொப்பி முத்
தியிலடங்கிநின்றதென்றால், சமுத்தியிலடங்கியும்பி
ன்பு பந்தவாசனயுதிப்பதுபோலுதித்திம். ஆ
கையாற் பசுபதிபேதஞானமுத்தி பிரதிபந்தமா
மெனக்கூறுகின்றார்கள்.....*

வேதாந்திகளநுபூதியில் நான் பிரமமென்றஞா
னத்தில் நானென்றசீவபோதமிருப்பதால் அஃது
பந்தத்தைக்குடாதோவெனில்? கடம்-கலசம்- என்
கிற நாமமாத்திரம் பேதமாய்த்தோன்றுகின்றதே
யன்றியில், நான்-பிரமம் என்ற இரண்டுசொல்லுக்
கும்பொருள் சுத்தசுதன்னிய மொன்றுதானெ
ன்கின்றார்கள்.....*

ஆகையாற் பழுதையைப் பழுதையென்றறிந்த
பின்பு அந்தப்பழுதை முன்போற் சற்பாகாரமா
ய்த்தோன்றினும் பயங்கூடயாதது, அத்தோற்றுத
லும் நீக்கிடலோ சொல்லவேண்டுமதில்லையென வு
ரைக்கின்றார்கள். ஆனால் உபநிடதம்(௩-௩-௩) சிவா
கமங்கள் (௨-௨-௩) புராணங்கள் (௨-௩-௩) மற்று
ள்ளபாரதாதிசையும் நன்றயோசிக்குங்காலத்தில்
ஜகத்தின்கண்ணே நீக்கி வஸ்துமயமாய்ச்சொல்லவ
ந்ததாகவே யாகுகின்றது.....*

சமாதியில் அவ்விதஜகம்நீக்கினும் அதிற் பசு
பதிபாசமிருக்கின்றதாகச்சொல்லுகிறதில் உபகார
த்தைக்காணவில்லை. அப்படியடங்கியிருக்கின்றதா
ய் ஒப்பினால் ஜனித்திடுவாொன்று உபநிடதங்கள்
மிகவும் முறையிடுகின்றன-சிவத்திற் பசுபதிபாசம்

மூன்றபேதமும் முக்காலத்தினுமில்லவே இல்லையென்று அந்தச்சிவமும் நானென்ற உபாதிநீக்கின நானான சைதன்னியத்தைத் தவிர வேறில்லாத தினுல்த்தானானசிவமாய் ஒன்றிரண்டென்றவிவகாரமின்றிநின்றிடல் வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் நிலமையாம். இதுவே சமரசமானமுடிவுள்ள நன்னிலை இன்னிலையிலின்றி மஹான்கள் மகிமைமையச்சுருதிகள் மங்களபேரிகை அடிக்கின்றன.....*

யடு-வது பிரகரணம்-முற்றிற்று.

பரமசந்தோசகுருவேநம :

யகூ-வது குருசீஷர்களின் கிரமமுரைத்த
பிரகரணம்.

அந்தேவாசியானவன் பரமகுருவின் திருவடியைநம்பித் தீரனுப்திந்கவேண்டும், உண்மையான உறுதிவேண்டியது. அணிமாதிபதங்களை யருள்செய்திடினுங் கெந்துருவாதிபதங்களையருள்செய்திடினும் அறுபத்துநால்குலோனங்களை யருள்செய்திடினும் இராகுநிபங்கிடைக்க அருள்செய்திடினும் அவர்களெல்லாம் பரமகுருக்களாகத்தகார்கள்மா-பிதா - பந்து - தாரம் - புத்திரர்கள்-பொருள் - முதலான ஜகபந்தங்கள்பாவையும் நானென்றும் எனென்றும்வந்த அவிதையையவ

லம்பித்துநிற்கின்ற தாபத்தினாயங்களால், நிற்கதியாய்த்தவிக்கின்ற, தன்னை நித்தியானந்தக்கடலான பரமசிவமென்று செவியிலுரைத்து உபதேசத்தாந்,கீடந்தனைக்குளவியாய்ச்செய்துட்ட தன்மைபோல்-ஸ்சிதானந்தமாப்ச்செய்துட்டவனெவனே கேவலங்கிருபையினால் அவனே பரமகுரு அவனே பரமசிவமென வேதங்களால் உண்மையாய்க்கூறப்படும்.....*

அவர் வருதியிலிந்த லோகங்களைத்தந்து வேஷத்திடினுந்தனம்-பூமி-கீந்தி-சுகம்-அதிஷ்டம்-லாபம்-முதலானவனைத்துக்கெட்டிடினும்,மாதிரு-பிதிரு-தார-சுற்ற-பந்துவனைத்தும் விரோதித்திடினும்ஜாதி-வர்ணம்-ஆச்சிரமம்-தருமம்-குலம்-கோத்திரம்-இவ்வளவையும்பேறித்து நடக்கவுரைத்திடினு, மதிகசந்தோஷமாய்க் கபடமன்னியில்பிருந்த பயபக்தியுடனே வேதங்களின்விதிபாகயெண்ணி நடக்கவேண்டியது.....*

தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது அவருபகாரத்தைச்சொப்பனத்திற்கூட மறக்கக்கூடாது அங்ஙனமறக்கில் ஆச்சந்திராரிக்கம் பிரவித்துன்பமாம் நரகத்தையடைகுவான்.....*

மாணக்கனுக்கு சிவனதுகோபம்வந்தாலாசரியரதுகருணை இரகசீக்கும்அவரதுகோபம்வரில்சிவனதுகருணையினலுக்கூடப் பரிபாலிக்கத்தகாடென்றும், அந்தசற்குருவேதனக்கு மாதா. பிதா தெய்வமுயிர்த்துணை மற்றஞ்சுருவமும் அவ்வாசரிய

சு வ ர னு பூ தி ர ஸ ர ய ன ம்.

காத்தவிர வேறில்லையென்றுபுதிதங்களுலமிடு
வதாவுண்மையாயன்போடுகூட அவர்வருதியில்
நிற்கவேண்டியது அந்நமம் நிற்கில், அவனதுமகி
மையை நமது குலதெய்வமென்று வேதங்கள்சகல
மங்களங்களும் பொருந்த வாழ்த்தினிநிலங்கிடும்.

யசு-வது பிரகரணம்-முற்றிற்று.

பரமசுந்தரோசகுருவேநம :

யசு - வது நான்குவிதமுடைய முக்தர்களுக்கும்
மும்மூட்சகளுக்கும் வேண்டுஞ்சா தனங்களை
புரைத்த பிரகரணம்.

ஆருடனுக்கு எல்லாம் பிரமமென்ற அதுபூதி
யுமற்று விருத்திகளுதித்திடினும் நசித்திடினுமுள்
எபடி தானய்விளக்கிடுதலே சகலசாதனமுமாம்.
வரன்-வரியாணிவர்களுக்கும் நான் பிரமமென்றவி
ருத்திதப்த பீஜாகாசமாய் சொப்பனம்போற்றோ
ன்றாமற்றோன்றியயபரோக்ஷாநுபூதியைசதா அ
ருளிடும் அந்த அதுபூதியே இருவர்களுக்குஞ்சா
தனமாம்.....*

வித்துக்கு ஸ்துலமான அகண்டாகாவிருத்தி
ஞானபெலத்தாற்றன்னையபரோக்ஷகரிக்கப் பிரா
ப்தவாசனையாற் பகிர்முகப்படுத்தியும், அப்

சு வ ர னு பூ தி ர ஸ ர ய ன ம். ரு

பொழுது சுவாநுபூதியையடைந்திருந்தபோதினு
ந் தக்தபட நியாயமாயாவது சம்சயாதினினுற்
ககமுதித்திடும். ஆகையால்அவனுக்கந்த அகண்டா
காரவிருத்திஞானமே உள்ளக்கைக்கனிபோலத் த
ன்னைத்தெளிவித்திட அதுவே சகலசாதனங்களாக
வுரைத்திடப்படும்.....*

மும்மூட்சகளுக்கு வேண்டுஞ் சாதனங்கள்
(சு-வது) விஷயங்களிற்றோஷதரிசனம் ஸ்மிருதரு
பமாயும் அதுபூதிருபமாயுமுள்ளது (உ-வது)இந்
திரியங்கள்விஷயங்களை நாடாமலிருக்கின்றது (க-
வது) மனம் இந்திரியங்களையும் விஷயங்களைபுஞ்
சாராமல்திற்கின்றது (சு-வது) பூருவாகமப்பிரமா
ணத்தாற் சொல்லிய உலகமுஞ் சொற்கமுதற்கை
லாயம்வரையிலுங் கருமங்களினுற் சாதிக்கப்பட்டு
ப்போனதால்,இகபரமிரண்டுலோகங்களும் அளிந்
திடுமென்று அதில் மனமொழிந்திடுதல் (ரு-வது)
அப்பியாசிக்க வேதாந்தசாஸ்திரத்தாற் பிரமமெ
ன்ற ஒருவஸ்துமாத்திரம் ஒருக்காலுமளிவற்றிரு
க்குமென் றுண்மை கொள்கை (சு-வது) அந்தப்
பிரமத்தைசற்சுருபுபதேசத்தால் நானென அப
ரோகிக்கின்றது. இவைகளே மும்மூட்சகளுக்கு
வேண்டுஞ்சாதனங்களாம்.....*

யசு-வது பிரகரணம்-முற்றிற்று.

பரமசுந்தரோசகுருவேநம :

சுவாதுபுதி ரஸாயனம்.

யஅவது சன்னியாசுவரலாருரைத்த பிரகரணம்.

(ச-வது) காமியகண்மபரித்தியாகஞ் சன்னியாசு
மெனப்படும் (உ - வது) சருவகண்மபலத்தியாகம்
(௩-வது) சருவகண்மங்கனையும் ஈஸ்வராற்பணபுந்
தியாயனுஷ்டிக்கிறது (ச-வது) சருவகண்மங்கனையும்
பிரமகாரபுத்தியாய்ச்செய்கின்றது கண்மங்க
ளுக்குள் சிவோளதமான நித்தியாக்கினிவோத்திர
மிகவும் உத்தமம் இப்படியிந்தக்கண்மங்கனையனு
ஷ்டிக்க அந்த அனுஷ்டானபலதாதாவான ஈசனது
கருணையால் எவ்வளவுநாளிந்தகாமியகமான கண்மக்
தைச்செய்கின்றது இதற்கு முடிவென்னவென்று
பார்த்தில் இந்தஜடகண்மத்தாற் பிரயோசனமில்லை
யிந்தக்கண்மம் ஈசனதுபிரசாதஜனகமாயினும்ஹி
ருதயத்திற்குசெய்யுஞ் சிவத்தியானம்போலாகமாட்
டானு சித்தகூத்தியையுண்பண்ணும். அந்தச்சித்
தகூத்தியாற் சகுணத்தையானிக்க சகுணேசனு
டையபிரசாதத்தால் நிற்குணப்பிரமஞானமே பெ
ரிது அதினுலேதான்மோகமும் அந்தஞானம் ஆச
ரியரதுகருபபொருந்திய சிரவணவிசேஷத்தாற்
சித்திக்குமென்றறிந்து அவ்விதசிரவணத்தி னதி
காரம் உத்தமம்-மத்தமம்-அதமம்- எனமூன்றும்
அதில் சாவகாசமுள்ளபோது அடர்ச்சி-அதமம்,
கிரஹஸ்தாச்சிரமத்தி னிருந்துகொண்டு இல்லறக்
கூடர்ச்சியைமிகவுந்துடராமல் அதிவிவரமாய் இதி

ற்பிரவேசிக்கிறது - மத்தமம். சர்வகருமத்தியாக
புரஸ்ஸரம்-சிவா - எக்ஞோபவீத தியாகத்துடன்இ
ல்லறத்தைநீக்கி சிரவணத்தின்பொருட்டு சந்தியா
சித்திக்கொள்கிறது உத்தமாதிகாரமாம்... ..*

விதவச்சந்தியாசமெனவும் விவிதிஷாசந்தியாச
மெனவும் இரண்டுபிரிவுடைபதாகும் முந்தினிருபி
க்சப்பட்டது விவிதிஷாசந்தியாசமெனப்படும்-நி
ருவாணபதவியையடைந்தும் எங்கிருக்கினும் தா
ழ்விலலாவிடினுங் கார்ஹஸ்த்யத்தா லென்னவே
ண்டுபதெனத்தள்ளி தைஹிகமாய் ஞானசெளர்வ
த்தாற் கிரிக்கப்படுகின்றது.....*

முத்தியைப்பிரதிபந்தியா நின்றவாசனை அ
தனை நிகழ்த்திடல் நிரூபிக்கப்படுகின்றது-உலோ
கவாசனை- சாஸ்திரவாசனை - தேகவாசனை - என்று
மூன்றுபேதமுடையதாகலாம் எல்லாவாசனையும் ம
னதின்விகாரமானதாற் சங்கற்ப-விசர்ப-பிஜமாக
சித்திக்கும். அவ்விதமான மனம் பேதமற்றிற்ற
சுமுத்தியிற்காணத்தனால் சத்வாசனை - யசத்வாச
னையெல்லாம் பேதத்தையெதிரிட்டே சித்திக்கக்
கூணப்படுகின்றது. அசத்வாசனையாவதெது? சத்
வானையாவதெதுவென? உயர்வு-தாழ்வு-புண்ணிய
ம்-பாவம்-சுத்தம்-அசுத்தம்-சுகந்-துக்கம் - நான் எ
ன்னுடையது ஈசன்-சிவன்-விதி-நிலைதம்-கிரஹி
க்கனை- தள்ளுகை-இவ்விதமாய்க்கூறப்படுகின்றவை
வகளுெல்லாம்பேதவாசனையானதால் அசத்வாசனை
யாகலாம். இவ்வளவும் உலகம்-தேகம்-சாஸ்திரம்-இ

வைகளை முன்னிட்டுக் கொண்டு காணப்படுகின்ற துகள் தாவரமுதற் பிரமம்வகையிலுள்ள சகலதிரு சியங்களையுந் திருக்கான சைதன்னியத்திற்குள்ளு லுவதாற் பழுதையின்றேன்றிய சற்பம் முக்கூல த்தினும் பழுதையுத்தவிர வேறில்லையென்றநி ந்து சுகமாயிருப்பதுபோல் சித்தானதன்னிடத்தி ற்றேன்றிய சகலங்களையுமுக்கூலத்திலுந் தன்னை த்தவிர வேறில்லையென்றநிந்து தானான சுகமாயி ருப்பதே சத்வாசனே இந்த இரண்டிவாசனையில்கு ந்தியது பந்தத்தைப்பற்றியது பிந்தியது முக்தி யைப்பற்றியதாம்.....*

பந்தமுத்தி அதனுகளின் விசுற்பவாசனையற்ற இன்குபாவமே நிலையானதால் எப்படி வாசனே அ ற்றதாகுமென? அத்வாசனையுமல்ல நிற்வாசனையு மல்ல உள்ளபடியானவஸ்துவே நிம்மலமானதால் துவே நிற்வாசனையெனப்படும் உண்மையைத் தெளிந்தவர்களுே நிற்வாசனையெனும் உண்மையா ன நித்தியமங்களொனக்கூறப்படுபவர்கள்.....*

*****
உக-வது சமாதியின்மேனவிருத்தியின்
சோதனையுரைத்த பிரகரணம்.

சமாதியில் சாமியம்-லயம்-வினாசம்-அத்தியந் தாபாவம்-ஐக்கியமெனும் ஐந்துவகைப்படும் சா மியமாவது சமமாய் நிரும் பாலுக் கலந்துநின்ற ற்போல் சிவோபாதியானது அகண்டபிரமோபா தியிற் குக்குமதிரிபுடியுடையதாகக்கலந்து நின்றது

லயமாவதென்ன? அந்தகுக்குமதிரிபுடியும் ல ஹித்து அகண்டபிரமோபாதியாதத்திரமாய்த்தனி த்தது லயமென்னப்படும்-வினாசமென்பது பிரத் வம்சமென்னப்படும் எக்காலத்திலும் அகண்டவி ருத்திமாதத்திரமாய் நிற்கத் தனக்குமுன்னமே ஸ்வபாவமாய்க்கண்டமான மனமிருந்து இப்போது விஷயத்திற்கெல்லாத்தனற் சமாதிபெலத்தால் இ ருந்தமனம் இறந்துபோனதாய்க்கொள்கின்றது*

அத்தியந்தாபாவமாவது ஸ்வபாவமாயிருந்த அகண்டமான பிரமபோதத்தைத்தவிர சிவபோத முக்கூலத்திலும் இல்லவெயில்லையெனக்கொள்க.

ஐக்கியமாவது - பிரமபோதமென்றதுஞ் சிவ போதத்தைமுன்னிட்டே சித்திக்கின்றதாகத்தொ ன்றுகின்றது - கண்டமானசிவபோதத்தைவிளங்கு வித்துநின்றபோதிலும் பூரணமாகத்தகாது....*

சிவபோதம் பிரமபோதமிரண்டும் போதரூப மாயொன்றுதான் அந்தப்போதம் இருந்திடனும் நசித்திடனும் நிறபேசுமாயெக்காலத்திலும் ஒன் றுபோலவே உள்ளபடிபோதாதிதஸ்வபாவமாய்வி ளக்கிநிற்கின்றதெனக்கூடச்சொல்லத்தகாது. இதி னிடமாய் பிரமசிவனென்ற விவகாரமாவது விவ காரத்துையிட்டிவந்த அதுபூதியாவது வந்தியாபுத் திரனென நிஷேத்யாமல் நிஷேதிக்கின்றது....*

முன்சொன்ன நான்குவிதசமாதியுடையவர்களு ம் அவஸ்தாதீரயத்தின் சாக்ஷிவிருத்திருநதநை யே பிரத்தியேகாத்மாவென அறிந்து, சமாதியெ

லத்தா லகண்ட பிரமவிருத்தினானத்திலடங்கி யந்
தப்பெலத்தாற் சீவோபாதியை நிஷேதித்தார்கள்
(ரு) தன்னிடத்தில் தன் ஸ்வபாவத்தால் நிஷேதியா
மல் நிஷேதித்தான். இவன் ஒருவனையுள்ளபடிதெ
ளிந்தவன்.....*

சிலர்கள் ஞானமடைந்ததின்பிறகு மோனசமா
தியிலடங்கியே வெகுவருஷம் இருந்துபோனார்கள்
சிலர்கள்திவிஷயிகளாக இருந்திருக்கின்றார்கள் சி
லர்கள் விஷயிகளாகவும் ஒமிக்கினவர்களாகவும் இ
ருந்திருக்கின்றார்கள் இதில் எவர்கள் பெருமைஞா
னமுடையவர்களென்றும் காரணமெதெனவும்-வி
பரம்.....*

பிரமானந்தமயகோசமெனும் ஆனந்தாதீதஸ்வ
யமானந்தமெனும் பிரமசுகமிரண்டு பேதமுடை
யதாகும் விவகாரத்தால், கீழ்ச்சொல்லியநான்குபே
தமுடைய சமாதிமான்களும் பிரமானந்தமயகோச
த்திலடங்கிநின்று அந்த ஆனந்தத்தாற் சீவபோதம்
விழுங்கப்பட்டபின் விஞ்ஞானமயகோசமானது சு
முத்தியாம் ஆனந்தமயகோசத்தி லடங்கிநின்றது
போல் பிரமானந்தமயகோசத்திலடங்கிவார்கள்*

மற்றொருவன் ஸ்வயமானந்தரூபனானது லது
பூதிநிறபேஷன் அவன் சமாதியிலடங்கிநிற்கவுமா
ட்டான். அவன் சமாதியிலடங்கியது அடங்கியதும்
ல்ல, அவன் செய்கின்ற பிரவிருத்தி பிரவிருத்தியும்
ல்ல, அவனிடத்தில் சமாப்தபிராரப்தமென்றும் அ
சமாப்தபிராரப்தமென்றும் மிளிதபிராரப்தமென்

மும் அன்னியர்கள் விவகாரத்தால் மூன்றுவிதமாய்
விவகரிப்பார்கள்.....*

ஸ்வயமானந்தரூபனாயிருந்தபோதிலும் பிரார
ப்தம் சமாப்தமாயிருப்பதால், தீக்ஷந்தவிர
மற்றசேஷிடை யவனிடத்திற்காணப்படாது- அச
மாப்த பிராரப்தன் தானு ஸ்வயமானந்தஸ்வரூப
த்தைத்தவிர வேறுவஸ்துக்களை யெதிரிடாமலிருந்
தபோதிலும் பிராரப்தம் அசமாப்தமாயிருப்பது
வனிடத்திற் சகலபோகங்களுக்காணப்படும். மிளி
தபிராரப்தவானிடத்திற் பாதிக்காலஞ் சமாதியும்
பாதிக்காலம் விஷயபோகமுமாகக்காணப்படும்*

ஸ்வயமானந்தரூபனான இந்த ஞானிகளுக்கு ச
மாதிகா தனமுமல்ல-விஷயபோசம் விரோதமுமல்
ல-சாதனம் விரோதமெல்லாமவர்களுக்கு தானு
ஆனந்தமாகவே விளங்காமல் விளங்குகின்றதென-
மாணக்கன் அப்படியேதெளிந்து ஸ்வயமானந்த
ரூபனுண்.....*

யக-வது பிரகரணம்-முற்றிற்று.

*****

வ

பரமசுந்தோசகுருவேநம :

உய-வது சமஷ்டியுபாதியை யுணர்த்தபிரகரணம்.
விராட்டு-இரணியகற்பன்-அந்தரியாமி-சுருவ
ஞ்ஞபரமேஸ்வரன்- இவர்களை யுள்ளபடியனுபவித்

க அவர்களினுடாதிகளையும் அவ்வுபாதிக்களிற்சண்ட அவர்கள் ஸ்வபாவத்தையும் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.....*

இதில் விராட்டாவது அதிவிஸ்தாரமுடைய சாகரங்கள்-பருவதங்கள்-நதிகள்- விருஷங்கள்-மனுஷ்யர்ள்-மற்றள்ளசகலபதார்த்தங்களுமுள்ளடங்கிய பிரமாண்டத்தை, ஜாக்ரகாலத்தில்திரிணைக்க இந்திரியங்களின்சத்தையினால் மேற்கண்ட சகலஜகங்களும் விளங்கியபிரகாரம் விளங்குவதாற் சகலபிராணிகளுடைய இந்திரியங்களும் அவைகளின் விபாபாரங்களும் அந்த இந்திரியங்களிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியத்தினால் விளங்கவேண்டிவதாற், சகலர்களின் இந்திரியவியாபாரங்களிற்றேரூன்றிய சகலஜகமுஞ் சகலேந்திரியவியாபாரங்களுஞ் சைதன்னியமன்னியில் விளங்கத்தகாது.....*

ஆகையால் ஒருவனின் திரியங்களிற்றேரூன்றியசகலஜகந்தானே சருவர்களினிந்திரிய வியாபாரங்களில் வியவஸ்தாபேதமாய்த் தோன்றினபோதினும், வியவஸ்தையைநீக்கி ஜகத்தையுமறிய உபயோகியாயிராநின்ற இந்திரியவியாபாரங்களையும், அதிற் பிரவேசித்துவிளங்காநின்ற சைதன்னியத்தையும் அபேதமாய்க்குறத்ததையிலலை.....*

ஆகையால், தனது சொப்பனத்திற்குண்ட, கீழ்ச்சொல்லியபடி நானுபேதமுடையஜகமும்-அதையனுபவிப்பாநின்ற சகலசிவர்களும்-அவர்களினிந்திரியவியாபாரங்களும்-பின்ன பின்னங்களாய்த்தோ

ன்றினபோதினூற் தன்மனோபாதியைத்தவிர எப்படிவேறில்லையோ, அவைகளின் சகலேந்திரியங்களினும். அவைகளிற்றேரூன்றிய சகலவிஷயங்களினும்-விளங்கிநின்ற சைதன்னியமான தன்னேத்தவிர எப்படிவேறில்லையோ? அப்படியே சகலேந்திரியங்களிற்றேரூன்றிய சகலஜகங்களுஞ் சகலசிவர்களினிந்திரியங்களுந் தனத்திரியங்களைத்தவிரவேறில்லை. தனத்திரியத்திற் பிரதிபலித்த சைதன்னியத்தத்தவிரவுஞ் சகலேந்திரியங்களிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமும்வேறேயில்லை.....*

இதின்னுபவம், தனத்திரியவியாபாரமே சகலசிவர்களினிந்திரியங்களா யனுப்பிரவேசித்து-அந்தந்த சிவர்களினிந்திரியவியாபாரங்களாய்ப்பவித்து-அந்தந்த இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களானஜகத்தை அநுசந்தானவிசேஷத்தா லனுபவித்து-அந்தந்தவிஷயங்களையும்- அந்தந்த இந்திரியவியாபாரங்களையும், உள்ளிருந்து விளங்குவியாநின்ற சருவேந்திரிய ஸத்தாநுபமான சைதன்னியத்தை சகலஜகங்களினும் ஏகாகாரமாய்வியாபித்துவிளங்குவித்து, விளங்கிய சைதன்னியத்தையேயகமென்றனுபவிக்க-தன்னுடையது- பிறருடையது- என்ற இந்திரியவியவகாரமநீக்கி, சகலேந்திரியங்களினும் அவைகளின்விஷயங்களினும்-உள்ளும்வெளியும்வியாபித்து ஏகாகாரமாய்விளங்கிய விராட்டுபாதியும் விராட்டுசைதன்னியஸ்வரூபமுந் தன்னிந்திரியாபிமானிசைதன்னியரூபமான விஸ்வனைத்தவிர

நாயக சுவா நு பூ தி ர ஸா ய ன ம்.

சமஷ்டியுபாதியையுணர்த்தபிரசுரணம். நாயக

ர வேதில்லையென அனுபவிக்கலாகும்.....*

இரணியகற்பனைக்கூறுதல், தனதுசொப்பனத் தில் மனோவாசனாபமான நானுபேதமுடையஜக மானது எப்படிவிளங்குகின்றதோ, அப்படியே ச கலசீவர்களுக்குஞ்சொப்பனத்திலம்னோவாசனாப மாய் நானுவியவஸ்தாபேதங்களாய்த் தோன்றவ தால், இந்திரியசத்தையைவிட்டுமனோவாசனாப மானசத்தையினுற் சகலஜகங்களும் ஒன்றுபோற் சாக்கிரவாசனநீங்கிவிட, அவரவர்களின் சொப்ப னத்தில் வியவஸ்தாபேதமாய்த்தோன்றிய சகலவி ஷ்பங்களும்-அவைகளின்வியாபாரங்களும்-சகலவி ஷ்பவியாபாரிகளான இந்திரியங்களும்-அவைகளி ற்றோன்றிய நானுசீவர்களின் சங்கற்பாதிமனோவி யாபாரங்களும்-நானு வியவஸ்தாபேதங்கள்போற் றோன்றினபோதினும், வியவஸ்தாபேதங்களைத்த ள்ளத்தனது மனோவாசனாபமானாய்த்தோன்றியத் தனதுசொப்பனம்போலவே சகலசொப்பனங் களும் ஆய்விடும்.....*

தன்மனத்திற்கோன்றிய தனதுசொப்பன ஜக முந் தன்மனதில்விளங்கியதனதுசைதன்னியமுந் தன்மனதையுந் தனது சைதன்னியத்தையுந்தவிர எப்படிவேதில்லையோ அப்படியே சகலசொப்ப னங்களும் அவைகளிற்கோன்றிய சகலஜகங்களுஞ் சொப்பனவாசனாபமான மனங்களும் அவைக ளிற்பிரவேசித்துவிளங்கிய சைதன்னியமுந் தன்ம னதையுந் தன்சைதன்னியத்தையுந்தவிர வேதில்

லையென அறிய இரணியகற்பனது உபாதியும் அ வனது ஸ்வரூபமும்வெளியாகும்.....*

இதினனுபவம், சகலசீவர்களின் ஜாக்கிரம் நீங்கிய மனோபாதியை நானுவாயுள்ளபடியனுசந் தானித்து ஒவ்வொரு மனோவாசனையிற்கோன்றிய நானுவாகிய விஷயாநுபூதிகளை வெவ்வேறாகிய ம னோபாதிகளில், அதிவிஸ்தாரமாக விஷயஜகத்தின னுபூதிகளைப் பின்னபின்னங்களாய்த்துயானவிசே ஷித்தாந்தம்பித்து, அந்தந்தமனோரூபமான சொ ப்பனங்களைத் தன்சொப்பனம்போ லதிவிஸ்தார மாயனுபவித்து, அந்தந்தச்சொப்பனங்களிற்கோ ன்றிய ஜகங்களையும்- வாசனாபேதங்களையும்- அனு பவியாநின்ற சீவர்களையும்-அந்தந்தசீவர்களினிந்தி ரியங்களையும் - அவரவர்களின் சங்கற்பவியசேஷமு டையமனதுகளையும் - சங்கற்பரூபமான தன்மன தைத்தவிர சங்கற்பபேதங்களுடைய அந்தந்ததன துகளும் வேதில்லையெனத்தெளிந்து சகலர்களின் சொப்பனமும் அதிற்கோன்றியவிஷயங்களும் அ வைகளிலனுபவியாநின்ற விஷயிகளும் பின்னபி ன்னங்களாய்த்தோன்றினபோதினும் அவைகளையு ள்ளும்வெளியும் அனுப்பிரவேசித்து தன்மனோ பாதினால் விளங்கிப்பார்க்கத்தன்மனோபாதிமு மதி லனுப்பிரவேசித்துத் தனது சைதன்னியமும் ஏ காகாரமாயனுபவிக்கப்படும்.....*

அவ்வித அதிவிஸ்தாரமுடைய நானுபேதமான சகலசொப்பனஜகங்களையும்நானுசொப்பனாபமான

நாய்கு சுவா நு பூ திரஸாயனம்.

சமஷ்டியுபாதிதையுரைத்தபிரகரணம். நாயன்

னமனதுகளையும்-அவைகளின் அனுப்பிரவிஷ்டம்-
 னோபாதிதைய சிவசைதன்னியங்களையும் - உள்
 னும்வெளியும் வியாபித்துவிளங்கிய அறிவானதன்
 னையும்- அறிவினுபாதிதான கொகார மனோவிரு
 த்திதையும்து-பேதமாய் நிருபிக்க யுத்தியனுபவங்க
 ளால்க் காரணமில்லாததனால், அவ்வித சகலசொப்
 பனங்களையும் உள்நாம் வெளியும் வியாபித்த ஏகா
 காரமனோவிருத்தியே இரண்ய கற்போபாதிதாசு
 ம். அந்த உபாதிதினுள்ளும் வெளியும் வியாபித்
 துவிளங்கிய சைதன்னிடமேஇரண்யகற்பனாவான்.
 இப்படியனுபவிக்க கைஜஸனான நம்மையுந் தை
 ஜஸவுபாதிதான நமது அந்தக்கரண விருத்தியை
 யுந்தவிர இரண்யகற்பவுபாதிதும் இரண்யகற்பனு
 ம் வேறில்லையெனத் தெளிபவரும்.....*

அந்தரியாமியைக் கூறுதல், ஏறும்புமுதற் பிர
 மாதிவகை சகலசிவர்களும் ஜாக்ரஞ் சொப்பனமி
 ரண்மிகைகயான இந்திரியவுபாதிதையும்து மனோ
 பாதிதையும்துவிட்டு நீக்க சகலர்களும் ஜகத்வியா
 பாரமற்று சுமுத்தாளாய்விடுகின்றார்கள். அப்பொ
 முது தான் பிறர் என்ற விவகாரகூனியங்காணப்ப
 டிகின்றது. அப்படியே சகலேந்திரியங்களிலுஞ்
 சகலமனதுகளிலும் பிரவேசித்ததின்ற இரண்ய
 கற்ப ஸ்வபாவமுடைய தனதுகைஜஸனையும்-அவ
 னுபாதிதான அந்தக்கரணத்தையும் சகலசிவர்களி
 ன் ஜாக்ரதொப்பனங்களிலும் உள்நாம்வெளியு
 ம் வியாபித்த ஸ்வபாவத்துடன்கூட சுமுத்தியை

யனுசந்தானபெலத்தினு லடைந்துவிட சகலசிவர்க
 ளுஞ் சகல ஜகவுபாதிதையுவிட்டுநீக்கிச் சுமுத்தி
 யையுடையவர்களாய்விடுவார்கள்.....*

அவ்வித சகலசிவர்களின்சுமுத்தி, அஞ்ஞானரு
 பமானதால்-அவ்வித சகல அஞ்ஞானமும் அவர
 வர்தன்மையில் வியஷ்டித்தன்மையாற் பேதமு
 டையதாயினும், அவ்வளவு அஞ்ஞானத்தையுட உ
 ள்நாம்வெளியும் வியாபித்து சுமுத்தியை அடைந்
 தசைதன்னிடஞ் சமஷ்டியுபாதிதைய இரண்யக
 ர்பனான கைஜஸனேத்தவிர வேறில்லாததனால் கீழ்
 கீழ்மண்ட சுமுத்தியுபாதிதைய அஞ்ஞானமும் சம
 ஷ்டியாகலாம்.சமஷ்டியென்றால் வியஷ்டியைப்ப
 ற்றிவந்ததால் அபேதமான பேதமுடையதாகவும்
 ஏகத்தைப்பற்றிவந்ததால் அமண்டமெனவுக்கூறப்
 படும்து.....*

இதில், இரண்யகற்பன் ஏகமானதால் அவ
 னது சுமுத்தியுபாதிதான ஆவாணமும் அமண்ட
 மெனப்படும். அவ்வித அமண்டசுமுத்தியுபாதிதா
 ன ஆவரணத்திற் பிரதிபலித்தசைதன்னிடம் அந்
 தரியாமியெனப்படும்-அவ்வித உபாதிதைய மாயை
 யென்றுவிவகரிப்பார்கள். அவ்வித உபாதிதைய யு
 டையவனை மாயியெனக்கூறுவார்கள்.....*

இதின்னுபவம், கீழ்ச்சொன்னபடி சற்
 வோபாதிதில் ஏகருய்விளங்கிய இரண்யகற்பகபா
 வமுடைய, தான்சகலசுமுத்திகளையும் அனுப்பிர
 வேசித்து அடக்கிநீங்க, தனதுஞ்ஞானம்போல்சகல

அஞ்ஞானமும் ஆவரணரூபத்தாற் பேதமில்லாததால் சகலவியாபாரங்களும் நீங்கிய சருவர்களினஞ்ஞானமும் நமதுஞ்ஞானத்தைத்தவிர வேறில்லையென அனுபவிக்கக்கூடும்.....*

அவ்வித ஜகச்சூனியாகார சகலசுழுத்தியநுபுதியையுந் ததந்காரமாயனுப்பிரவேசித்தப்பார்க்கசகலர்களின் சூனியாகாரமான சுழுத்தியநுபுதியும் அகண்டமாயனுபவிக்கப்படும். அவ்வித அகண்டோபாதியான சூனியாகாரசுழுத்தியா மாயையும் அதிலனுப்பிரவேசித்துதின்றமாயியாம். ஈஸ்வரசைதன்னியமும் நமதுசுழுத்தியுபாதியையும் அந்தவுபாதியிலனுப்பிரவேசித்த பிராஞ்ஞசைதன்னியத்தையுந்தவிரவேறில்லையென அனுபவிக்கலாகும்.

சருவஞ்ஞபரமேஸ்வரனைக்கூறுதல், தனதுசுழுத்தியைக்காட்டிலும் வேறில்லாதின்ற அகண்டாவரணமாம்-ஸ்ரீவசுழுத்தி ஸ்வரூபமான மாயையை அனுப்பிரவேசித்த சைதன்னியவுபாதியுடைய அந்தரியாமியான-பிராஞ்ஞனும் தான்விழிக்குக்காலத்தில் நானென்ற அகங்காரவிருத்தி - நமதுதேகத்தையும்- நமது இந்திரியங்களையும்-நமது இந்திரியங்களின்-லட்சுரூபமான சுழுத்தியையும் ஸ்ரீஜரூபமானேகிகிரியாதின்றதபோல்- ஸமஷ்டி ஸ்தூலஜகத்-தையும் ஸமஷ்டி இந்திரியங்களையும் ஸமஷ்டி அந்தக்கணங்களையும்-அதுகளின்லட்சுரூபமான மஹாசுழுத்தியையும் ஸ்ரீஜாகாரமாய் விஷயிகிரியாமல்-விஷயிகரிக்கும்.....*

அவ்வித மஹா அகங்காரவிருத்தியில் பிரதிபலித்தசைதன்னியத்தால் - மஹா அகங்காரத்தின் ஸ்வபாவத்தையும்- மஹாசுழுத்தியின் ஸ்வபாவத்தை யுந் சோதித்துப்பார்க்க அவ்விதசுழுத்தியை அறியும்பொருட்டு அபாதிதனயுள்ள அதிஷ்டானசைதன்னியத்தைத் தானாகவிளங்குவிக்கும் அவ்வித அதிஷ்டானசைதன்னியத்தை பிரதிவிம்பமாகக் கிரிகியாதின்ற சுத்தஅஹங்காரவிருத்தியில் பிரதிபலியாதின்ற பூரணசைதன்னியத்தையும் அதுனுபாதியையும் ஸருவஞ்ஞ ஈசனென்றும் வித்தியாசக்திடுமென்றும் அறியப்படலாம்.....*

அவ்வித ஈஸ்வரன் தனதுவித்தியோபாதியினால் ஸர்வசாக்ஷி ஆவான் அவ்வித ஸர்வசாக்ஷியான அவனுஞ்சுழுத்திசாக்ஷியான நம்மைத்தவிரவேறில்லையெனத்தெளிந்து வியஷ்டி சுழுத்தியிலும் இதின் சமஷ்டிசுழுத்தியான பிரளயத்திலும் ஞானம் அஞ்ஞானம் ஞானஞானம் யாதொருவிருத்தியில்லாததினால்-விருத்தியினுதவியில்லாத ஸ்வப்பிரகாசமான சைதன்னிய ஸ்வரூபமாக நில்லாமல்திற்க சொப்பனத்திற்கண்ட ஜகம்விழித்தவுடன் திருஷ்டாமாத்திரமா யெப்பட்டியில்லாமல்த தெளிந்ததோ அப்பட்டியே-ஜாக்கிரத்துமுதலான ஸருவசுப் பூரணம்வரையிலுள்ள திருசியமெல்லாம் - ஸ்வயந்திருஷ்டாவாயுள்ள திருக்மாத்திரமாயில்லாமல்த தெளிந்துவிடும் அப்பொழுது உண்மைவெளியாம்.....*

பஞ்சிகரண அனுபவவரலாறு, அதிஷ்டானமா
ன ஸச்சுருபமே தானான தன்விதாகவிசேஷித்தா
ல் சத்தாரூபமாய் விவர்த்திக்க, அவ்விதசத்தைக்குச்
சித்தென்றநாமமுண்டாயிற்று. இவ்வித தனதுஸ்
பூர்த்திரூபமான நாமரூபங்களால் நிற்விசேஷமா
ன அதிஷ்டானத்தை ஸத்தென்று ஸவிசேஷமாக
எதிரிட, அந்தஸத்தை வியாபகதர்மமுடையதாக
வாயிற்று.....*

அவ்விததர்மிக்கு, தர்மம்விபாப்பியமாய் வீக்ஷி
க்கப்பட அந்ததர்மமே இதந்தையெனும் தன்
மையுடைய த்வம்பகசத்தையென்று பெயருடை
யதாய்ப்பவித்தது. இஃகதபெதிரிடப்பாராநின்
ற வீக்ஷணதர்மத்தால் அறிகதேனென்று தர்மியா
ன ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்திரிய, அறிகதேனென்
ற உத்தமபுருஷசுவசத்திலுள்ளடங்கிய வகந்தா
ரூபமாகத் தர்மியின் வீக்ஷணதர்மமே விவர்த்தித்
தது. இவ்வித வீக்ஷணதர்மதர்மத்தால், வீக்ஷிதா
வான ஞாதாவுக்கு அகக்காரியென்ற பெயருண்டா
யிற்று.....*

இவ்வித வீக்ஷிதஞாதாகக்காரியென்று நா
னாபாதிபாற்றோக் திப நானாமமுடைய இந்த
த்தர்மி நானவாய்ப்பவிப்போமென்று ஜககிருஷ்
டிசெய்யும்படி வீக்ஷிக்க, வீக்ஷிதாவானதானேசரா
சரமான ஜகத்தாகவிவர்த்தித்தான். பின்பு தனது
விவர்த்தமானஜகத்தில்த்தோன்றிய சம்பத்தில் இ
ரச்சசத்தை அநுகுதமாய்ப்பிரவேசித்ததுபோல்,

அநுப்பிரவேசித்தநிற்க, அநுப்பிரவிஷ்டபாதத்
துக்கு ஆத்மாவென்றும் அநுப்பிரவேசத்துக்கு
ப்பாத்தியப்பாதமுந்தியபாதத்தங்குப் புரமாத்
மாவென்றும்பெயராம்.....*

அநுப்பிரவிஷ்ட ஆத்மாவுக்கு உபயோகத்தின்
பொருட்டு விவர்த்திக்கப்பட்ட அசரமான பஞ்ச
பூதமென்ன - சரமானபாகியேந்திரியங்களென்ன-
அந்தநிற்திரியங்களென்ன - இவைகளுக்கு உட்பத்
திரிநிலை பஞ்சிகரணத்தை, அமசலநிமயமு
டைய தத்துவங்களில் அந்தந்த அம்சவிநிமயம் அ
நுபூதியிற்றெறிய நிரூபணப்பிரகாரம்.....*

பஞ்சபூதங்கள், பஞ்சிகருதமென்றும்-அபஞ்சி
கருதமென்றும்- இரண்டுபிரிவுடையதாகும்- அவ்
வித அபஞ்சிகருத பஞ்சபூதத்தல்தின்றும் பஞ்சி
கரணமுடையது பஞ்சபூதமாம். அவ்வித அபஞ்
சிகருத பஞ்சபூதங்களை யெட்டுப்பங்காக்கிப் பாது
கைய ஸ்வபாகங்களாய்வைத்து நான்குபாகங்களை வி
நிமயவிசேஷித்தாற் பஞ்சிகரணதுபூதி யெப்படி
யென்னின், பஞ்சிகருதபஞ்சிகருதமென்ன மு
பாதிபையுடைய பஞ்சபூதங்கள், இருபத்தைந்து
வகுப்புடையதாகும். அதில், ஆகாயபஞ்சகமாவ
தேதென? பூதாசாயம்- இந்திரியாகாயம் - சைத்தா
காயம்-சூனியாகாயம்-சிதாசாயம்-பூதவாயு- இந்திரி
யவாயு-பிரணவாயு- சூனியவாயு - சித்வாயு - பூதா
க்கினி-இந்திரியாக்கினி- சைத்தாக்கினி - சூனிடாக்கி
னி-சிதக்கினி - இப்படியேமற்றவிரண்டும், இவை

களின் சப்தாதிசூணங்களும் அப்படியே-ரஜஸ்-சத்
வம்-தமஸ்-சாமியஞ்-சத்தசத்வமென்றும் ஐந்துசூ
ணங்களே சப்தாதிசூணங்களாயும் பஞ்சபூதங்களா
யும் விவர்த்தித்து அபிவிபஞ்சியாபிவிபஞ்சகமாக
விளங்குவதால், அந்தச்சூணங்களோடும் பூதங்களி
ன் பஞ்சிகரணோபயோகியான அர்த்தபாகத்தை
நான்கு அம்சமாய்ச்செய்த அம்சம் அந்தந்தயி
வுப்பிரகாரஞ் செல்ககயெப்படியெனின், ஆகாய
த்தின் திரிசூணங்களில் ரஜோசூணம் விஜிரிம்பிக்க
அந்தவிஜிரிம்பணமே வாயுவினிடமாய்ச்சென்று
அகைசவுச்சிடமாய் நிரவி ஆகாயத்தின் ரஜோசூண
ம் விஜிரிம்பணமான ஒரு அம்சத்தைபடைந்தது.
அந்தவாயுவின் முச்சூணத்தில்த் தமோசூணம் வி
ஜிரிம்பிக்கத் தமோசூணத்தின் விஜிரிம்பணமான
ஒரு அம்சத்தை யக்கினியினிடமாய்ச்செலுத்தித்
தகனசாமர்த்தியமாய்ப்பிரகாசிக்க, அவ்வித அக்கி
னியின் சத்வசூணம் விஜிரிம்பித்து ஜலத்தில்திரவ
சூணமாப்ப்பிரவேசிக்க, அவ்வித அப்புவின்த த
மோசூணம் விஜிரிம்பித்துப் பிருதிவியிற்சுடின
மாய்விளங்க, அவ்வித பிருதிவியின் சத்வசூணமா
னது விஜிரிம்பிக்க அவ்வித விஜிரிம்பணத்தை ஆ
காயம் அதிருக்ஷமமான உச்சனிச்சலிவாசபாவமாக
அடைய, ஆகாயத்தின் சத்வசூணம் விஜிரிம்பிக்க
அஃதை வாயு நிராகாரத்தன்மையாய்க்கொள்க, வாயு
வின் சத்வசூணம் விஜிரிம்பிக்க அஃதையக்கினி
தனது உளர்த்தசத்வலனமாகத்திரிக்க, அக்கினியின்

தமோசூணம் விஜிரிம்பிக்க அஃதை அப்பு அதி
ஜாட்டியமான சீதஸ்பரிசமாக அடைய, அப்புவி
ன்சத்வசூணம் விஜிரிம்பிக்க, அஃதை அணுவாதி
மகத்தந்த அவயவாவயவியான ஜகத்தாரணசக்தியா
கத்திரிக்க, பிருதிவியின் தமோசூணம் விஜிரிம்பிக்
க அஃதை அணுகட்டமடமேரு மஹாதாதுநாமமு
டைய ஸ்தூலஸ்பேதமுடையதாகத்திரித்தது, ஆகாய
த்தின் தமோசூணம் விஜிரிம்பிக்க அஃதை வாயுதி
ராகாரஸ்பரிசமாகக்கொள்கவாயுவின் ரஜோசூணம்
விஜிரிம்பிக்க அஃதை யக்கினிலேகிதவரன்னமா
க அடைய, அக்கினியின் ரஜோசூணம் விஜிரிம்பி
க்க அஃதை அப்பு சக்கிலவரன்னமாகத்திரிக்க, அ
ப்புவினரஜோசூணம் விஜிரிம்பிக்க அகைப்பிரு
திவி கிருஷ்ணவரன்னமாகத்திரிக்க, பிருதிவியின்
ரஜோசூணம் விஜிரிம்பிக்க அஃதை ஆகாயந்
தன்னிடமாய் மற்ற இரண்டுசூணங்களால் ஸ்தூம்பி
க்க ஆகாயம் ஸாமியசூணமுடையதாயிற்று, காரண
பூதம்போ லப்படியே நான்குபூதங்களும் பஞ்சிக
ருதவேறவேறான சாமியாவஸ்தைதையடைந்தது.

இவ்வித சாமியம் ஸ்தூல-மத்தம-சூக்ஷ்ம-
காரண-துரியமென்று ஐந்துவிதமாய்க் கூறப்படு
ம். அதல் முன்சொல்லிய சிதாதாயத்திற் சத்தசத்
வம் விவர்த்தமாய் விசுக்கிக் கிதாத்தமக நாதோற்பத்
தயுண்டாயிற்று.....*

அவ்விதநாதம்-சூனியாகாயத்தைப்பிரவேசிக்க,
கஞ்சித்துக் கிரியாசக்திபுடமான அஸ்பந்தஸ்பந்த

நாடக சுவாஸ்திய நாயனம்.

தமுடைய நாதமாயிற்று. அவ்விதநாதம், சைத்தியா
காயத்தையுடைய இச்சாநூன கிரியாசக்தியுடைய
அநுச்சாரிதவரின்னருபமான நாதமாயிற்று. அவ்
விதநாதம், பஞ்சகிருதபூதகாயத்தைச் செல்ல, இ
ச்சா நூனக்கிரிகையன்ற மூன்றானதன்சக்தியா
ல்த் தூன்மூன்றுபாகமாப்ப்பவித்து, அதில் இச்
சாபாகத்தை சைத்தியத்திலைவத்து - நூனபாகத்
தை சப்தக்கிரஹணசாமர்த்தியமுடைய சுரோத்தி
ரோந்திரியமாகச்செய்து கிரியாபாகத்தை வாக்கிந்
துரியமாகச்செய்து இந்தவாக்கிந்திரியத்துவாராத
ந்தோஷ்டத்தாலுவாகாதகிரியாசம்படிதமாப்ப்கொ
ண்டு வைகரிவிசேஷிதமாப் விளங்கிநின்றது. *

இவ்விதநாதமே ஐந்துவிதமான வாய்வைச்
சம்பதிக்க அந்தவாயுக்களில் காரணகுணமான நா
தமாகியும், முன்சொல்லிய காரியகுணமான ஸ்ப
ரிசமாகியும் அதின் மாத்திராரூபமான தீவச்சி
ந்திரியமாகியும்விளங்கிநின்றது. அப்படியே மந்
றமூன்றுபூதங்களிலும், காரணகாரியகுணங்களாகி
யும் அதனுன்பாகமான இந்திரியங்களாகியும்பவித்
துநின்றது. *

இந்தப்பிரகாரமே அந்தக்கரணமனோபுத்தி கி
த்தாங்காரங்களாயும், இச்சாநூனக்கிரியாக்ஷ-ப்த
நாததீவாவும், மத்திமபஞ்சகிருதசாமிய பஞ்சபூ
தங்களைச்செல்ல, அந்தக்கரணமனோபுத்தி சித்தாக
ங்காரங்களாகியும் அத்தங்களின் அஞ்ஞானசம்சயநி
சைய ஆலோசனை அனைத்தென்பதின் அசுமென

சமஷ்டியுபாதியையுணர்த்தபிரகரணம். ௩௨௫

மெளட்டியங்களுன தீர்மங்களாகியும் பவித்து நி
ன்றது. *

இதில், அந்தக்கரணத்திலதிஷ்டான நூன
சக்தியான பஞ்சபூதங்களின் வியாகிருதசத்தசத்வ
மும்-மனதில் வாயுவின் கிரியாசக்தியான ரஜோகு
ணமும்-புத்தியில் அக்கினியின் நூனசக்தியான ச
த்வகுணமும்-சித்தத்தில் அப்புவின நூனசக்தியா
ன சத்வகுணமும்-ஆகாயத்தின் கிரியாசக்தியான
ரஜோகுணமிரண்டும்-அகங்காரத்திலப் பிருதிவியி
ன் கிரியாசக்தியான தமோகுணமும்-அக்கினியின்
ரஜோகுணமுமாக நிரவிதிற்கும். *

அந்தக்கரணமென்பது இரண்டுபாகமுடைய
தாம் அஃது சங்கோசவிகாசபேதத்தால், அசங்கா
ராதிகளை யெதிரிடத்தெரிய விகாசிதாந்தக்கரணமெ
ன்றும்-ஜகத்சத்தாநூனியமான சுழித்திவிருத்தியை
யெதிரிடத்திரியக் காரணஞ்ஞானரூபசங்கோசாந்
தக்கரணமென்றும் கூறப்படும். *

முன்சொல்லிய நூனசக்தியான சமஷ்டி டஞ்ச
பூதவியாகிருத சத்தசத்வங்-காரண அஞ்ஞானரூப
மான சங்கோசாந்தக்கரணத்திலும், விகாசரூபந்
தக்கரணத்தில் ஆகாயத்தின் நூனசக்தியான சத்வ
முமாக நிற்குமென்றறிந்தனாபவிக்கத்தக்கது. இவ்
வித அஞ்ஞானரூபசங்கோசாந்தக் கரணமானது
அவிவேகிளிடத்தில் அவித்தையாகவும், விவேகி
களிடத்தில் வித்தையாகவும்விளங்கும். அவிவேகி
யென்றால், நான் அங்குகிறேனென்றவண்ண விழித்

திருப்பதாயறிவதுபோல - துங்கினேனென்றதன் னை விழித்திருந்தவனாயறிய விவேகமில்லாதவனே யறிவேகி. உள்ளபடியறிந்தவனே விவேகியாம்.*

இந்தப்பஞ்சபூதங்களின் தனதம்சமானமா த்திகைகளையும்-குணங்களின் மாத்திகைகளையும்-ப ஞ்சீகரணநந்தரமுதித்த மாத்திகைகளையும் - காச ணமாத்திகைகளோடுங்கூட, இலக்கமிட்டு அவைக ளின் ஆவிற்பாவமே (கூயக) தத்துவம்- அதின் தி ரோதானமே பிரளயம்- அவைகளின் அறிவேகமே பந்தம்-அவைகளின் விவேகமேமோகநமென்றும் அவைகளின்சங்கோச விகாசரூபாவிற்பாவதிகோ பாவமுடைய தலங்களால்வந்த நாமங்களுடன் நிரந பிக்கப்படுகின்றது.....*

சதீவம்-இரஜச-தமச-சாமியம் - இந்த நான்கும் நான்குமாத்திகையுடையவைகளாகும். அந்தநான் கும்நன்னன்கு அம்சமுடையபஞ்சபூதங்களைச்சா ர,ஒருபூதத்தின் நான்கு அம்சத்தால்(௮௬)மாத்தி கையாகி அப்பிரகாரஞ் சகலாம்சங்களாலும் (அ) மாத்நிகையாகப்பவித்த பூதங்களுக்குப் பஞ்சீ கரணநிறத்தோற்றுவந்தது. அவ்வித பஞ்சீகரு தபூதங்களிற்றோற்றிய காரியகுணங்களான (௮௬) மாத்திகைகளேச்சேர்ங்க (கூயடு) மாத்திகையாயிற் று. அப்போது அறிவுடைய சதீவமாத்திகையையேச்சேர் க்க (கூயக) ஆயிற்று. இவ்விதமாத்திகைகள் (கூயக) தத்துவங்களாய்விளங்கி பிரமாண்டங்களாக விவர்த் திக்கின்றன. இவ்வித (கூயக) மாத்திகைகளும்

ஒவ்வொன்று தனதன் காரணமாத்திகையிலடங்க ச ருவமும் ஸத்தான அமாத்திகையிலடங்கும்.....*

இவ்விதமாத்திகைகள்ஜகத்தாய்விளங்கியங் ளத்தில் நான்குவருப்பாய் பகிரீமாத்திகையென் டம் - அந்தரமாத்திகையென்றும் - காரணமாத்திகை யென்றும்-ஸமமாத்திகையென்றாகூறப்படும். இ ந்தநான்குஞ் சிவதிகையில் ஜாக்ரம்-சொப்பனம்- சுழத்தி-துரியம்-இந்த அவஸைகளில் ஜாக்ரத் தில் சப்ப-ஸபரிச-ரூப-ரஸ-சந்த-பஞ்சபூத பாஞ்ச பெளதிகபஞ்சேந்திரியங்களாக விளங்கிதின்று கூட ஸ்தேந்திரியமானபாகியமாத்திகைதனதுவிவாசமா ன சப்தாதியனத்தையும்த், தனதுசங்கோச விகாச விசேஷத்தால் கிராஹியகிராஹகமாக விளங்கிந் தின்றது.....*

கூடஸ்தேந்திரியமென்றால், சிரவணதி ஐந்திந் திரியங்களிலும் வாக்காதி சர்மேந்திரியங்களிலும்அ ந்தந்தநாமங்களுங்கூட சுரோத்திரேந்திரியம்-சு வக்கிந்திரியமென்றுஇந்திரியசத்தைஅநுருகமாய் வியாபித்து விளங்குவதால், சிரவணதி உபஸ்தாந் தும் ஸர்வேந்திரியமோளகங்களையுந் தனதுசத்தையால் வியாபித்து மோளகோபாதிபேதத்தால், அந் தந்த வல்லமையுடையவனாகத்தோன்றி கோளகங் ளில்தின்றும், தனதுவியாபகம் ஆந்தரமாத்திகை யின் ஸ்புரணவிசேஷத்தால்த் தன்னிடத்திலடங்கி நிற்க அவ்விதசங்கோசவிகாசத்துக்காதாமாயிரு ந்த இந்திரியசத்தாவிசேஷமே கூடஸ்தேந்திரிய

ரூப அ சுவா நு பூ தி ர ஸா ய ன ம்.

மெனப்படும். இந்தமாத்நினைக்கி ஸ்தானம், கண் டோர்தீவபாகத்தில் அந்தரகிக்கையின் ஊர்தீவப் பிரதேசமானவிந்துவாகாரகோளகவிசேஷமாம்.*

இப்படியே அந்தரமாத்நிதையுந் தனதுசங்கோ சவிகாசரூபமான மனோபுத்தி அஹங்காரசித்த அந்நக்கரணமென் றஹந்தையுந்கிராஹிபகிராஹகமா ன தனதுதீர்மவிசேஷத்தால் விளங்குவித்து, தன துகாரணமாத்நிராஸ்பந்தவிசேஷத்தால் தனதுவி யாபகசக்தியைத்தன் னிடமாய் அடக்கிநிற்கும். இந்நிதியசக்தைப்போல இந்தசக்தையும் நான் சங்க திபித்தேனே-நானிருணயித்தேனே- நான் ஆலோசித் தேனே-நானகங்கரித்தேனே - நானிந்த நான்கையுந்த விரீந்திருந்தேனென்று அஹம்ஸக்தை வியாபி த்தனுபவிக்கப்படுவதால், மனமுதல்சகித்தம்வகா தவிரந்த இடம்-அந்தக்கரணமானதால், இந்த அந்தக் கரணத்தி ஐந்தாக அததினுபாதிநினைந்து விளங்கித் தனது பாதிமாத்நிரமாய்சேஷித்ததெனதுவோ அந் தஹந்தைக்கி அந்தரமாத்நிநையெனசங்கேதம். இந்நினிருப்பு, ஹிருதயகுத்தரத்தில் அங்குஷ்டாகா ரமாய்விளங்கிய தஹந்தத்திமமானவிந்துரூபகோ ளகவிசேஷமாம்.....*

அஹந்தையென்றதென்பொருள், அந்நமென் றம்-மத்திமமென்றம்-மகத்தென்றம்- மூன்றுவி டமாகத்தெரியும். மனமுதல்சகித்தம்வகா நான் த்னுஷ்டங்கிப அஹங்காரம் அந்நமெனப்படும்.

சமஷ்டியுபாதியுணாத்பிரகாரணம். ரூப

அந்தக்கரணம் மத்திமமெனப்படும். அஃதையும் வியாபித்துவிளங்கிய அஹந்தைமகத்தெனப்படும். காரணமாத்நிநையுந்குறுதல், சமமாத்நிநையி ன் ஸ்பந்தவிசேஷத்தால் மஹாஹந்தை தனது சங்கோச விகாசரூபமான இரண்டுமாத்நிநையளி ன்கிராஹிபகிராஹ ரூபமாய்விளங்கியவியாபித்த ரீமத்தை, தனதுதமாயடக்கிநிற்கத்தனதுகாரியமா த்நிநை காரணமாத்நிநையோடு-காரணமாத்நிநை யான தனதுசக்தியால் ஐக்கியப்பட, சர்வோபரம ரூப அநிந்வசனீயசமுத்திசக்தாரூபமாக விளங்கி நின்றதெனதுவோ, அதனே காரணமாத்நிநையெ னப்படும்.....*

அத்திசையிலதின லயவிபரம், பூதங்கள் சப்தா திமாத்நிநைகளோடும் ஞானேந்திரியத்தி டடக்கிநி ர்கும், இந்திரியங்கள் தனது மாத்நிநைகளோடும் மனோபுத்தி அஹங்காரஞ்சித்தயிதுகளை விழுங்கி யஅந்தக்கரணத்திலடக்கிநிற்கும், அந்தக்கரணம் ம ஹாஹந்தையிலடக்கிநிற்கும், மஹாஹந்தை கார ணமாத்நிநையில்ஐக்கியத்தைபடைந்து காரணமா த்நிநைமாத்நிரமாய்சேஷித்து நிற்கின்றது, இதுசீ வர்களின்னைமித்திசசக்காரம். இந்தமாத்நிநையினு தாரம், முன்சொல்லிய விந்துகோளகம் மூன்றாவ ரணமுடைபதாகும். பகிராவரணம், ரஜோகுணம். ஞானசக்தி இவ்விவரணையுமுடையது. இரண்டா மாவரணம், சத்வகுணம்-இச்சாசக்தி - இவ்விவரண டையுமுடையது. மூன்றாமாவரணம்- தமோகுண

ம்-கிரியாசக்தி- இவ்விருவையுமுடையது - இந்த மூன்றாமாவரணம். காரணமாத்திரைக்கி யிருப்பி டமாம். குணமென்பது-சிந்தாசனம் - சக்தியென் பது அதிகாரவல்லமை. கீழ்ச்சொல்லியமஹாஹ ந்தை-காரணசாத்தீகாஹந்தையென்றும் - காரண ராஜஸாஹந்தையென்றும்-காரணகாமஸாஹந்தை யென்றும் மூன்றுபேதமுடையதாகும்.....*

இதையனுடவத்திற்றெரியவிபரம்,சுகமாய்த்து க்குஞ்செய்தெனென்றதில், முன்சொல்லிய மஹா ஹந்தை காரணசத்தவாதுபுதியை எதிரிடசத்தமா த் திராதுபுதியுடைய, காரணசத்தவாஹந்தையென்று ம். காரணதமோவதுபுதியையெதிரிட பாதிதஜை ஞான அதிஷ்டானஞானரூப அஞ்ஞான காடாந்த காரமான காரணதாம்ஸாஹந்தையென்றும், கார ணைஜோகுணதுபுதியையெதிரிட,செய்தேனென் றகிரியையுடைய காரணராசஸாஹந்தையென்றுந் தெரியவரும்.....*

கீழ்ச்சொல்லிய காரணமாத்திரையினதுபுதியில் ஜகப்பிரதிபிதியில்லாததனால் ஞானசக்தி இச்சாசக்தி யிலும், இச்சாசக்தி கிரியாசக்தியிலுமாகலயிச்சு, கடம்போல இச்சாஞானசக்தி ஈனமாய்கொண்டு தானுந்தனது ஸ்பூர்த்திரகிதமாய்ப் பவித்து சாம் மியமாத்திரையாய்விளங்கிநின்றது.....*

இத்தகையே சிவனைமித்திசப்பிரளயம்.இதில்க் கிரியாசக்தியுந்நணத்திரையத்தின் லயத்துடன் ல யித்துவிட்டது. ஈனமாய்விட்டது. ஈனமாய்விட்டது.

இவ்விருண்டுஞ்-சாம்மியமாத்திராபுரமணம் விளங்கி திற்கும்.....*

தரியமாத்திரையைக்கூறுதல், முன்சொல்லிய காரணமஹாசாத்தீகாஹந்தை தரியமாத்திரை யை யெதிரிட-வர்த்தமானத்தில்த் துக்குகிறெனெ ன்றவன் விழித்திருக்கின்றெனென்று, அரியப்படு வதுபோல், புககாலத்தில்த் துக்குகிறெனென்ற நா மும் விழித்திருந்தோமெனவே ஆகுகின்றதைத் தெளிந்த, அவஸ்தாத்திரையத்திலுள்ளதெய - ஸ் தூலமுதல் சாம்மியமவரை மாத்திரைகளைச்சேரு த்து - சாம்மியாசாம்மியகுணத்திரைய சம்பந்தர கிதபிரஞ்ஞானனைசத்தாமாத்திரமான தரியமா த் திரையை அஹமென்றனுபவிக்க, அவ்வதுபுதியி ல் விசாதிடபேதரகித ஸஜாதீயபேதஞ்சுவலுக்கி ட்த்தசாக்ஷிஞானமேதூரியமாத்திரையெனப்படும்

இந்தசாக்ஷிஞானம், நிறுவ்சேஷமென்றும்-சவி சேஷமென்றும்-பிரதிபாதிக்கத்தக்கதாகும்- எப்ப டியெனின், முன்சொல்லிய காரணசாத்தீகமஹா ஹந்தை-சாக்ஷிஞானத்தையெதிரிட-தான் ஸ்வயம் ஜடமானவிஜாதியமானதால் ஞேயமாகத்தெரியும், காரிடரூபவிஜாதியமான ஞேயதாம்மைதநீங்கி - த னனு காரணமான சாம்மிய மாத்திரையின் சத்தா ரூபமான சாம்மியத்தை அதுபுதி விசேஷத்தா லடைய - அவ்வதுபுதியில் ஆசாயம்போல் நிறம் லமாய் சாக்ஷி ஞானதுபுதிவிளங்க - அவ்வதுபு தியில்விளங்கிய சாக்ஷிபோதத்தை சாம்மியாதுபு

௩௩௩ சு வ ர னு பூ தி ர ஸ ர ய ன ம்.

திபெலத்தால் அஹமென்று விஜிர்ம்பிக்க, அவ்வ ஹங்காரமும் சாக்ஷிபோதகனமாகவே விளங்கிடும், இஃகை விவேகதிசையில் ஆத்மவித்தையென்று ம்-ஆத்மஞானமென்றும்-சொல்வாரீசர், அவிலே கதிசையில்-அவித்தையென்றும்-அஞ்ஞானமென் றும்-விவகரிப்பார்கள்.....*

முன்சொல்லிய சாக்ஷிபோதகனமான அஹந் தை-போதமயமாப்பிளங்கினபோதிலும், அவ்வநு பூதியில்அதுநானென்றஸஜாதியதர்மந்தோன்றுவ தால். அவ்விததர்மம் அவ்விததர்மி இடமாகவே விளங்கும், தர்மியென்றால். தர்மாபிமானமுடை யவன்இதில் நான்-சாக்ஷி-யெனும் இரண்டிவநுபூ தியும்-சாம்மியசத்தாசம்பந்தத்தால் ஏகமாய்விளந் குகின்றது.....*

சாம்மியசத்தாசம்பந்தமுடைய காரணமஹா சாத்விசுஹந்தையில்-அதிஷ்டானஞானம் பிரதி விம்பிக்க - அப்பிரதிவிம்பஞானத்தை சாம்மியச த்தையால்-ஈழ்ச்சொல்லிய அஹந்தை அஹமெ ன்றாவரிக்க, அவ்வித அஹந்தாநிஷ்ட சாம்மியலத் தையை-விமர்சினிசக்தியால் நிஷேத்யாமலிருக்கி ன்றது-அபிமானம், விமர்சினிசக்தியென்றால்-ஆ லோசனவல்லமை-ஈழ்ச்செண்ட சாம்மியசத்தை சா ம்மியமாத்தினாயைச் சாரத்தக்கதென - விமர்சிக்க அஹந்தைமாத்திரந் தனித்துவிடும். தனித்திடில்வி சாத்விமம்-ஈழ்ச்சாரந்நது பிரகாசமற்றுக் காரண மாத்திராயி அடங்கிநிற்கும், ஸ்வயம்பிரகாசமான

ஞானமாத்திரஞ்சேஷிக்குஞ் சேஷித்தவஸ்துவே ஆத்மாவாகும். அஃதேநிந்விசேஷம்-பிரதிவிம்ப ஞானஞ்சவ்சேஷம் - இஃதேதர்மியாய் விளங்கிதி ன்றது-இந்தத்தர்மஞானமே-துரியமாத்தினா யெ னவும்-கூடஸ்தமாத்தினாயெனவும் - ஆத்மமாத்தி னாயெனவும் - பரியாயமெத்தால் விவகரிக்கப்படு ம், இஃதே (கயசு) மாத்தினாகளாயும் (கயசு)தத் துவங்களாயும்பவித்து. வியஷ்டி-சமஷ்டியான-ஐந த்தாகவிளக்குகின்றது- சமஷ்டியைப்பற்றுக்காலத் தில்-ஈஸ்வரனெனப்படும், வியஷ்டியைப்பற்றுக்கா லத்தில் சீவனெனப்படும் .....

இவ்விதகூடஸ்தமாத்தினாயில் வியாபினீச த்தியெனவும்-விமர்சினீசத்தியெனவும்- இவ்விரண் டிசத்திவ்வர்த்தித்து அடங்கிநிற்கும், வியஷ்டிசமஷ்டி டி-ஐகமாய்விவர்த்தித்திருக்கின்ற ஐகத்தை-காரிய மாத்தினாகளாகப்பவிக்க-ஐகச்சத்தைதந்நி - காரிய மாத்திராசத்தையாக விளங்கும், காரியமாத்தினா யென்றால்-ஸ்துலம்-மத்திமம்-சூக்ஷ்மமாத்தினாக ளாகும்,இந்தக்காரியமாத்தினாயில் ஜாக்கிரஞ்-சொ ப்பனம்-இவ்விரண்டும் அடங்கிநிற்கும், இஃகைக் காரணமாத்தினாகளாகப்பிரிக்க காரியமாத்திராசத் தையைந்நிக்க காரணமாத்தினாமாத்திரமாய்சேஷி க்கும், இஃகை சாமியமாத்தினாயாகப்பிரிக்க-ஐ ரணசத்தைந்நி சாமியமாத்தினாமாத்திரமாய்த் தனிக்கும், காரணசத்தையென்றால்-ஐகச்சத்தா னிப்பிரதிதிடாகும், சாமியமாத்தினாயைப் கூட

ஸ்வதமாத்திநாயாகப்பிரிக்ஷ-சாமியசத்தைநீக்கிச்
 ஸ்வதமாத்திநாமாத்திரமாக சேஷித்திடும், சத்தை
 மென்றால் விளங்குதல், எதுவிளங்கியதோ அதுவே
 இருக்கின்றது, எடுத்தனல்விளங்குகிறதோ - அத்
 தைத்தவிர வேறில்லையெனும் நாயத்தால், சாமிய
 மாத்திரமுதல் சகலமாத்திரைகளும் ஜடமானதா
 ல், ஸ்வயம் விளங்குதல்ற்றதுகளைவைகள் ஸ்வயம்
 விளங்குதல்ற்றதுகளோ-அவைகள் ஸ்வயமில்லாத
 வைகள்-ஸ்வயமென்றால் ஸ்வரூபமெனப்படும், ஆ
 கையாற்கூட ஸ்வதமாத்திநாயான சத்தையைத்தவிர
 மாத்திரைகள் - ஸசவிஷ்ணும்போ வில்லையெனத்
 தெளியவரும், இங்ஙனமாகில்-ஆதீமாவக்குக் கூடஸ்
 தஸாக்ஷிதர்மமானபார்வையெனும்போதுகாரஸ்பு
 ரணமாகக் -கூடஸ்வதமாத்திரைவிவர்த்தமாய்விளங்கி
 நின்றதெனக்கூறியது உபசாரமென்றனுபவியா
 மலனுபவிக்கப்பபிடும்.....*

மலனாபவநிக்ஷிபநிம...
அனாபவநிக்ஷிபநிம... முன்சொல்லிய வியாபினீ
சத்தியானது-அஹந்தையென்றும் - இதந்தையெ
ன்றும்-இரண்டிபேதத்தையடைந்து - இதந்தையா
வதுன்சங்கோசவிசாச விசேஷத்தால் - ஸகலஜகத்
தையுஞ்சங்கோசவிசாசமுடையதாக ஆவரித்து,ஜி
த்மாவையும் - அஹந்தையின் சங்கோசவிசாசவி
சேஷத்தால்-சங்கோசவிசாசமுடையவன்போலாக
வே ஆவரித்துநிற்குமாப்போல காணப்படும், வி
மர்சினீசத்தியின்-கருணாபாஷித்தையடைந்துவி
மர்சிக்க - மஹாவிஸ்தாரமுடையஜகம், கீழ்ச்சொ

ல்லிய இத்தந்தையைத்தவிர வேதில்லைபெனவும், இத்தந்தை அஹந்தையைத்தவிர வேதில்லைபெனவும், சுகலஜகந்தையுமிடென்றும் நானென்றும் வியாபிக்கின்ற வல்லமையுடையது. வியாபிணிசத்தியானதால்-வியாபிணிசத்தியைத்தவிர ஜகம் - இத்தந்தை அஹந்தை இவளவுபில்லாமல் - வியாபிணிசத்திமாத்திரமாய்விளங்கிடும், அவ்வித வியாபகசத்தாமாத் திரமாயுள்ள வியாபிணிசத்தி, ஆகாயம்போல்பூரணமானதால்-அப்பூரணவல்லமையாம் வியாபிணிசத்தியிலப் பிருதிவிம்பித்து விளங்கியசைதன்னியம்-சோதித-தற்பத-கூடஸ்தப்பிரமமாய், முன்னமே நிரூபிக்கப்பட்ட அந்தசோதிதவ்மப்பகமான வய்ஷ்டி கூடஸ்தனையும், சமஷ்டி கூடஸ்தனையும், வியாபிணிசத்தியில் பிரதிவிம்பித்து விளங்கியசைதன்னியத்தைத்தவிர வேதில்லைபென. ஐக்கியப்படுத்த-அசிபதார்த்தாநுபூதியான மோக்ஷபதமாகவிளங்கும், அஹந்தையும்-இத்தந்தையும்-முக்கூலத்திலும் கீழேநிரூபித்த நியாயப்படி இல்லாவிடில், வியாபிணிசத்தியும் மோக்ஷமுழுபசாரமென - அசிபதகூடஸ்தனுக்கு விமர்சிணிசத்தியால் தெரியவர வியாபிணிசத்தி நீக்காமல்நீக்க-அதில்அபிவிவக்தசைதன்னியமும் உள்ளபடி அதுஷ்டானமாத் திரமாய் சேஷியாமல்சேஷிக்க, அபாரகருணாசாகரமான விமர்சிணிசத்தியும் ஞாநிரஞ்ஞானஞோபரஹித நிர்விசேஷாதிஷ்டானமென்றாகூடச் சொல்லத்தகாத வஸ்துமாத் திரமாய் சேஷித்துநில்லாமல் நிற்கு

மெனவுங்குடப் பிரதிபாதிக்கத்தகாத வஸ்துமாத்
 திரமாயுள்ளபடி அனுபவியாமலனுபவிக்கப்படும்
 சரிஉற்பத்தி, பஞ்சீகரணவதுபூதி, ஸ்திரீபுரு
 ஷாள் - எதிரிட இருவருள்ளமும் பிரியமாகவுருக
 அவ்விதபிரியம்-மோகத்தால் விந்துநாதங்களாகத்
 தடித்து கற்புகோளத்தில்-ஸமரணப்பட அவ்விதப்
 பிரோமைடே-சுசமாகவிளங்கிற்று, உள்ளமென்பது
 காரணமாத்நிகாக்கும் - ருக்கும மாத்நிகாக்கும்-
 பொதுவசனம், எப்படியெனின். சமரசத்தில-சுக
 ங்காணப்படுவதால்-சுகம்- காரணமாத்நிகாயைப்ப
 ற்றினதெனத்தாற்பரியம். சமரசமென்பது-சாமி
 யமாத்நிகாயைப்பற்றினதெனக்கொள்க - அச்சம
 ரஸாநுபூதி,சுகமாயிருந்ததெனச்சொல்வதில்-இரு
 ந்ததென்றவதுபூதி-விளங்கியதே யிருக்குமானதா
 ற்-சுடஸ்தசத்தாமாத்நிகாயைப்பற்றினதெனப்ப
 டும். அதைத்தானே வாசிக்கிறதிரியத்தால் விவகரித்
 து-ஞானேந்திரியத்தால்னுபவிப்பதால் - அச்சமர
 சத்தில்-ஞானேந்திரிய-கருமேந்திரிங்களடங்கியிரு
 ந்ததெனத்தாற்பரியம். அவ்விந்துநாதசமரசமான
 கற்பம்-கோளகத்தில் கனமுடையதாகவனுபவிக்க
 ப்படுவதால் பஞ்சீகிருக ஸ்தூலபஞ்சபூதகளரியமா
 ன-அன்னரச-ருக்கும-விகாரமே உள்ளத்தின்வழி
 யாக விந்துவில்சென்று-சிவகரும பரிபாகவிசே
 ஷத்தால் ரக்தமாம்சாநுகளாகவும் - சப்தாதிமாத்நி
 களாகவும்பவித்து-மாத்நிகாகளின்- பரஸ்பரப
 ஞ்சீகரணவிசேஷமே - ஸ்தூலஸ்தசமாக விளங்குகி

ன்றது, இஃது முன்சொல்லிட-ஜாக்ரத்திலடங்கி
 நிற்கும்விராட்பிரகரணத்திற் பஞ்சீகரணரகசியம்.
 உய-வது பிரகரணம் - முற்றிற்று.

திருவருளியுள்ளபடி

பரமசந்தோசகுருவேரம :

உய-வது சருவஞ்ஞ ஞானஉண்மையுனாத்த
 பிரகரணம்.

சுருதியில் தத்தத்தின்ஞானத்தாற் சகலபதார்
 தத்தத்தின் ஞானமும் வருமென்றதன்பயன். தத்
 பத்தத்தின்பொருளான ஈசனை நானென்றறிந்ததீவ
 னுக்கும் ஈசனப்போல் சருவஞ்ஞத்வம்வேண்டு
 மேஅதுகாணப்படவில்லையெய்னின்? அவ்வி
 தஞானம் பரமார்த்தவிவகாரபேதத்தாலிரண்டுபே
 தமுடையதாகும்.....*

அவற்றுள், பரமார்த்தமாவது கானலிற்றோன்
 ரியஜலம்-பிரவாகம்-அலை-நுகா-குயினி-முதலான
 வைகளை அனுபவவிவேகபலத்தால் அதுஷ்டான
 மானபூமியைத்தவிர வேறில்லையெனத்தெளிந்து
 அதிஷ்டானமாத்நிரமாயறிகின்றதுபோல், சராச
 ரமான சகலஜகங்கையும் நிராகாரசத்தகிண்மாத்நி
 ரமாயுள்ள அதிஷ்டானமான தன்னைத்தவிரவேறி
 ல்லையெனத்தெளிந்து சுத்தகிண்மாத்நிரமாயறிகி
 ன்றது பாரமார்த்திகச்சருவஞ்ஞத்வமாம்.....*

நாகு சுவாநிபுத்ரஸாயனம்.

விபாவகாரிக சருவஞ்ஞக்வமாவது, கானலிற்
றேன் நிய ஜலம்-பிரவாகம்-அலை-நுரை-குமிளி-வி
ஸ்தாரம்-ஆழம் இவைகளுவெவ்வேறாய்ப்பரிஷ்கரி
த்து அறிகின்ற சருவஞ்ஞானப் போல், அதிஷ்டா
னசுத்திசைதன்னியச் சித்திரேன் நிய சராசரமானச
கலஜகங்கையும்து பின்னபின்னங்களுக அந்தந்தஅ
ந்தக்கரண விபவபாசகரோடும் அறிகின்றவல்ல
மை விபாவகாரிக சருவஞ்ஞக்வமாம்.....*

இந்த இரண்டு ஞானவல்லமையு மீசனுக்கி
ருக்கின்றது. ஈசனே சருவஞ்ஞக்வாதியுபாத்யை
யுடையவளுக தாதாத்மியோபாசனையெய்கின்றவார்
கள் ஈசனது வுபாசனாபெலத்தால் அவனது விபா
வகாரிகசருவஞ்ஞக்வ குணத்தையடைகின்றார்கள்.
அவனது உபாத்யைநீக்கி யதிஷ்டானத்தையடாத்தி
ரந்தாதாத்மியோபாசனையெய்கின்றவர்கள் பரமா
ர்த்திக சருவஞ்ஞ ளாகின்றார்கள். இந்த இரண்டு
விதமான ஈசோபாசனா ஞானவான்கள் இருவகை
சருவஞ்ஞத்தையு முகையவர்களாகின்றார்கள்...*

ஆனால் ஈசனுடையவஞ் சித்தர்களுடையவும் வி
பாவகாரிகமென்ற சருவஞ்ஞக்வம் பிராந்திஞான
மாவென? உத்தரம், நிற்குணமாய் சுத்தஸன்மாந்
திரமமான தனக்கு இரண்டாவதான ஸ்வபாவத்தை
முக்காலத்திலுமெதிரிடாமலிருக்கின்ற ஈசசித்தர்க
ளிடத்திலில்லாததாயுள்ள நானுவான ஜகவிஷ்டசுநா
னமிருக்குமென்றொப்பிய சிவர்களின்ஞானம் பி
ரந்திஞானமேயெனினி, ஈசனது ஞானத்தைப்பிரா

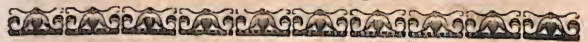
சருவஞ்ஞான உண்மையுரைத்தபிரகரணம். நாகு

ந்திஞானமென்று யாவர்கூறுகின்றார்கள்.....*

ஆனால் முற்கூறியுரை மிருவகையாய்க்குறப்
பட்டதின் றுற்பரியமேயென? அதிஷ்டானமான
ஸத்தைத்தவிர தீவைதமாய் ஜகமிருக்கின்றது யெ
ன்றொப்பிய தீவைதஞானியை சருதியிலீனைய
நிஷேதித்திருக்க, சுத்தஸன்மாந்திரமான ஈசனுக்
கு தீவைதஞானம் ஸ்வபாவமாயிருக்கின்றதாக
வொப்பி அந்தஞானம் ஞானிகளுக்கும்வேண்டும்
இல்லாவிடில் அவர்களுடங்கனம் பிரமஞானியாவர்
கள் என்றகேட்டதின் றுற்பரியமேயென.....*

நல்லதுதெளிந்தேன், இப்படிக்கெந்தச் சருந்
யிற் சொல்லியிருக்கின்றதென? எந்தச்சருதிகள்
லாயினும் இந்த அவிப்பிராயந்தவிர நீகூறிய அ
விப்பிராய மிருக்கின்றதா பாரொன்றாகிரிடர்கூற,
மாணக்கன் சகலசமுசங்களுந்தீர்த்து ஞானரு
ஞானஞெயமென்ற ஸஜாதிய-விஜாதிய-ஸ்வகதபே
தமில்லாத அதிஷ்டானஞானமாத்திரமாய் சருவஞ்
ருபதவியை அடையாமலடைந்துவிளங்கிநின்றான்.

உக-வது பிரகரணம்-முற்றிற்று.

பரமசுந்தோசகுருவேநம :

உஉ-வது விகிஷ்டாத்தைவத நிரூபணப்பிரகரணம்.

நித்தியநிராகர ஸாகாரராய்-நின்மலராய்-சருவ
சம்பூரணராய்-ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபராய்-சருவஞ்
ஞராய்-சருவஸ்வதந்திரராயுள்ளவர் ஈசன், அவ்வி

நாசு க வ ரு து பூ தி ர ஸ ர் ய ன ம்.

த ஈசன் அபின்ன நிமித்தோபாதான னைதன்னிட
த்தினின்று முண்டான ஜகத்திலு, அவனே ஸ்வரூப
னாயும் அந்தரியாமிரூபனாயும் அனுப்பிரவேசித்
து நிற்கின்றான். அவ்வித ஈஸ்வரன் பிரமாண்டத்து
க்கு உபரி பிரதேசத்திலிராநின்ற அப்பிராகிருத
மானதவ்ய தேஜோகடிதமஹாவைகுண்டத்தில் ம
ஹாகாரணபூதமனோபுத்திகித்த அஹங்கார தத்வ
ரூபாளான-பிரத்தியும்ன - சங்கர்ஷண - அநிருத்த-
வாஸ - தேவா ளென்று நான்குவிதவியுகமுடையவ
ராயும் - ஸ்வயங்காரண கூடஸ்தராய் - இலக்ஷ்மிசமே
தராய் - பிரணவரூப அஷ்டாக்ஷரசக்கரமத்தியிலிரு
ந்து விளங்குகின்றார், அவருக்குப்பரநாராயணன்
ன்றுந் திருநாமமாம்.....*

சைதன்யியரூபமான அவரது ஸ்வபாவம்போ
ல், அவரது சரீரமும் ஸச்சிதானந்தமாம். அவர
துசரீரம் வைகுண்டத்திலிருந்திடினும் தனது நிரா
காரமான சைதன்யியத்தன்மையால் ஜகவியாபக
ராயிருக்கின்றார். அவ்வித ஈசன் மரணந்தம்ஸா
காரமாத்திரமாயுபாசித்தால்ப் புராணங்களிற்கூறி
ய விரைஜயென்றதெயிற் சூகூடசரீரத்தால்முழுக்
திவ்யசரீரவனாய்ப்பவித்தது. உபாசனைக்குத்தகுந்த
படி வைகுண்டத்தைச்சென்று - சாலோக-சாம்ப-
சாரூபாதிமுக்தியையடைந்து ஈசனது சேவைசெ
ய்துகொண்டு நித்யதிர்ப்தாளாய்விடுகின்றார்கள்.*
நிராகாரசாகாரவரூபமுள்ளவொன்று அந்தச்
சாஸ்திரத்திற் சொன்னபடியறிந் கூபாசித்தவர்கள்

சருவஞ்ஞான உண்மையுரைத்தபிரகரணம் நாசக

ஸாரூபமுக்தியையடைந்து அதினின்றஞ் சாயுச்
சிப்பதக்கையு மனுபவிக்கின்றார்கள். ஸாயுச்சிய
முக்தியென்பது நிராகாரத்தைப்பற்றினது. அவ்
விதநிராகாரோபாஸனையெங்கெனெனின், நிராகார
வியாபகசைதன்யியமான ஸருவநியந்தாவாயுள்ள
பரநாராயணர் பூரணரானதால் அங்குஷ்டமாத் திர
மானபரிணதகத்தவத்வாகாரதஹரோபாதியால்அ
வ்வித அவட்சேதமுடையவராகத்தோன்ற சாஸ்தி
ரயுக்தியனுபவங்களால்வ்வித அந்தரியாமியைப்ப
ஞ்சகோசாதீதனாக விசாரித்து சிருஷ்டிகாலத்தில்
ஜகத்தை அனுப்பிரவேசித்த ஸருவநியாபகஸச்சிதா
னந்த நிராகாரஸாகாரரான பரநாராயணனோ தன் ஸ
வரூபத்தாலும் வல்லமையாலும் அந்தரியாமிரூப
ன்னுந்தன்மையுடையவராகக்காணப்படுவதால், கீ
ழ்ச்சொல்லிய பஞ்சகோசாதீதராய்விசாரித்த அந்
தரியாமி - சரீரத்திலுள்ளடக்கியிருந்தவராய்த்தோ
ன்றினபோதிலும் வியாபகநாராயணராய் விசாரி
த்து அது நீயாகின்றயென்று ஐக்கியமாகவுபாசி
க்கவேண்டும். அதுவென்றால் அந்தநாராயணர் -
நீயென்றால் அந்தரியாமியான நீ - இதின்பயன்சீவ
ர்களை சரீரமாகவுடையவனாகின்ற நீ ஆகின்றாய் - அ
வணக்காட்டிலுநீவேநிலை. இந்தப்பிரகாரம் ஆச
ரியர் முகமாயுபதேசிக்கப்பெற்று அந்தவுடதேச
பெலத்தாலுபாசிக்க மரணனந்தரம், உபயவித்தி
யாபெலத்தால் வைகுண்டத்தில் ஸாரூபமுக்தியை
யுடையவனாய்ப்பவித்து ஸாயுச்சியரூபமான ஸருவ

மசூக வ ரு நு பூ தி ர ஸா ய ன ம்.

வியாபகநாராயணவியாபகமான நிராகாரஸ்வபாவத் தையுஞ் சங்குசக்கிரதாரியான ஸாகாரரூபத்தையு ம் ஸேவியஸேவகபாவத்துடன் அனுபவிப்பார்கள்

இந்தமதத்தில் ஸ்தூலஜகம் நித்தியம், சூக்ஷ்மஜகஞ் சத்தியம், என்னொப்பவேண்டியதற்காகவே நாராயணருக்கு ஸாகாரஸத்தியத்வமொப்பி னார்கள். நாராயணரதுவியாபகம் நித்தியமென்றதி ன்பொருட்டு சூக்ஷ்மஜகத்துக்கு ஸத்தியத்வமொ ப்பினார்கள். கேவலநிராகாரமான ஆகாயஞ்சடமா னதால் அப்படி வஸ்துவஞ்சடமாய்விடத்திரியுமெ ன்று ஈசனுக்கு ஸாகாரத்வமுமொப்பினார்கள். பரி ச்சிண்ண நிராகாரஸாகாரசீவர்களைவேறுகக்கூறுவதி ன்பொருட்டு ஈசனுக்கு நிராகார ஸர்வவியாபகத் வமொப்பினார்கள்.....*

இந்தமதத்திற்கொல்லிய வுபயரூப அனு பவமெங்ஙனமெனின், ஒரு பீஜத்திற்கேன்றிய ஒரு விருக்யம்-பத்திரம்-புஷ்பம்-பழம்-சாகை மு தலானவைகளுடன்கூடி ஸ்தூலமாய்விளங்குங்கூல த்திலும் அந்தவிருக்யஸத்தையை பீஜஸத்தையவியா பித்திருக்கின்றது நசித்தகூலத்திலுந்தன்னுள்ளட க்கிய சூக்ஷ்மமானவிருக்யஸத்தையவியாபித்திரு க்கின்றதெப்படியோ அப்படியே, ஸ்தூலரூபமா ய்விளங்குங்கூலத்திலும், ஸ்தூலரூபம்நசித்து சூ க்ஷ்மமாய்விளங்குங்கூலத்திலும், அந்தரியாமியா னதன்ஸ்வபாவத்தால் ஜகத்தை வியாபித்துக்கொ ண்டிருக்கின்றொன்பதாம். ஆலுலிந்தமதாநுபூதி

சருவஞ்ஞானஉண்மையுரைத்தபிரகரணம்மசூந்

யானது அத்தைவதத்தில் இரண்டகற்பாநுபூதியி ல் டக்கியது ஸேவியஸேவகபாவமொப்பியதுமாத்தி ரம் பேதம்.....*

உஉவது-பிரகரணமுந்நிற்று.

உஉவது த்வைதமதநிரூபணப்பிரகரணம்.

இவர்கள்மதத்திற்கிருஷ்டிபேதத்தாலவந்த சீவ பேதமும் முக்திபேதமும் முக்தியாற்கிடைத்த ஆ னந்தபேதமும் உடலுடையதாக ஒப்பினார்கள்...*

சிருஷ்டிபேதமாவதென்ன? தாமதசிருஷ்டி-ராஜத் சிருஷ்டி-ஸாத்வீகசிருஷ்டி-மிகிரசிருஷ்டியென்று நான்குபேதமுடையதாகும். அவ்விதசிருஷ்டிக்கு ட்பட்ட சீவர்களும் நான்குவகுப்புடைய (அயசு) லக்ஷியோனிபேதமுடையவர்களாய்ப்பவிக்கின்றா் கள். சிருஷ்டிக்கப்பட்டஜகத்தை அனுப்பிரவேசி த்த ஈசனது லக்ஷணம்-உபாஸனை-இரண்டும் விசி ஷ்டாத்வைதத்திற்கொல்லியபடிதான். முக்திகூலத் தில் ஆதிசிருஷ்டியி லெந்தக்கிடாதிமுதற் நேவஜாதி வரையிலும் ஜனித்தார்களோ, அவ்விதஜாதிக்கித்த குந்த அப்பிராகிரதவுடலுடையவர்களாக மரணன ந்திரம் விரைஜயில் ஸ்நானம்பண்ணினபிறகு பவி த்து வைகுண்டத்தைச்சேர்ந்து ஸாரூப்பியமுக்தி நீங்கலாகமற்றமுக்திகளை அடைகின்றார்கள்.

அந்தந்த சீவர்கள் தஹரம் அற்பமாயும்விஸ்தார மாயும் அந்தந்தவுடலுக்குத் தகுந்தபடி அங்குஷ்ட மாத்திரப்பிரமாணமாயிருப்பதால், அதிலனுப்பிர

வேசித்துவிளங்குகின்ற அந்தரியாபியான நாராயணஸ்வபாவம் பூரணமாயினும் சீவர்களின் தஹரத்தினுப்பிரவேசித்த அந்தரியாபியின் ஸ்வபாவம்பரிச்சின்னமானதால் தஹரதாரதன்மியத்துக்குத் தருந்தபடி சீவர்களின் விஷயானந்ததாரதன்மியம்போல், முக்திதிசையிழைத்த அவர்களது ஆனந்தமும் தாரதன்மியமுடையதுதான்.....*

அவர்களுக்குப் தேசவிபரம். (அதத்து) நீயாகின்றாய் ஸ்வயஞ் சீவஸ்வபாவமான நீ (அதத்து) நாராயணஸ்வபாவபின்ன ஸ்வபாவமாக ஆகின்றாய்-என்ற இந்த த்வைதம் விசிஷ்டாத்வைதத்திலடங்கியது-விசிஷ்டாத்வைதம். சாந்தரிகசித்தாந்தத்திலடங்கியது-சித்தாந்தம் வைதீகத்திலடங்கியது-இவ்விதவைதீகசித்தாந்தமென்றும் அத்வைதமென்றும் நாமமுடைய அத்வைதமே வைதீகம், மற்ற ஸகலமதங்களும் அவைதீகமெனப்படும்.....*

இந்தமதங்கள் வேதவிரோதமானதால் முக்கியமாப்ச்சுருதியில் அனதிகாரிகளான அதிகாரிகளுக்குப் பகாரப்படும். இவர்கள் மதத்தில்த்தாந்திரத்தில் சுருதியினப்பிராய மடங்கி நிற்கவேண்டுமெனத்தாற்பரியம். அத்வைதத்திற் சகலசாஸ்திரங்களுஞ்சுருதியி லடங்கி நிற்கவேண்டுமெனத்தாற்பரியம். இப்படியென ஆசரியர் மாணுக்கன் வேதத்தினுண்மையான அத்வைதத்தை வெகுபெருமையுடையதாக அறிந்து தன்னிஷ்டனுனான்.....*

உ-ச-வது பிரகரணமுற்றிற்று.

உ-ச-வது லளிதா நுபுதப்பிரகரணம்.

பரிபூரணத்தியானஞ்செய்துகொண்டு அதையெங்கும் அறிவுக்கண்ணால் நிகாணித்து விடாபித்துப்பார்த்தனுபவித்து பின்பு அந்த அறிவானபார்வையைமுன் சொன்ன பூரணத்துக்கும் பூரணமான ஞானமென்றறிந்து அந்த அறிவுமாத் திரமாயிநிற்க, அந்தப்பார்வையும் நீக்கிவிடும் அப்பார்வை நீக்கினவிடம் நிற்குணப்பிரமமாம்.....*

அவ்வநுபுதியிலிருந்து ஞாபகமுண்டாக யாதொரு எண்ணமுமில்லாத நிற்குணஞானஸ்வரூபப்பிரமமாத் திரமாயிருந்தோமென்றும் பூரணத்துக்கும் பூரணமானபார்வையாயிருந்தோமென்றும் னுபவம்வருகிறதாற் பூரணசைதன்னியஸாக்ஷியானபார்வையாற்பார்த்ததால் நாமபார்த்தவனென்னப்படலாம். பார்வையுமில்லாதவிடத்தில் நாயிருந்தோமாவெனின், ஞானமன்றியிலறியக்கூடாத தனாலும் எண்ணமில்லாதவிடத்தைத்தானேயனுபவித்துச் சொல்வதினாலும் பாதிக்கப்படாதவனுபவமானதினாலும் நானென்கிறவக்காரவிருத்தியுமில்லாததாயும் நானென்கிற அகக்காரவிருத்தியின் உண்மையாயுமுள்ள நிற்குணஞானப்பிரமஸ்வபாவமான நான்மாத் திரமாயிருந்தோமென்றறிந்து, பின்பு சாக்கிர-சொப்பன-சுமுத்தி-மூன்றையுமறிந்ததன்னை நிகாணிக்கவேண்டும்.....*

இதிற் சாக்கிரத்தையறியும்விபரம். பிருதி வி-அப்பு-தெயு-வாயு-ஆகாயம் - இதின் குணங்கள் - சப்த-ஸ்பரிச-ரூப-ரஸ-கந்த-மானஜகம் - இவைகளி ன்விதாசமானபடியினாலே இதுகளைக்கிரிகிக்குஞ் சாதனங்கள். சுமோத்திரம்-த்வக்ரு-நயனம்- ரசனை- கிராணம்-இந்தஹந்தம்-ரூனேந்திரியங்களுனப் படும். இந்தஸூதனங்களைக்கிரிகிக்குஞ்சாதனம்-அந் தக்கரணம்-அதினவிருத்திகள்-மனம்-புத்தி - சித்த ம்-அகங்காரம்-இவைகளினிபரணம்.....*

சுமோத்திரமானது மனதோடுநிகுடி சப்தத்தையு ம் த்வகிந்திரியமானது மனதோடுநிகுடி ஸ்பரிச த்தையும்த-நபனேந்திரியம் - மனதோடுநிகுடி ரூபத் தையும்த-ரஸனை-மனதோடுநிகுடி ரஸத்தையும்த- கிரா ணம்-மனதோடுநிகுடி கந்தத்தையும்த-கிரிகிக்கும்த, ம னதென்பது அகாரணமாய் ஸம்சபத்தன்மைபுட ன்சங்கற்பமுடைய அறிவு- புத்தியென்பது, உறு த்தத்தன்மைபுடன் நிச்சயரூபசங்கற்பமுள்ளரூன ம்-சித்தமென்பது-மூன்னடந்தையும்த பின்னடக் கவேண்டியுடையது-இப்போதடக்குறையும்தபற்றி ப்பரியாலோசனைசெய்கின்ற சங்கற்பரூனமாகு ம்-அகங்காரமென்பது-ஸகலவியாபாரங்களையுமபி மானித்து நிதானிக்கவல்லவன் நானென்றசங்கற் பரூனமாம்.....*

இவளகையும்த பேதமன்னியிலத்தன்னையுள்ளப டியறியாமல்-நான்-எனது-யென்ற அபிமானத்து டன் இவைகளில்விளங்கிய அறிவுசீவனுவான், இவ

ளவும் விகற்பமற்ற எண்ணமில்லாதகாலத்திற்குட அறியுந்தன்மைபுடைய ரூனட்குடஸ்தனுவான்*

இவர்களை சாக்கிரத்தில் யுக்தியாயனுபவத் துடன்-எல்லாப்பதார்த்தங்களிலு யிருக்கிறதருமப் படியறியவிபரம். ஜாக்கிரத்திற்கண்ட ஜகம் பஞ்ச பூதரூபமானதாற்பஞ்சபூதங்களிலுள்ளடங்கியபஞ் சவிஷயங்களும் அவைகளைத்தவிரவேறில்லாததன லந்தவிஷயங்களோடுநிகுடிபஞ்சபூதங்களும்பஞ் சேந்திரியங்களாற் கிரிகிக்கப்படுவதாற் பஞ்சேந்த ரியங்களைத்தவிரசாக்கிரத்திற்கண்ட ஜகம்வேறில்லை.

எப்படியெனின்; உலகத்திற்கு பஞ்சேந்திரியவி யாபாரமிருந்தால் ஜகமுண்டு பஞ்சேந்திரிய வியா பாரமில்லாவிடில் ஜகமல்லை அறியப்படாததனால், அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களும் அந்தக்கரணவியா பாரமில்லாவிடிற்பொய்யாவிடும், இந்தஅந்தக்கர ணவியாபாரங்கள் ஜடச்சளானதால்த் தாங்களிருக் குட்காலத்திலும் இல்லாதகாலத்திலும் வேறுபட இருந்துஅறிய ஒருஅறிவு அவசியமிருந்தனுபவி க்கப்படுவதாலும், தாங்களில்லாவிடம் அனுபவத் துக்குவருவதாலும் அதையறிந்த அறிவையிலலை யென்று ஒருவராலும் நிஷேதிக்கக்கூடாததனாலும் அவ்விதமானஅறிவைச்சாஷ்டெனக்கூறலாம்...*

அந்த அறிவின்காயாரூபமான அறிவுபோலு ள்ள அறிவு அந்தக்கரணவிருத்திகளாகிற கண்ண டியிற்பிரதிவிம்பிக்க அவ்வந்தக்கரண வியாபாரங் களும் அறிவுபோல்விளங்குகின்றதுகள். அவைக

ளிந்நிரதிவிம்பித்த அறிவைக்கண்ணடியிற் பிரதி
விம்பித்த முகச்சுதமுகமெனக்கூடாததூபோல்அ
றிவெனக்கூடாது.....*

இப்படியாகில் அந்தப்பிரதிவிம்பமுகம் முகம
ன்னிபில் விளங்கமாட்டாததூபோல், அந்தப்பிரதி
விம்பமான அறியும் தனதுவிம்பமான ஸாக்ஷிய
றிவன்னிபில் விளங்கமாட்டாது. அவ்விதப்பிரதிவி
ம்பமான அறிவை நானென்றநூனம் சீவநூன
மாம். அந்தநூனத்தாற் றென்றுகின்ற சரீரமுதல்
சகலங்களையும் நானென்றும் எனதென்றும் அபி
மானிச்சிற நூனம் ஸம்ஸாரமாம்.....*

 இவ்வந்தக்கரணவிருத்தியிந்நிரதிவிம்பி
ந்தநூனமே அந்தக்கரணங்களுக்கு அறியும்வல்ல
மையாயிருப்பதாலும், அவ்வந்தக்கரணங்களால்வி
ளங்கிய இந்திரியவியாபாரங்கள் அந்தக்கரணவியா
பாரங்களின் அறியும்வல்லமையான பிரதிவிம்ப
நூனமன்னியில் விளங்கமாட்டாததனால், அவ்வந்
தக்கரணவியாபாரங்களின் அறியும்வல்லமையான
பிரதிவிம்பநூனமே இந்திரியவியாபாரங்களுக்கு
ம் அறியும்வல்லமையெனச்சொல்லப்படும்.....*

அவ்விந்திரியவியாபாரங்களிற்றங்கிய அறியும்
வல்லமையான பிரதிவிம்பநூனமே, இந்திரியவி
யாபாரங்களால்விளங்கிய ஸகலஜகங்களிலேயும் இந்
திரியங்கள் வியாபித்ததூபோ லுள்ளும்வெளியும்
வியாபித்து ஸகலஜகங்களையும் வெவ்வேறாய்விளந்
குவிக்கின்றது.....*

எப்படியெனின், உலகத்தில் எவளவுசப்தமுண்
டோ அவளவையும் வெகுதூரத்தினின்றும் ஸம்ப
த்தினின்றும் காண்கிரிகப்பதினால், சப்தங்களாற்
றேன்றிய தூரமும் ஸம்பமும் அந்தசப்தங்களின்
பொருளாற்றேன்றியபதார்த்தங்களும் காதினால்
றியப்படுவதால் அறியுந்தன்மை நூனமானதாற்
கேட்கிறோமென்றவிருத்தியே அவ்வறிவுக்கு உ
பாதிபானதாற் கேட்கிறதென்கிற விருத்தியுடைய
அந்தநூனம் அவளவுதூரஸம்பங்களையும் அந்தச
ப்தங்களின் பொருளால்விளங்கிய பதார்த்தங்களையு
ம் வியாபித்து அறியாதின்ற அறிவாய் விளங்கு
கின்றது.....*

ஆனால்வளவுதூரஸம்பங்களி லடங்கியவஸ்துக்
களை சிரவணோபாதியுடைய விருத்திநூனம் நிறை
ந்துவியாபித்ததென்ற அதுபுதியின்விபரமெங்ங
னமெனின், ஒருவன்வெகுதூரத்தினின்றும் சிலவி
ஷியங்களாயுள்ள சுகதுக்கமுடையவசனங்களைக்கெற்
ஜிக்க அதைக்கேட்டறியாதின்ற சிரவணோபாதியு
டைய விருத்திநூனத்தால் அந்தசப்தங்களைநிங்
கூட எவளவுதூரத்திலிருந்துகெற்ஜிக்கப்பட்டுதோ
அவளவுதூரம்வரை சூக்குமமாய் நிறைந்ததன்
னுள்ளடங்கிய அருத்தருபமானவஸ்துக்களையும்நி
ந்ததால், அவளவுவிஸ்தாரமுடைய அறியும்வல்ல
மை சிரவணோபாதியுடையநூனத்தக்கிவ்வளவுபு
ரணதீவமிருக்கிறதென்றனபவத்துக்குவரும்.....*

இப்படியே ஸ்கலேந்திரியங்களினுலு மனு
பவிச்சுப்படுகின்ற விஷயா நுபூதிகள் அந்தந்தஇந்
திரியோபா திகளுடையனானத்தால் நிதானித்து வி
யாபித்தனுபவிக்க, அவ்விந்திரியோபாதிகளுடைய
விருத்தினானத்தின் பூரணத்வமனுபவத்துக்கு
வரும்.....*

மனதின் பூரணத்வ மனுபவத்துக்குவரவேண்டி
யனுபவநிருபணம். ஒருவனொருகாரியத்திலிருக்க
அக்காலத்திலனேகயோஜனே துரமுடைய அதிவி
ஸ்தாரமான ஒருதேசம் அவன்மனதிற்குள்ளே அ
க்காலத்தி லவனருகி லிருக்கின்றவர்களாற் சொல்
லப்பட்ட வசனங்களைக் கிரிக்கத் தெரியாம
ற்போக, அவர்களையறிந்து, உன்னுடையமன
ம் எங்கேசென்றிருந்ததென்றுவினாவு அதற்கவன்
என்மனங்கீழ்ச்சொன்ன அனேக மாடகூடங்களை
ல்லக்கரிக்கப்பட்ட ஒருபெரியபட்டணத்திற்குபோ
யிருந்ததென்றுசுறுப்பிடுவதால், அவ்வித அனுப
வம் மனதுவந்தித்தபடியேசோதித்தால் மனதின் பூ
ரணத்வமவெளிப்படும்.....*

முற்கூறியபட்டணத்திற்குபிரவேசித்திரா நின்ற
மனம் ஜடமானதால் அதினுள்ளிருந்துவிளங்கிய
சிதாபாசனொருவனில்லாமற்போலல்முன்சொன்
னதேசம் விளங்கமாட்டாது. ஆகையாற்சிதாபாச
னையறியுபரமெங்கனமெனின், ஒருவன்மாடுதப்
பிப்போக அகைத்தோடிச்சென்றவனை மற்ருரு
வன்சந்தித்து உன்மாடுவெகு துரத்தினிற்குமென்

று துப்புச்சொல்ல அவனந்தயிடத்திலந்தமாட்டை
ப்பார்த்திருக்கவேண்டுமதுபோல், இவன்மனமதி
துரமாயுமதிவிஸ்தாரமாயுமுள்ள பட்டணத்தைச்
சார்ந்திருப்பதாபிச்சொல்வதால் இவனுமவ்விடத்
திலிருந்து அவ்விதபூரணனாப்ப்பவித் தறிந்திருக்
கவேண்டும்.....*

இவ்விதமாயாலோசித்துத்திரும்பவுமந்த
அனுபவத்தை மனதாலும் மனோபாதியுடைய அ
றிவாலுமறிந் தனுபவித்தால்த் தானக்கேயிருந்த
தும் அங்கேவியாபித்திருந்தோமென்ற மனதினு
டைய பூரணத்வமுந் தன்னுடையபூரணத்வமுந்
தெரியவரும்.....*

இப்படியே மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரமெ
ன்ற நான்குபாதியையுடைய பூரணத்வமும் வெளி
யாகும். இவ்விதமானசகலவிவகாரா நுபூதிகளும் வி
ருத்தினானமானதன்னை முன்னிட்டனுபவிக்கப்
படுவதால், அவ்விருத்தியுமில்லாத அவஸ்தையு ம
னுபவத்துக்குவருவதால் விருத்தியற்றவிடத்திற்
சிதாபாசனில்லாதவ னாகின்றான்.....*

சிதாபாசனென்பதிற்பொருள், கண்ணாடியிற்
றேன்றிய பிரதிவிம்பம் விம்பமானமுகத்தினுபா
ஸமானதால் நிருபாதிகளுானமான கூடஸ்தன் அந்
தக்கானவிருத்தியாங்கண்ணாடியிற் பிரதிவிம்பிக்க
அப்பிரதிவிம்பமானனானசித்தானகூடஸ்தனது
ஆபாஸமானதாற் சிதாபாசனெனப்படுகின்றான்*
அவ்விதகூடஸ்தனேதானா, அல்லது சிதாபாச

ஞான விருத்திஞானமேதானு, நாமே எல்லாவற்றையும் நிந்து விவகரிப்பதாற்சகலத்தையும் நிந்து விவகரிக்கின்ற சிதாபாசனே நாமாகவேண்டும். அவிவகாரியான கூடஸ்தனை எப்படிநாமென்றனுபவிக்கலாமெனின்? சிதாபாசனில்லாவிடத்தையும் நாமேயனுபவித்துச்சொல்வதா லந்தக்கூடஸ்தனனுபவத்திலகத்தியமொப்பப்பட்டதக்கவனாகின்றான். அந்தக்கூடஸ்தனே விருத்தியினுவியில்லாமற்சகலத்தையும் நியுந்தன்மையுடையவன். அவனையே நாமென்றனுபவத்தாலறிடவேண்டும்.....*:

அக்கூடஸ்தனானந்தமெனத்தெரியவிவதாரா நுபுதியேமெனின்? ஜாக்கிரம்-சொப்பனம்-சமுத்தி-இந்த அவஸ்தைகளி லிரண்டைநீக்கிமுன்னாவதானசமுத்தியைப்பார்க்கில், அவ்வவஸ்தையில்விருத்தியில்லாததனாற்சிதாபாசனில்லாதவனாகப்படுகின்றான் சிதாபாசனில்லாவிடினும்-அஞ்ஞானமிருந்ததாகத்தோன்றுகின்றது. எங்ஙனமெனின், விழித்தவுடன் நானொன்றுந்தெரியாமற்சுகமாப்த்துங்கினைனென்று விவகரிப்பதாற்றோன்றுகின்றது...*:

அந்த அஞ்ஞானஞ்சிதாபாசனையேசாரத்தாகும் எங்ஙனமெனில், சிதாபாசனான தான் துங்கியிருந்தால் தான் துங்கியதை யெப்படியறிஞவான், ஆகையாலறிதவன் துங்கமாட்டான் அநியாமற்றுங்கினைனென்று சொல்லக்கூடாது நான் துங்கினைனென்ற விவகாரஞ் சிதாபாசனிடத்திற்காணப்படுவதால் ஒன்றுந்தெரியாமையான அஞ்ஞானமாஞ்

சமுத்தியநுபுதி சிதாபாசனையே சாரத்தாகும்...*:
அச்சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானம் நேரிட்டதென்காரணமெப்படியெனின்? யாதொருவிருத்தியுடல்லாவிடஞ் சூனியமென்று கூறக்கூடாது சூனியமென்றாற் சூனியமென்றநியச் சாட்சிவேண்டுஞ்சாட்சி சித்தாயிருக்கவேண்டும் அச்சித்தன் சுபாவந்திரிசியத்தை யெதிரிட்டு பார்ச்சிறவனாகும், திரிசியம் நீக்கினவிடம் பார்ச்சுறாமென்ற வுபாதி யற்ற சுத்த அறிவாம். அவ்வித நிற்குணமான திருத்திவிருத்திக் கூடஸ்தைசத்தனியம் நானென்கிற அக்கார விருத்தியாக் கண்ணடியிற் பிரதிவிம்பிக்க நானென்றதன் சுபாவம் கூடஸ்தனென்றநியாமல் அக்காரவிருத்தியையே நானென் மபிமானித்ததால் நேரிட்டது.....*:

இவ்வஹங்காரவிருத்தி ஓடமானதா லநியாத்தன்மையுடையது. அவ்வஹங்காரத்தி னநியாமையா மஞ்ஞானத்தால் அதிற் பிரதிவிம்பமானதன்னிடத்தில மெற்கூறிய அஞ்ஞானந்தோன்றத்தானுந்தனது விம்பமான கூடஸ்தனிடத்திலல்லாதின்ற அஹங்காரத்தி னஞ்ஞானமென்றநியாமற் கூடஸ்தனிடத்தி லஞ்ஞானத்தை யாரோபிச்சுத்தன் னல்லாரோபித்த அஞ்ஞானமாம் திரஸ்கரணியாற்றனது விம்பமான கூடஸ்தனைத் தானென்றநியவல்லமையில்லாதவனான...*:

திருஷ்டாந்தம் - சிலவிடம் தெளிவுள்ளதாயுஞ் சிலவிடமலினமுள்ளதாயுமிருக்கின்ற ஒரு கண்ணு

டியில் முகம் பிரதிவிம்பிக்கக் கண்ணாடியின் மலத்தாற்றோன்றியகுறைவைப் பிரதிவிம்பத்திற்கண்டு அதற்கண்ட குறைவை விம்பமான முகத்திலா ரோபிப்பதபோலாகும். உள்ளபடி கூடஸ்தனிடத்திலுந் தன்மை-பநியாத்தன்மை-ஞாயித்தன்மை-அஹங்காரம்-இவ்வளவுமில்லாததனால் கூடஸ்தனானமாத்திரமாயிருந்தோமென்று, விவேகத்தையுடைய அஹங்கார தர்ப்பணத்திற்கேற்றிய பிரதிவிம்பமான சிதாபாசனையுள்ளபடிதெளிய, மலமில்லாக் கண்ணாடியிற் பிரதிவிம்பித்த முகத்தைப்பார்த்து உள்ளபடி விம்பமானமுகம் நிறம்மலமென்று தெளிவதுபோற் தெளியத் தான்தவிர மற்ற ஸர்வதுருசிய பிரபஞ்சமும் சடமானதா ல்விவதி ஜடமான சகல விவகாரங்களும் திருவிகாரியான கூடஸ்தனையே தன்னைத்திலுண்டாக இடமில்லாததனால், இரச்சுவிற்றோன்றிய சர்ப்பம் அதின் விஷம் அதால்வந்தபயம் மரணம் அதைத் தீர்த்துமந்திர சாமர்த்திய வுடையன்களினவகளுல்லாம் இரச்சு ஞானாதந்தரம் வியர்த்தமாய் முக்காலத்திலும் பழகையத்தவிர வேறில்லையென்று பழகைமாத்திரமாய்த் தெளிவதுபோல், நிர்விகார கூடஸ்தனையே தன்னைத்திரமாய்த் தெளிந்துநிற்க சிதாபாசனும் நிர்விகாரியாயிவிட்டதால் விகாரம் நீக்கினவிடங் கூடஸ்தனானதுதான் சிதாபாசன மதினுபாதி யான சுத்த அஹங்காரமும் நிர்விகாரியாய் விடத்தகியும்.....*

அவ்வந்தக்கரணத்தின்கரணமாவது விகாரமானதால் விகாரமற்றவிடம் நிர்விகாரமானதாற் சுத்தமுடைய கற்பூரமலை யக்கினிப்பட்டெரிய அக்கினியுந் கற்பூரமுமெரிந்து ஆகாயமாத்திரமாய்விடுவதுபோல், இரண்டும் முக்காலத்திலு மில்லாததாய் நசித்துக் கூடஸ்தமாத்திரமாய் மிஞ்சும்.....*

இவ்விதமாய்ச் சுருதி யுத்தி அனுபவங்களோடு கூட உள்ளபடியறிந்து சமாதிகெய்ய, ஸ்வா நுபூதி பெலத்தால் முக்தனாவான். மென்மேலும் ஸ்வா நுபூதிபெலத்தால் முக்தனென்ற விவகாரமும் பெத்தனென்ற விவகாரத்தால் வந்ததால் முக்காலத்திலும் நம்மிடத்திற் பந்தம் வராமலிருக்க முக்தியுஞ் சமாதி பெலத்தால் ஞானமும் நீங்கினதுபோல் நீங்காமல் நீங்கிவிடும்.....*

கூடஸ்தனது சுபாவம் - அவஸ்தை மூன்றிற் கண்ட ஸகலஜக்துக்குஞ் சாக்ஷியாயிருந்ததுபோல், ஸகுணேசுவரத்தியானம் நிற்குணபரிபூரணத்தியானம் அதற்குஞ் சாக்ஷியாய்நின்ற பூரணத்திக்கும் பூரணமான பார்வை அந்தப்பார்வையும் நீங்கிய விருத்தியில்லாத ஸ்வாத்மா னுபவஸ்திதி இவ்வளவுங் கூடஸ்தனான தன்னால் விளங்குவதால், ஜாக்கிரமாத லதீதசமாதிவனையிலுந்தானே நிர்விகாரகூடஸ்த ஞானத்தா லறிந்தவனாகின்றான்.....*

இவ்வித கூடஸ்தனானமில்லாமற்போனால் நமக் கவஸ்தாத்திதாடஞ் சித்தியாகாததுபோல், ஈஸ்வரனுக்கும்-சுருஷ்டி-ஸ்திதி-சம்ஹாரம்-சித்தி

யாது. கூடஸ்தன் நிற்குணனானதால் நிற்கிசேஷி
னாவான் நிற்கிசேஷினிடத்தில் விசேஷமொப்பக்
கூடாது. சுருதியுத்தி யனுபவங்களினால் எக்குங்
கூடஸ்தன் விபாபித்திருப்பதாய்த் தெரிவதால், வீ
டுகடோறும் விபாபித்த ஆகாயத்தை ஒருவராலும்
என்வீட்டாகாயம் உன்வீட்டாகாமென்று பேதி
த்துப் பின்னமாகச்செய்ய வுபகாரப்படாததுபோ
ல், பேதிக்க வுபகாரப்படாண்.....*

சிறுஷ்டிக்கிமுன்னும் பின்னும் பிரளயத்துக்
குப்பின்னும் அழியாமலிருந்து இம்மூன்றையு
ம் நிற்கவனே கூடஸ்தப்பிரமடாவான். அவ்வித தத்
பத கூடஸ்தனுக்கும், அவஸ்தாத்திரய ஸாக்ஷிசை
தன்னியமாயுங் கூடஸ்தஸ்வாபாவமாயுமிருக்கின்ற
நமக்கும், ஸாக்ஷிநபமாயாவது ஞானரூபமாயாவ
து பேதம் நிரூபிக்கத்தகாததனும், பேதமற்றது
ஏகமானதால்வ்வித ஏகனான நம்மைத்தவிர முக்கூ
லத்திவமன்னியமில்லையென்று தெளியாமற்றெளி
ய அக்கணமே உண்மை வெளியாம். இவ்வித உண்
மைபயபடைந்தவனேச் சுருதிகள் பிரமமென்று ம
க்களபேரிகையடிக்கின்றன. —முற்றிற்று.....*

வாழி.

அண்டர்மா முனிவர்வாழி-யருமறையக்கம்வாழி—
தொண்டரும்வாழியிந்நாற் - றெகுத்தனர்வாழிம
ற்றும்—எண்டிசையுலகினுள்ளோரியாவரும்வாழி
யிந்தத்—தண்டமிழ்படிப்போர்கேட்டோர் - சந்த
தம்வாழிதானே.....*

பக்கம்	வரி	ப த ம்.	பொருள்.
௭௮௮	௭௮௮	அதுவுடகரணைத்தன்னமான.	தோஷமன்றிய இறந்தியத்தால் உண்ணுக்கு. [ண்டான்.
௭௮௮	௭௮௮	அந்தாஜிவை.	அசையாமலசைத்தலுடைய.
௭௮௮	௭௮௮	அஸ்தந்தவீபந்தமுடைய.	விளக்கிப்பிக்கப்படுகை- விளக்கி
௭௮௮	௭௮௮	அபிவிநிபாபிவிடஞ்சக.	[ப்பிக்கின்றதாக.
௭௮௮	௭௮௮	அனுச்சாரி தவான்.	உச்சரியாமல்விளக்கிடச்சத்தம்.
௭௮௮	௭௮௮	அஜிவிநாவமே.	[தூற்றுகையே.
௭௮௮	௭௮௮	இதந்தையெனும்.	இதுவென்றிருத்தி ஞானமே
௭௮௮	௭௮௮	உத்தோதகமாகும்.	போதிப்பிக்கும்வல்லமையுடைய [தூரும்.
௭௮௮	௭௮௮	உகம்புக்கிரவாதுமற்றாயுள்ள.	அடிபலக்கைதிருகைமுதலானதின்
௭௮௮	௭௮௮	உகம்புக்கிரவாதுமற்றாயுள்ள.	வியாபாரக்களையடைத்தாயுள்ள.
௭௮௮	௭௮௮	உகம்புக்கிரவாதுமற்றாயுள்ள.	கிரகிக்கப்படுகின்றதாயும் கிரகித் [கின்றதாயும்.

பக்கம்	வரி	ப த ம்.	பொருள்.
௪௮௪	௮௮௪	கிரியாசம்புத.	கிரியையின் சந்தையுடைய.
௪௮௪	௮௮௪	கிரியாகூட்புத.	கிரியையினற்கலங்கப்பட்ட.
௮௮௪	௮௮௪	கோடிவயத்தை.	சத்திகைகொவிரசதமோ வென் [மவிரண்டுசக்தியை சுவிதல்விருதல் சகத்தின்விளங்குதலின் நிய மனதுவிளங்குதலின் தடிப்புமின் குக்குமமத்தியம். [நி. இருகன்னத்தினுண் மாங்கிஷ்வுர மணாந்திடுதலே. [சுதல். முந்தியவிளங்குதலான அகசவு. மனதின் தன்மையில் விளங்கிட [தூனம்.]
௪௮௪	௮௮௪	சங்கோசவிகாச.	
௪௮௪	௮௮௪	சங்குத்திதாசுனியமான.	
௪௮௪	௮௮௪	சுதனதுஸ்புரணமுற்று.	
௪௮௪	௮௮௪	சுததஹரமத்தியம்.	
௪௮௪	௮௮௪	சுததாலுவாகாத.	
௪௮௪	௮௮௪	சுதிருத்தானமே.	
௪௮௪	௮௮௪	சுதிருத்தமபரி ஸ்பந்தமான.	
௪௮௪	௮௮௪	சுதமடுபுகுதனாம்.	

பக்கம்	வரி	ப த ம்.	பொருள்.
௪௮௪	௮௮௪	சுயோகியானுபலத்தி.	சரியானகாரணமுடைய இல்லா [தூமயின்கிரகணம்.]
௪௮௪	௮௮௪	சுலோகிதவரின்ன.	சிகப்புலர்.
௪௮௪	௮௮௪	சுலியாப்தி.	வியாபிக்கப்பட்ட.
௪௮௪	௮௮௪	சுலியாப்தி.	நிலாவு.
௪௮௪	௮௮௪	சுலியாகிருத.	தொழிலுக்குப்பட்ட.
௪௮௪	௮௮௪	சுஸ்புரணவிசேஷ.	விளங்குதலின் தடிப்பு.
௪௮௪	௮௮௪	சுலர்வோபரம்.	மெல்லாவற்றிடுதலிவு.
௪௮௪	௮௮௪	சுலஜாதியேபதசுகவனாகூப்தி.	{ ஸமானஜாதியேபதத்தை கோட் சொல்லானென்றும் ஆகேஷி கீகாமலிருக்கின்ற.
௪௮௪	௮௮௪	சுலநிருதயகுஹரம்.	குருக.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருந்தம்.
சு	சு	விவகார.	வியாரச்.
சு	எ	அச்சியின்.	அச்சியின்.
மஉ	மஉ	குளந்தாய்.	குழந்தாய்.
நக	நக	பிரகிருதி.	பிரகிருதி.
நக	அ	ஜடமென்றும்.	பந்தமென்றும்.
நக	உ	நாளுவஸ்து.	நாத்தமவஸ்து.
நக	சு	ஸச்சிதானந்தம்-என்று.	சச்சிதானந்தம்.
நக	அ	சம்பந்தாக்கித்தாயம்.	சம்பந்தராஹித்தாயம்.
சு	ம	உசொல்லப்டும்.	உசொல்லப்டும்.
சு	ம	கேவலாஸ்தைகள்.	கேவலாவஸ்தைகள்.
சு	உ	சத்திருப.	சத்திருப.
சு	ம	விவிசேஷகால.	விச்சேஷகால.
சு	ம	உசச்சித்யின்பொருட்டு.	சித்தியின்பொருட்டு.
சு	ம	காரணங்கூடாதுகாரண.	காரணங்கூடாதுகாரண.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருந்தம்.
சு	சு	பிரர்.	பிரர்.
சு	ம	பகிரிந்திரியம்பிரத்தியகூ.	பகிரிந்திரியம்பிரத்தியகூ.
சு	ந	சம்பலமாகி.	சம்பலப்பமாகி.
எ	உ	ஆனம்.	ஆனம்.
அ	ம	கவலாநாயும்.	வரலாநாயும்.
க	ம	பிரமானந்தகோச.	பிரமானந்தமப்பகோச.
ந	உ	பசவாஞ்சிவ.	பசவாஞ்சிவ.
ந	ம	நவார்ணம்.	வருணம்.
ந	ம	சுதேகந்திரியப்பரோகூ.	தேகந்திரியப்பரோகூ.
ந	ம	அளவற்று.	அழிவற்று.
ந	அ	அனுஷ்டிக்க.	அனுஷ்டிக்க.
ந	உ	உலவறித்து.	லபித்து.
ந	சு	இருந்தியிப்போது.	இருந்தியிப்போது.
ம	சு	மனுஷ்யர்கள்.	மனுஷ்யர்கள்.

KOVILOOR MADALAYAN
KOVILUR-630 307
MANAGIRI VIA

பக்கம்	வரி	பிழை.
நயடு	உரு	பிரவேசித்துதனது.
நஉசு	உரு	கொடாநின்ற.
நஉரு	உரு	னேத்திக
நருய	உரு	னேத்திக.
நருய	உரு	சுசுமர்த்தா.
நருசு	உரு	திரியும்.
நருரு	உரு	ப்பிரிக்க.
நசுய	உரு	சரீரவானாய்.
நசுஉ	உரு	ஜகமணித்தியம்.
நருய	உரு	தேடி.

திருத்தம்.

பிரவேசித்துதனது.
கொடாநின்ற.
னேத்திக
னேத்திக.
சுசுமர்த்தா.
திரியும்.
ப்பிரிக்க.
சரீரவானாய்.
ஜகமணித்தியம்.
தேடி.